

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/24-01/6

URBROJ: 65-24-9

Zagreb, 29. veljače 2024.

ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA

PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 29. veljače 2024. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike Juru Martinovića, Vedranu Šimundžu Nikolić i Sanjina Rukavinu.

PREDSJEDNIK
Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/24-01/04
URBROJ: 50301-21/06-24-6

Zagreb, 29. veljače 2024.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike Juru Martinovića, Vedranu Šimundžu Nikolić i Sanjina Rukavinu.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O KAZNENOM POSTUPKU

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O KAZNENOM POSTUPKU

Članak 1.

U Zakonu o kaznenom postupku („Narodne novine“, br. 152/08., 76/09., 80/11., 121/11. - pročišćeni tekst, 91/12. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 130/20. - Odluka i Rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske i 80/22.) u članku 1.a iza točke 8. dodaje se nova točka 9. koja glasi:

„9. Direktiva 2014/57/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o kaznenopravnim sankcijama za zlouporabu tržišta (SL L 173, 12. 6. 2014.),“.

Dosadašnja točka 9. postaje točka 10.

Iza dosadašnje točke 10. koja postaje točka 11. dodaje se nova točka 12. koja glasi:

„12. Direktiva 2016/800/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o postupovnim jamstvima za djecu koja su osumnjičeni ili optuženi u kaznenim postupcima (SL L 132, 21. 5. 2016.),“.

Dosadašnja točka 11. postaje točka 13.

U dosadašnjoj točki 12. koja postaje točka 14. iza riječi: „(SL L 88, 31.3.2017.)“ točka se zamjenjuje zarezom.

Iza točke 14. dodaju se točke 15., 16. i 17. koje glase:

„15. Direktiva (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2017. o suzbijanju prijevара počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima (SL L 198, 28. 7. 2017.),

16. Direktiva (EU) 2018/1673 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o borbi protiv pranja novca kaznenopravnim sredstvima (SL L 284, 12. 11. 2018.),

17. Direktiva (EU) 2019/713 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o borbi protiv prijevара i krivotvorenja u vezi s bezgotovinskim sredstvima plaćanja i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/413/PUP (SL L 123, 10. 5. 2019.)“.

Članak 2.

U članku 7. stavku 2. točki 2. iza riječi: „iskazivati,“ dodaju se riječi: „da ima pravo sam sebe ne izložiti kaznenom progonu te da se korištenje tih prava ne smije upotrijebiti protiv njega te se ne smije smatrati dokazom da je počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret,“.

Članak 3.

Članak 43. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Žrtva kaznenog djela ima sukladno ovom Zakonu:

- 1) pravo na lako dostupan, povjerljiv i besplatan pristup službama za potporu žrtvama kaznenih djela, odmah nakon počinjenja kaznenog djela i onoliko dugo koliko je potrebno,
- 2) pravo na djelotvornu psihološku i drugu stručnu pomoć i potporu tijela, organizacije ili ustanove za pomoć žrtvama kaznenih djela u skladu sa zakonom,
- 3) pravo na zaštitu od zastrašivanja i odmazde,
- 4) pravo na zaštitu dostojanstva tijekom ispitivanja žrtve kao svjedoka,
- 5) pravo da bude saslušana bez neopravdane odgode nakon podnošenja kaznene prijave te da se daljnja saslušanja provode samo u mjeri u kojoj je to nužno za potrebe kaznenog postupka,
- 6) pravo na pratnju osobe od povjerenja, po njezinom izboru (članak 202. stavak 2. točka 38. ovoga Zakona), pri poduzimanju svih radnji u kojima sudjeluje, od prijave žrtve do pravomoćnog okončanja kaznenog postupka,
- 7) pravo da se medicinski zahvati prema žrtvi poduzimaju u najmanjoj mjeri i samo ako su krajnje nužni za potrebe kaznenog postupka,
- 8) pravo podnijeti prijedlog za progon i privatnu tužbu sukladno odredbama Kaznenog zakona, pravo sudjelovati u kaznenom postupku kao oštećenik, pravo biti obaviještena o odbacivanju kaznene prijave (članak 206. stavak 3. ovoga Zakona) i odustajanju državnog odvjetnika od kaznenog progona te pravo preuzeti kazneni progon umjesto državnog odvjetnika,
- 9) pravo na obavijest od državnog odvjetnika o poduzetim radnjama povodom njezine prijave (članak 206.a ovoga Zakona) i podnošenje pritužbe višem državnom odvjetniku (članak 206.b ovoga Zakona),
- 10) pravo na tajnost podataka čijim bi se otkrivanjem mogla ugroziti njezina sigurnost ili sigurnost žrtvi bliskih osoba,
- 11) pravo da bez nepotrebne odgode bude obaviještena o puštanju uhićenika na slobodu, ukidanju pritvora ili istražnog zatvora, bijegu okrivljenika i otpuštanju osuđenika s izdržavanja kazne zatvora te mjerama koje su poduzete radi njezine zaštite, osim u slučaju odricanja žrtve od navedenog prava,
- 12) pravo da bude obaviještena o svakoj odluci kojom se pravomoćno okončava kazneni postupak, osim u slučaju odricanja žrtve od navedenog prava,
- 13) pravo predložiti da bude ispitana putem audio-video uređaja,
- 14) druga prava propisana zakonom.“.

U stavku 5. iza prve rečenice dodaje se druga rečenica koja glasi: „ U odnosu na prava iz stavka 1. točaka 11. i 12. ovoga članka, tijela iz stavka 4. ovoga članka će izjavu žrtve o tome želi li koristiti navedena prava unijeti u pouku o pravima ili zapisnik te će poučiti žrtvu da tu izjavu može uvijek tijekom postupka izmijeniti.“.

Članak 4.

U članku 43.a stavku 1. u drugoj rečenici ispred riječi: „poseban“ dodaju se riječi: „mjere za zaštitu sigurnosti žrtve,“.

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„(3) Prilikom provedbe pojedinačne procjene koja se odnosi na žrtve nasilja nad ženama, nasilja u obitelji i nasilja prema bliskim osobama, uz okolnosti navedene u stavku 2. ovoga članka, posebno će se uzeti u obzir rizični čimbenici za ponavljanje nasilja kao i rezultati prethodne procjene potreba žrtve.“.

Dosadašnji stavci 3. do 6. postaju stavci 4. do 7.

Članak 5.

U članku 44. stavku 4. točka 5. mijenja se i glasi:

„5) biti ispitana putem audio-video uređaja (članak 292. stavak 6. ovoga Zakona), osim ako žrtva zahtjeva da bude nazočna u sudnici tijekom davanja iskaza,“.

U stavku 5. točka 4. mijenja se i glasi:

„4) biti ispitana putem audio-video uređaja (članak 292. stavak 6. ovoga Zakona), osim ako žrtva zahtjeva da bude nazočna u sudnici tijekom davanja iskaza,“.

Članak 6.

U članku 64. stavku 1. točki 7. iza riječi: „šutnjom,“ dodaju se riječi: „sam sebe ne izložiti kaznenom progonu te se korištenje ovih prava ne smije upotrijebiti protiv njega te se ne smije smatrati dokazom da je počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret,“.

Članak 7.

Članak 98. mijenja se i glasi:

„(1) U slučaju kad postoje okolnosti iz članka 123. ovog Zakona zbog kojih je moguće odrediti istražni zatvor ili je taj zatvor već određen, sud i državni odvjetnik će, uzimajući u obzir rezultate pojedinačne procjene potreba žrtve i žrtvi bliskih osoba i potrebe zaštite žrtve, ako se ista svrha može ostvariti mjerom opreza, obrazloženim rješenjem odrediti primjenu jedne ili više takvih mjera. Pritom će se okrivljenik upozoriti da će se u slučaju nepridržavanja izrečene mjere, ona zamijeniti istražnim zatvorom.“

(2) Mjere opreza jesu:

- 1) zabrana napuštanja boravišta,
- 2) zabrana posjećivanja određenog mjesta ili područja,
- 3) obveza redovitog javljanja određenoj osobi ili državnom tijelu,
- 4) zabrana približavanja, određenoj osobi,
- 5) zabrana uspostavljanja ili održavanja veze s određenom osobom,
- 6) zabrana obavljanja određene poslovne aktivnosti,
- 7) privremeno oduzimanje putne i druge isprave za prijelaz državne granice,

- 8) privremeno oduzimanje dozvole za upravljanje motornim vozilom,
- 9) zabrana uhođenja ili uznemiravanja žrtve ili druge osobe,
- 10) udaljenje iz doma,
- 11) zabrana pristupa internetu.

(3) Prije donošenja rješenja kojim se određuje, produljuje ili ukida mjera opreza, sud i državni odvjetnik će, ako se radi o kaznenom djelu nasilja nad ženama, nasilja u obitelji i nasilja prema bliskim osobama, saslušati žrtvu na okolnost postojanja opasnosti za njenu osobnu sigurnost ili sigurnost članova njezine obitelji i bliskih osoba te uzeti u obzir očitovanje o prijedlogu za primjenu mjere opreza i rezultate pojedinačne procjene potreba žrtve. Žrtva se može saslušati i primjenom informacijsko-komunikacijskih tehnologija ili na drugi odgovarajući način.

(4) Mjerama opreza ne može se ograničiti pravo okrivljenika na vlastiti dom te pravo na nesmetane veze s ukućanima, bračnim ili izvanbračnim drugom, roditeljima, djecom, posvojenikom ili posvojiteljem, osim ako se postupak vodi zbog kaznenog djela počinjenog na štetu neke od tih osoba. Zabrana obavljanja poslovne aktivnosti može obuhvatiti i zakonitu profesionalnu djelatnost ako se postupak vodi zbog kaznenog djela počinjenog u okviru te djelatnosti.

(5) Mjerama opreza ne može se ograničiti pravo okrivljenika na nesmetano komuniciranje s braniteljem.

(6) Mjere opreza mogu biti naložene prije i tijekom kaznenog postupka. Prije podizanja optužnice mjere opreza određuje, produljuje i ukida rješenjem državni odvjetnik, a sudac istrage kad odlučuje o istražnom zatvoru. Državni odvjetnik ili sudac istrage koji je mjeru odredio nadležan je za njezino produljenje ili ukidanje. Nakon podizanja optužnice pa do pravomoćnosti odnosno izvršnosti presude ili do upućivanja na izdržavanje kazne zatvora te mjere određuje, produljuje i ukida sud. O zamjeni mjere opreza istražnim zatvorom, u slučaju nepridržavanja izrečene mjere, do podizanja optužnice odlučuje sudac istrage, a nakon podizanja optužnice odlučuje sud. Ako sud odluku neće moći donijeti u roku propisanom člankom 101. stavkom 2. ovoga Zakona, odluku o zamjeni mjere opreza istražnim zatvorom donosi sudac istrage.

(7) Mjere opreza mogu trajati dok za to postoji potreba, a najdulje do izvršnosti presude ili do upućivanja na izdržavanje kazne zatvora, ako je takva kazna izrečena, kada se radi o mjerama opreza koje su određene zbog postojanja okolnosti iz članka 123. stavka 1. točaka 1., 3. i 4. ovoga Zakona, odnosno najdulje do pravomoćnosti presude kada se radi o mjerama opreza koje su određene zbog postojanja okolnosti iz članka 123. stavka 1. točaka 2. i 5. ovoga Zakona. Svaka dva mjeseca, računajući od dana pravomoćnosti prethodnog rješenja o mjeri opreza, tijelo koje je odredilo mjeru opreza prije podizanja optužnice odnosno sud, ispitat će po službenoj dužnosti postoji li još potreba za mjerom opreza te je rješenjem produljiti ili ukinuti ako više nije potrebna. Ako je mjera opreza određena kao uvjet jamstva, kontrola produljenja mjere neće se provoditi.

(8) Protiv rješenja kojim se određuje, produljuje ili ukida mjera opreza stranke i žrtva kaznenog djela nasilja nad ženama, nasilja u obitelji i nasilja prema bliskim osobama mogu izjaviti žalbu, koja ne zadržava izvršenje mjere. O žalbi do podizanja optužnice odlučuje sudac istrage odnosno izvanraspravno vijeće.“.

Članak 8.

U članku 99. stavku 4. iza riječi: „osobi“ dodaje se zarez i riječi: „, a koja ne može biti manja od 100 metara“.

Članak 9.

U članku 100. stavku 5. iza riječi: „djeteta“ dodaju se riječi: „, i roditelju djeteta, koji nije okrivljenik u istom kaznenom postupku“.

Iza stavka 5. dodaje se novi stavak 6. koji glasi:

„(6) U slučajevima kaznenih djela nasilja nad ženama, nasilja u obitelji i nasilja prema bliskim osobama rješenje kojim se određuje, produljuje ili ukida mjera opreza dostavlja se i žrtvi i nadležnom tijelu socijalne skrbi prema mjestu boravišta žrtve.“.

Dosadašnji stavak 6. postaje stavak 7.

Članak 10.

U članku 101. stavku 2. iza prve rečenice dodaje se druga rečenica koja glasi: „Sud će odmah, a najkasnije u roku od 24 sata donijeti odluku o nepridržavanju mjere opreza te donijeti rješenje o zamjeni mjere opreza istražnim zatvorom i izdati nalog za predaju u istražni zatvor.“.

Članak 11.

U članku 107. točki 3. iza riječi: „dužnosti“ točka se zamjenjuje zarezom.

Iza točke 3. dodaje se točka 4. koja glasi:

„4) okrivljenika za kojeg postoje osnove sumnje da je postupio protivno protiv njega određenoj mjeri opreza.“.

Članak 12.

U članku 108.a stavku 1. točki 2. iza riječi: „iskazivati,“ dodaju se riječi: „pravu sam sebe ne izložiti kaznenom progonu te da se korištenje tih prava ne smije upotrijebiti protiv njega te se ne smije smatrati dokazom da je počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret,“.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Uhićenik koji se uhićuje radi izvršenja presude donesene prema članku 402. stavcima 3. i 4. ovoga Zakona, prilikom uhićenja, mora biti poučen o pravu na podnošenje zahtjeva za obnovu postupka.“.

Članak 13.

U članku 109. stavku 7. iza druge rečenice dodaje se treća rečenica koja glasi:

„O puštanju uhićenika i pritvorenika na slobodu pritvorski nadzornik će odmah obavijestiti žrtvu, ako se žrtva toga prava nije odrekla, osim ako bi se time ugrozila sigurnost okrivljenika.“.

Članak 14.

U članku 125. stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 2.

Članak 15.

Iza članka 125. dodaje se članak 125.a koji glasi:

„ Članak 125.a

(1) Sud će žrtvu, ako se tog prava nije odrekla, putem policije odmah obavijestiti o ukidanju istražnog zatvora protiv okrivljenika, osim ako bi se time ugrozila sigurnost okrivljenika.

(2) Sud će o ukidanju istražnog zatvora odmah obavijestiti žrtvu putem policije i onda kada okrivljenik neće biti pušten na slobodu jer mu je u drugom predmetu određen istražni zatvor ili se nalazi na izdržavanju kazne zatvora na temelju pravomoćne presude.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovoga članka, radi potrebe obavještanja žrtve, sud koji je donio odluku o ukidanju istražnog zatvora će obavijestiti zatvor ili kaznionicu o potrebi obavještanja suda prije prvog puštanja na slobodu okrivljenika ili osuđenika.

(4) Žrtva će biti obaviještena i o mjerama koje su poduzete radi njezine zaštite, ako su takve mjere određene.“.

Članak 16.

U članku 175. stavku 5. iza druge rečenice dodaje se treća rečenica koja glasi:

„Prilikom objave na oglasnoj ploči suda osobni podaci o žrtvi kao i podaci na temelju kojih se može zaključiti o identitetu žrtve moraju biti anonimizirani.“.

Iza stavka 7. dodaje se stavak 8. koji glasi:

„(8) Uz pravomoćnu presudu kojom je osoba osuđena u odsutnosti (članak 402. stavci 3. i 4. ovoga Zakona) dostavlja se i pouka o pravu na podnošenje zahtjeva za obnovu postupka.“.

Članak 17.

U članku 183. iza stavka 6. dodaje se novi stavak 7. koji glasi:

„Osoba kojoj je dopušten uvid u spis tijekom prethodnog postupka upozorit će se da je neovlašteno otkrivanje sadržaja izvidnih i dokaznih radnji provedenih tijekom nejavnog prethodnog postupka s ciljem da ih se učini dostupnim javnosti, kazneno djelo.“.

Dosadašnji stavci 7. i 8. postaju stavci 8. i 9.

Članak 18.

U članku 202. stavku 2. točka 19. mijenja se i glasi:

„(19) Savjetnik je odvjetnik postavljen za poduzimanje određene radnje osobi koja nema opunomoćenika.“.

Članak 19.

U članku 208.a stavku 2. točki 3. iza riječi: „pitanja“ dodaju se riječi: „i pravu sam sebe ne izložiti kaznenom progonu te da se korištenje tih prava ne smije upotrijebiti protiv njega te se ne smije smatrati dokazom da je počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret“.

Članak 20.

Članak 213. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Postupanje nakon dostave obavijesti iz stavka 2. ovog članka je nejavno. Tijelo koje poduzima dokazne radnje upozorit će osobe koje sudjeluju u radnji da je neovlašteno otkrivanje sadržaja izvidnih i dokaznih radnji provedenih tijekom nejavnog prethodnog postupka s ciljem da ih se učini dostupnim javnosti, kazneno djelo.“.

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

„(4) Tijelo koje provodi istraživanje može odrediti tajnost istraživanja ili nekog njegovog dijela iz razloga navedenih u članku 388. ovog Zakona, ako bi javno objavljivanje podataka štetilo probicima istraživanja. Tijelo koje poduzima radnju upozorit će osobe koje sudjeluju u dokaznoj radnji u odnosu na koju je određena tajnost da je odavanje tajne kazneno djelo. Sve osobe koje saznaju sadržaj postupovne radnje koja je provedena tijekom tajnog istraživanja ili dijela istraživanja dužne su kao tajnu čuvati činjenice ili podatke koje su tom prilikom saznale.“.

Dosadašnji stavci 4. i 5. postaju stavci 5. i 6.

Članak 21.

U članku 231. stavku 1. iza prve rečenice dodaje se druga rečenica koja glasi:

„Tijelo koje poduzima dokaznu radnju upozorit će osobe koje sudjeluju u radnji da je neovlašteno otkrivanje sadržaja izvidnih i dokaznih radnji provedenih tijekom nejavnog prethodnog postupka s ciljem da ih se učini dostupnim javnosti, kazneno djelo.“.

Članak 22.

U članku 236. stavku 1. točki 2. riječi: „ako postoji bojazan da na raspravi neće iskazivati,“ brišu se.

Članak 23.

U članku 239. stavku 1. točki 2. iza riječi: „pitanja,“ dodaju se riječi: „da ima pravo sam sebe ne izložiti kaznenom progonu te da se korištenje tih prava ne smije upotrijebiti protiv njega te se ne smije smatrati dokazom da je počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret,“.

Članak 24.

U članku 287. iza stavka 2. dodaju se stavci 3. i 4. koji glase:

„(3) Poziv svjedoku koji se poziva u svezi okolnosti koje je saznao u obavljanju posla ili dužnosti upućuje se na adresu tijela u kojem obavlja taj posao ili dužnost.

(4) Poziv svjedoku koji je kao žrtva nasilja nad ženama, nasilja u obitelji i nasilja prema bliskim osobama smješten u sklonište upućuje se putem nadležnog tijela socijalne skrbi ili odjela za podršku žrtvama i svjedocima.“.

Članak 25.

U članku 288. stavku 2. iza prve rečenice dodaju se druga i treća rečenica koje glase:

„Svjedoka iz članka 287. stavka 3. ovoga Zakona neće se pitati za boravište, već za adresu tijela u kojem obavlja posao ili dužnost u obavljanju kojih je saznao za okolnosti u svezi kojih je pozvan svjedočiti. Boravište svjedoka koji je žrtva kaznenog djela nasilja nad ženama, nasilja u obitelji i nasilja prema bliskim osobama policija i tijelo koje vodi postupak utvrdit će na siguran i povjerljiv način, taj podatak zatvorit će se u posebni omot i čuvati odvojeno te se bez dopuštenja tijela koje vodi postupak neće moći razgledati niti koristiti.“.

Članak 26.

U članku 292. iza stavka 5. dodaje se stavak 6. koji glasi:

„(6) Ispitivanje kao svjedoka žrtve kaznenog djela protiv spolne slobode, kaznenog djela trgovanja ljudima, kaznenog djela nasilja nad ženama, nasilja u obitelji i nasilja prema bliskim osobama i žrtve u odnosu na koju su utvrđene posebne potrebe zaštite sukladno članku 43.a ovoga Zakona provest će se putem audio-video uređaja kojima rukuje stručna osoba, bez prisutnosti suca i stranaka u prostoriji gdje se žrtva nalazi. Ispitivanje će se snimiti uređajem za audio-video snimanje, a snimka će se zapečatiti i priključiti zapisniku. Takav svjedok može se samo iznimno ponovno ispitati, ako to sud ocijeni potrebnim. Ispitivanje se neće provesti na ovaj način ako žrtva zahtjeva da bude nazočna u sudnici tijekom davanja iskaza.“.

Članak 27.

U članku 349. stavku 4. iza prve rečenice dodaje se druga rečenica koja glasi:

“ Predsjednik optužnog vijeća upozorit će osobe koje sudjeluju na sjednici da je neovlašteno otkrivanje sadržaja izvidnih i dokaznih radnji provedenih tijekom nejavnog prethodnog postupka s ciljem da ih se učini dostupnim javnosti, kazneno djelo.“.

Članak 28.

U članku 502. iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„(4) Zahtjev za obnovom postupka na temelju konačne odluke Europskog suda za ljudska prava može se podnijeti u roku od trideset dana od objave odluke o brisanju predmeta s liste Europskog suda za ljudska prava.“.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE**Članak 29.**

U Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“, broj 80/22.) u članku 49. riječi: „1. listopada 2024.“ zamjenjuju se riječima: „1. svibnja 2025.“.

Članak 30.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

OBRAZLOŽENJE

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

Zakon o kaznenom postupku (Narodne novine, br. 152/08, 76/09, 80/11, 121/11 - pročišćeni tekst, 91/12 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 130/20 - Odluka i Rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske i 80/22; u daljnjem tekstu: ZKP/08) donesen je 2008. godine, a stupio je na snagu u pojedinim odredbama 1. siječnja 2009. godine i 1. srpnja 2009. godine, te u cjelini 1. rujna 2011. godine, osim odredbi o Visokom kaznenom sudu Republike Hrvatske.

ZKP/08 je od svog donošenja mijenjan devet puta, prvi puta 2009. godine, drugi puta 2011. godine, pa zatim u 2012. godini, kada je ZKP/08 usklađivan s novim Kaznenim zakonom (Narodne novine, br. 125/11, 143/12, 56/15 i 61/15 - ispravak, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21 i 114/22; u daljnjem tekstu: KZ/11), dok se četvrta izmjena dogodila u prvoj polovini 2013. godine kao posljedica nužnosti usklađivanja s tri direktive Europske unije. Po opsegu najveća, peta novela ZKP/08, rezultat je, u prvom redu, izvršenja Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj: U-I-448/2009, U-I-602/2009, U-I-11710/2009, U-I-18153/2009, U-I-5813/2010, U-I-2871/2011, od 19. srpnja 2012. godine, dok je dio izmjena i dopuna bio rezultat praktične primjene ZKP/08.

Izmjena iz prosinca 2014. godine bila je uvjetovana, prvenstveno, potrebom usklađivanja ZKP/08 sa Zakonom o područjima i sjedištima sudova (Narodne novine, broj 128/14). Izmjene iz 2017. godine rezultat su potrebe za usklađivanjem s četiri direktive Europske unije od kojih su najopsežnije izmjene proizašle kao rezultat prenošenja Direktive 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. godine o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP u nacionalno zakonodavstvo.

Izmjenama i dopunama iz 2019. godine domaće kazneno procesno zakonodavstvo usklađeno je s Direktivom 2016/1919/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2016. godine o pravnoj pomoći za osumnjičenike i okrivljenike u kaznenom postupku i za tražene osobe u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga.

Devetom novelom ZKP/08 provedena je reforma kaznenog postupka u smislu proširenja uporabe informacijsko - komunikacijskih tehnologija u kaznenom postupku, i to uvođenjem e-komunikacije, proširenjem uporabe tonskog snimanja na sve rasprave u kaznenom postupku te proširenjem mogućnosti korištenja audio - video linka. Nadalje, proširen je katalog prava žrtve pravom predlaganja ispitivanja putem audio-video uređaja te preciziranjem kako je pristup službama za potporu žrtvama kaznenih djela lako dostupan, povjerljiv i besplatan. Također je uvedena tzv. zabrana dvostrukog ukidanja prvostupanjske presude, odnosno prvostupanjska presuda u povodu žalbe može se ukinuti i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje najviše jedanput.

Ovim Konačnim prijedlogom nastoji se unaprijediti zakonsko uređenje kaznenog postupka s ciljem jačanja procesnog položaja žrtve kaznenih djela koja se manifestiraju kao nasilje nad ženama i nasilje u obitelji. Također, zakonske odredbe o pravu na uvid u spis (članak 183.), istraživanju (članak 213.), istrazi (članak 231.) i optužnom vijeću (članak 349.) dopunjavaju se kako bi svi sudionici prethodnog kaznenog postupka bili upozoreni da je neovlašteno otkrivanje sadržaja izvidnih i dokaznih radnji provedenih tijekom nejavnog prethodnog postupka kazneno djelo.

II. PITANJA KOJA SE UREĐUJU OVIM ZAKONOM

Ovaj Konačni prijedlog zakona predstavlja potvrdu i daljnji iskorak politike nulte tolerancije na nasilje, a cilj mu je unaprjeđenje zakonodavnog okvira zaštite od nasilja u obitelji i nasilja nad ženama na području kaznenog postupovnog prava.

U tu svrhu predlažu se izmjene i preciziranje odredbi koje reguliraju opći i posebne kataloge prava žrtava, a vezano za ona prava žrtve kod kojih postoje dvojbe prilikom njihovog ostvarivanja u praksi. Tako se u općem katalogu prava žrtava proširuje pravo žrtve na način da ista odmah nakon počinjenja kaznenog djela i onoliko dugo koliko je potrebno ima pravo na lako dostupan, povjerljiv i besplatan pristup službama za potporu žrtvama kaznenih djela. Izričito se propisuje da žrtva pravo na pratnju osobe od povjerenja, po vlastitom izboru, ima od prijave kaznenog djela do pravomoćnog okončanja kaznenog postupka. Propisuje se novo opće pravo žrtve na tajnost podataka čijim bi se otkrivanjem mogla ugroziti njezina sigurnost ili sigurnost žrtvi bliskih osoba. Prava žrtve na obavijesti iz dosadašnjih točaka 10. i 11. članka 43.ZKP/08, a koja su dosad bila propisana kao prava koja je žrtva ostvarivala „na zahtjev“, predlaže se propisati na način da se pretpostavlja da žrtva želi primiti propisane obavijesti, osim u slučaju odricanja žrtve od navedenog prava. Pravo na obavijesti o puštanju na slobodu počinitelja, koje se dosad odnosilo na obavijest o ukidanju pritvora, istražnog zatvora, bijegu ili otpuštanju s izdržavanja kazne zatvora proširuje se, tako da se propisuje pravo žrtve i na obavijest o puštanju uhićenika na slobodu. U posebne kataloge prava žrtava kaznenih djela protiv spolne slobode, žrtava kaznenog djela trgovanja ljudima i žrtava u odnosu na koje su utvrđene posebne potrebe zaštite uvodi se pravo da budu ispitane putem audio-video uređaja, osim ako sama žrtva traži da bude nazočna u sudnici tijekom davanja iskaza.

Nadalje, u cilju daljnjeg osiguranja sigurnosti, odnosno fizičke i psihičke zaštite žrtve nasilja nad ženama, nasilja u obitelji i nasilja prema bliskim osobama, predlaže se propisati obvezno uzimanje u obzir rizičnih čimbenika za ponavljanje nasilja kao i rezultate prethodne procjene potreba žrtve prilikom provedbe pojedinačne procjene koja se odnosi na navedene kategorije žrtava.

Sud i državni odvjetnik, prilikom odlučivanja o primjeni mjere opreza, bit će obvezni uzeti u obzir i rezultate pojedinačne procjene potreba žrtve, a ako se radi o kaznenom djelu nasilja nad ženama, nasilja u obitelji i nasilja prema bliskim osobama, predlaže se propisati obvezu suda i državnog odvjetnika, da prije donošenja rješenja kojim se određuje, produljuje ili ukida mjera opreza, sasluša žrtvu na okolnost postojanja opasnosti za njenu osobnu sigurnost ili sigurnost članova njezine obitelji i bliskih osoba te uzme u obzir očitovanje o prijedlogu za primjenu mjere opreza i rezultate pojedinačne procjene potreba žrtve. U tom slučaju žrtva se može saslušati i primjenom informacijsko-komunikacijskih tehnologija ili na drugi odgovarajući način. Također se određuje nadležno tijelo za odlučivanje o zamjeni mjera opreza istražnim zatvorom u slučaju nepridržavanja izrečene mjere te se širi krug ovlaštenika na

podnošenje žalbe protiv rješenja kojim se određuje, produljuje ili ukida mjera opreza na način da, osim stranka, obuhvaća i žrtvu kaznenog djela nasilja nad ženama, nasilja u obitelji i nasilja prema bliskim osobama.

Nadalje se predlaže propisati minimalnu udaljenost ispod koje se okrivljenik ne smije približiti određenoj osobi, a koju sud može odrediti prilikom nalaganja mjere opreza zabrane približavanja određenoj osobi, kao i dopuniti odredbe o dostavljanju rješenja o mjeri opreza.

Žurna reakcija sustava u situaciji kršenja mjere opreza osigurava se kroz uvođenje novog pravnog temelja za uhićenje, kako bi policija bila ovlaštena uhititi okrivljenika za kojeg postoje osnove sumnje da je postupio protivno protiv njega određenoj mjeri opreza, i kroz uvođenje roka od 24 sata u kojem sud mora odlučiti o zamjeni mjere opreza istražnim zatvorom.

Obavješćavanje žrtve o puštanju uhićenika i pritvorenika na slobodu i o ukidanju istražnog zatvora predlaže se precizirati, obzirom je u praksi dolazilo do dvojbi oko tumačenja tko je i u kojim slučajevima dužan izvijestiti žrtvu, a u cilju zaštite prava žrtve na privatnost i zaštitu osobnih podataka te na poštivanje dostojanstva žrtve, predlaže se propisati obvezu anonimizacije osobnih podataka žrtve kao i podataka na temelju kojih se može zaključiti o identitetu žrtve, prilikom objave akata na oglasnoj ploči suda.

Zaštita sigurnosti žrtve kaznenog djela nasilja nad ženama, nasilja u obitelji i nasilja prema bliskim osobama predlaže se unaprijediti propisivanjem da će se podatak o njezinom boravištu, prilikom njezina ispitivanja u svojstvu svjedoka, utvrditi na povjerljiv i siguran način, da će se taj podatak zatvoriti u posebni omot i čuvati odvojeno te se bez dopuštenja tijela koje vodi postupak neće moći razgledati niti koristiti.

Pozivanje svjedoka koji je, kao žrtva nasilja nad ženama, nasilja u obitelji i nasilja prema bliskim osobama, smješten u sklonište obavljat će se putem nadležnog tijela socijalne skrbi ili odjela za podršku žrtvama i svjedocima. Ovime će se dodatno doprinijeti zaštiti sigurnosti žrtve koja je smještena u sklonište.

Nadalje se predlaže ukloniti postojanje bojazni da privilegirani svjedok na raspravi neće iskazivati kao pretpostavku njegova ispitivanja na dokaznom ročištu, čime će se osigurati pribavljanje iskaza privilegiranog svjedoka koji je propisno upozoren, otklonio blagodat i iskazivao, koji se iskaz, ako je konfrontiran, može koristiti u daljnjem tijeku postupka.

Radi uklanjanja dvojbi na koje ja ukazala praksa, predlaže se jasnije definirati značenje izraza savjetnik, a pozivanje svjedoka u svezi okolnosti koje je saznao u obavljanju posla ili dužnosti predlaže se propisati upućivanjem poziva na adresu tijela u kojem obavlja taj posao ili dužnost. Također se predlaže propisati da se takvog svjedoka neće pitati za adresu boravišta, već za adresu tijela u kojem obavlja taj posao ili dužnost.

Također se predlažu dopune odredaba članka 183. (uvid u spis), članka 213. (istraživanje), članka 231. (istraga) i članka 349. (optužno vijeće) i to na način da se propišu upozorenja svim sudionicima postupka o neovlaštenom otkrivanju sadržaja izvidnih i dokaznih radnji provedenih tijekom nejavnog prethodnog postupka sukladno novom kaznenom djelu „Neovlašteno otkrivanja sadržaja izvidne ili dokazne radnje“ u članku 307. a Kaznenog zakona.

Time će se utjecati na sve sudionike prethodnog kaznenog postupka putem propisanih upozorenja o neovlaštenom otkrivanju sadržaja izvidnih i dokaznih radnji provedenih tijekom

nejavnog prethodnog postupka. Također će se štititi sadržaj izvidne ili dokazne radnje od neovlaštenog otkrivanja tijekom nejavnog prethodnog kaznenog postupka, sve do potvrđivanja optužnice, kada kazneni postupak postaje javan, i sankcionirati ponašanje osobe koja, na temelju svoga položaja, zaposlenja ili funkcije te svojstva u kaznenom postupku, ima pristup spisu predmeta, odnosno materijalima nejavnog kaznenog postupka i koja te materijale dijeli s javnosti.

Nejavnost prethodnog kaznenog postupka znači da javnost nema pravo biti prisutna radnjama kaznenog postupka, ali isto tako da je i uvid javnosti u ono što se događa u kaznenom postupku ograničen. Ovakvim zakonskim uređenjem štiti se pravo privatnosti okrivljenika i drugih sudionika kaznenog postupka, štiti se pretpostavka okrivljenikove nedužnosti, objektivno utvrđivanje činjenica u kaznenom postupku, neovisnost i nepristranost suda te pravo na pravični postupak.

Međutim, pravo je javnosti da kroz slobodu medijskog djelovanja i izvještavanja sazna informacije od javnog interesa, posebice kada se radi o osobito teškim kaznenim djelima ili kada se kao okrivljenici pojavljuju javne osobe, a posebno nositelji visokih političkih dužnosti. Javnost treba putem službenih priopćenja nadležnih tijela na objektivnan i vjerodostojan način biti obavještena o tome da se protiv određene osobe vodi nejavni prethodni postupak, o tome koje kazneno djelo se toj osobi stavlja na teret, koje se radnje u postupku poduzimaju, ali ne i o sadržaju pojedinih dokaznih radnji, čije otkrivanje u konačnici može kompromitirati i samu učinkovitost kaznenog postupka, što će se štititi novim normativnim rješenjem u Kaznenom zakonu.

Nastavno, ovim se Konačnim prijedlogom zakona provodi dodatno usklađivanje sa zahtjevima Direktive (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku, u odnosu na koju je Republika Hrvatska od Europske komisije zaprimila pismo službene obavijesti od 28. rujna 2023. zbog nepravilnog prenošenja pojedinih odredaba navedene direktive u nacionalni pravni poredak.

Zaključno, ovim se Konačnim prijedlogom zakona uklanjaju određene nejasnoće uočene u praksi primjene ZKP/08.

Posljedice koje će donošenjem zakona proisteći

Predloženim izmjenama osigurat će se unaprjeđenje položaja žrtava kaznenih djela nasilja u obitelji i nasilja nad ženama u okviru kaznenog postupka te njihova zaštita. Navedeno će se postići kroz preciziranje i širenje zajamčenih prava žrtava kaznenih djela, uključujući i kroz uvođenje žrtve kaznenih djela nasilja nad ženama, nasilja u obitelji i nasilja prema bliskim osobama u krug ovlaštenika na podnošenje žalbe protiv rješenja kojim se određuje, produljuje ili ukida mjera opreza, kao i kroz uvođenje obveze suda i državnog odvjetnika da prije donošenja rješenja kojim se određuje, produljuje ili ukida mjera opreza, ako se radi o kaznenom djelu nasilja nad ženama, nasilja u obitelji i nasilja prema bliskim osobama, sasluša žrtvu na okolnost postojanja opasnosti za njenu osobnu sigurnost ili sigurnost članova njezine obitelji i bliskih osoba te uzme u obzir očitovanje o prijedlogu za primjenu mjere opreza.

Propisivanjem novog pravnog temelja za uhićenje i roka za daljnje postupanje suda, osigurat će se adekvatna reakcija sustava na situacije postupanja okrivljenika protivno protiv njega određenoj mjeri opreza.

Zaštita privatnosti, osobnih podataka i dostojanstva žrtve ostvarit će se propisivanjem obvezne anonimizacije osobnih podataka žrtve kao i podataka na temelju kojih se može zaključiti o identitetu žrtve prilikom objave akata na oglasnoj ploči suda. Zaštita sigurnosti žrtve kaznenog djela nasilja nad ženama, nasilja u obitelji i nasilja prema bliskim osobama unaprijedit će se propisivanjem da će se podatak o njezinom boravištu, prilikom njezina ispitivanja u svojstvu svjedoka, utvrditi na povjerljiv i siguran način, da će se taj podatak zatvoriti u posebni omot i čuvati odvojeno te se bez dopuštenja tijela koje vodi postupak neće moći razgledati niti koristiti. Pozivanje svjedoka koji je kao žrtva nasilja nad ženama, nasilja u obitelji i nasilja prema bliskim osobama smješten u sklonište obavljat će se putem nadležnog tijela socijalne skrbi ili odjela za podršku žrtvama i svjedocima, čime će se dodatno doprinijeti zaštiti osobne sigurnosti žrtve.

Pojedine odredbe ZKP/08 koje su u praksi primjene stvarale dvojbe zbog svoje nedorečenosti, predlaže se precizirati, što će doprinijeti pravnoj sigurnosti.

Također, uskladit će se pojedine odredbe zakona koji se tiču prethodnog kaznenog postupka koje podrazumijevaju pravo uvida u spis, istraživanje, istragu i optužno vijeće na način da će se sudionici prethodnog postupka upozoravati o neovlaštenom otkrivanju sadržaja izvidnih i dokaznih radnji provedenih tijekom nejavnog prethodnog postupka sukladno novom kaznenom djelu „Neovlašteno otkrivanja sadržaja izvidne ili dokazne radnje“ u članku 307.a Kaznenog zakona kojim će se sankcionirati ponašanja određenih kategorija osoba koje neovlašteno otkrivaju sadržaj izvidne ili dokazne radnje, s ciljem da ga učini javno dostupnim.

Time će se uspostaviti odnos pravne ravnoteže između probitaka kaznenog postupka s jedne strane i prava javnosti da, kroz slobodu medijskog djelovanja, o vođenju postupka dobije provjerene i objektivne informacije od javnog interesa.

III. OBJAŠNJENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

U članak 1.a ZKP/08, koji sadrži popis akata Europske unije koji se kroz ZKP/08 prenose u pravni poredak Republike Hrvatske, dodaju se Direktiva 2014/57/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o kaznenopravnim sankcijama za zlouporabu tržišta (SL L 173, 12. 6. 2014.), Direktiva 2016/800/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o postupovnim jamstvima za djecu koja su osumnjičeni ili optuženi u kaznenim postupcima (SL L 132, 21. 5. 2016.), Direktiva (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2017. o suzbijanju prijevара počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima (SL L 198, 28. 7. 2017.), Direktiva (EU) 2018/1673 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o borbi protiv pranja novca kaznenopravnim sredstvima (SL L 284, 12. 11. 2018.) i Direktiva (EU) 2019/713 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o borbi protiv prijevара i krivotvorenja u vezi s bezgotovinskim sredstvima plaćanja i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/413/PUP (SL L 123, 10. 5. 2019.).

Iako se predmetnim izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku isti ne usklađuje s odredbama citiranih direktiva, uvažavajući činjenicu da je Zakon o kaznenom postupku, između ostalih, već notificiran kao jedna od nacionalnih provedbenih mjera za navedene direktive, bilo je potrebno popis akata Europske unije iz članka 1.a ZKP/08 dopuniti navođenjem spomenutih direktiva.

Uz članak 2.

Ova odredba predlaže se slijedom pisma službene obavijesti Europske komisije od 28. rujna 2023. kojim je Republika Hrvatska obaviještena o nepravilnom prenošenju Direktive (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i vijeća od 9. ožujka 2016.o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku u nacionalni pravni poredak. Njome se prenosi članak 7. stavci 2. i 5. predmetne direktive.

Prema članku 7. stavku 2. Direktive (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i vijeća od 9. ožujka 2016.o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku države članice osiguravaju da osumnjičenici i optuženici imaju pravo sami sebe ne izložiti kaznenom progonu. Pravo okrivljenika da sam sebe ne izloži kaznenom progonu je, kao i pravo braniti se šutnjom, važan vid pretpostavke nedužnosti. Iako su ta dva prava usko povezana, cilj im je osigurati različite vidove pretpostavke nedužnosti. Pravo okrivljenika da sam sebe ne izloži kaznenom progonu ima za cilj osigurati da osumnjičenici ili optuženici nisu prisiljeni da, kada se od njih traži da daju izjavu ili odgovore na pitanja, dostave dokaze ili dokumente ili da dostave informacije na temelju kojih bi sami sebe izložili kaznenom progonu.

Ostvarivanje prava osumnjičenika i optuženika braniti se šutnjom ili prava da sam sebe ne izloži kaznenom progonu ne bi se smjelo koristiti protiv osumnjičenika ili optuženika i to se samo po sebi ne bi trebalo smatrati dokazom da je dotična osoba počinila kazneno djelo koje joj se stavlja na teret, što je zahtjev iz članka 7. stavka 5. Direktive (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i vijeća od 9. ožujka 2016.o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku.

Uz članak 3.

Predloženom izmjenom članka 43. stavka 1. ZKP/08 proširuju se i preciziraju pojedina prava iz općeg kataloga prava žrtve kaznenog djela, radi jačanja položaja žrtve u okvirima kaznenog postupka i otklanjanja dvojbi koje se pojavljuju vezano uz pitanja ostvarivanja pojedinih zajamčenih prava u praksi.

U točki 1. proširuje se pravo žrtve na način da ista odmah nakon počinjenja kaznenog djela i onoliko dugo koliko je potrebno ima pravo na lako dostupan, povjerljiv i besplatan pristup službama za potporu žrtvama kaznenih djela. Ovako predloženom odredbom kazneno procesno zakonodavstvo usklađuje se sa člankom 24. stavkom 2. Direktive (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP. Predmetnim člankom nalaže se državama članicama osigurati da su službe za potporu koje se bave posebnim potrebama žrtava terorizma uspostavljene i dostupne žrtvama terorizma neposredno nakon terorističkog napada te dokle god je to potrebno.

U odnosu na prijedlog dopune točke 6., precizira se pravo žrtve na pratnju osobe od povjerenja, naglašavanjem da je riječ o osobi po izboru žrtve, što je u skladu s odredbom članka 202. stavka 38. ZKP/08. Također se predlaže izričito propisati da žrtva pravo na pratnju osobe od povjerenja ima od prijave kaznenog djela do pravomoćnog okončanja kaznenog postupka, a kako bi se izbjegle situacije u praksi da se propituje postoji li pravo žrtve na pratnju osobe od povjerenja u određenim stadijima postupka (npr. u ranim fazama postupka prilikom podnošenja prijave). Novom točkom 10. predlaže se dopuniti opći katalog prava žrtava kaznenog djela propisivanjem novog prava na tajnost podataka čijim bi se otkrivanjem mogla ugroziti njezina sigurnost ili sigurnost žrtvi bliskih osoba. Predmetno pravo već je sadržano u katalogu prava žrtava nasilja u obitelji u prekršajnim postupcima. Uvažavajući činjenicu da prekršaji

predstavljaju ona ponašanja kojima se tako povređuje ili ugrožava javni poredak, društvena disciplina i društvene vrijednosti, a čija se zaštita ne ostvaruje kaznenopravnom prisilom, ukazalo se potrebnim ovakav oblik prava žrtve propisati i u kaznenom postupku.

Prava žrtve na obavijesti iz dosadašnjih točaka 10. i 11., koja postaju točke 11. i 12., a koja su dosad bila propisana kao prava koja je žrtva ostvarivala „na zahtjev“, predlaže se propisati na način da se pretpostavlja da žrtva želi primiti propisane obavijesti, osim u slučaju odricanja žrtve od navedenog prava, u kojem slučaju žrtva neće biti obavještavana sukladno novim točkama 11. i 12.

Pravo žrtve iz dosadašnje točke 10., koja postaje točka 11., na obavijesti o puštanju počinitelja na slobodu predlaže se proširiti i u njegovom sadržaju. To se pravo dosad odnosilo na obavještavanje žrtve o ukidanju pritvora, istražnog zatvora, bijegu okrivljenika ili otpuštanju osuđenika s izdržavanja kazne zatvora. Predlaže se, stoga, propisati pravo žrtve i na obavijest o puštanju uhićenika na slobodu.

Predloženom izmjenom stavka 5. ZKP/08, a vezano uz predložene izmjene u načinu ostvarivanja prava iz točaka 11. i 12. stavka 1., propisuje se da će sud, državno odvjetništvo, istražitelj i policija izjavu žrtve o tome želi li koristiti navedena prava unijeti u pouku o pravima ili zapisnik te će poučiti žrtvu da tu izjavu može uvijek tijekom postupka izmijeniti.

Uz članak 4.

Člankom 43.a stavkom 1. ZKP/08 propisuje se dužnost tijela koje provodi ispitivanje žrtve (policija, državno odvjetništvo, sud) da prije ispitivanja provede pojedinačnu procjenu žrtve. Obzirom da će za provođenje pojedinačne procjene ponekad biti nužan i multidisciplinarni pristup, ističe se kako će navedena tijela procjenu vršiti u uskoj suradnji sa tijelima, organizacijama ili ustanovama za pomoć i podršku žrtvama kaznenih djela. Pojedinačna procjena žrtve uključuje utvrđivanje postoji li potreba za primjenom posebnih mjera zaštite u odnosu na žrtvu te ukoliko postoji, koje posebne mjere zaštite bi se trebale primijeniti. Kao primjer posebnih zaštitnih mjera navode se poseban način ispitivanja žrtve i uporaba komunikacijskih tehnologija radi izbjegavanja vizualnog kontakta sa počiniteljem, ali u obzir dolaze i druge mjere propisane ZKP/08 (npr. imenovanje opunomoćenika, isključenje javnosti i slično), ali i npr. Zakonom o sudovima za mladež („Narodne novine“, broj 84/11, 143/12, 148/13, 56/15 i 126/19) (kada se radi o djetetu žrtvi kaznenog djela).

Egzemplarno navođenje predlaže se dopuniti mjerama za zaštitu sigurnosti žrtve, kojim je cilj zaštititi fizički odnosno psihički integritet žrtve kaznenog djela. Uz navedeno, a u cilju daljnjeg osiguranja sigurnosti, odnosno fizičke i psihičke zaštite žrtve nasilja nad ženama, nasilja u obitelji i nasilja prema bliskim osobama, predlaže se u novom stavku 3. propisati obvezno uzimanje u obzir rizičnih čimbenika za ponavljanje nasilja kao i rezultate prethodne procjene potreba žrtve prilikom provedbe pojedinačne procjene. Procjena rizičnih čimbenika za ponavljanje nasilja vršit će se sukladno Obrascu rizičnih faktora za ponavljanje nasilničkog ponašanja ministarstva nadležnog za unutarnje poslove.

Uz članak 5.

U članku 44. stavku 4. ZKP/08 propisuje se katalog prava žrtava kaznenih djela protiv spolne slobode i žrtava kaznenog djela trgovanja ljudima, dok se u članku 44. stavku 5. propisuje katalog prava žrtava u odnosu na koje su utvrđene posebne potrebe zaštite sukladno članku 43.a. ZKP/08. Predloženom izmjenom navedenih odredbi uvodi se pravo ovih kategorija žrtava da budu ispitane putem audio-video uređaja, osim ako sama žrtva traži da bude nazočna u

sudnici tijekom davanja iskaza, za razliku od dosad propisanog prava zahtijevati da bude ispitana putem audio-video uređaja. Dakle, umjesto prava koja je žrtva ostvarivala na zahtjev, polazi se od toga da žrtva želi biti ispitana putem audio- video uređaja, osim ako žrtva sama ne traži drugačije.

Obzirom je fizičko suočenje okrivljenika sa svjedokom optužbe njegovo temeljno pravo, sve se iznimke od tog temeljnog prava trebaju iznimno primjenjivati, u pravilu tek nakon što sud procijeni da se radi o opravdanom ograničenju prava okrivljenika, radi zaštite interesa žrtve. S obzirom da bi uvođenje standarda ispitivanje žrtve putem audio video linka kao pravilo, uz pravo na odricanje od istoga, za sve kategorije žrtava bilo protivno pravima obrane, umjesto općeg kataloga prava žrtve, predlaže se dopuniti članak 44. stavak 4. točku 5. (prava žrtava kaznenog djela protiv spolne slobode i žrtva kaznenog djela trgovanja ljudima) i članak 44. stavak 5. točku 4. (prava žrtava u odnosu na koju su utvrđene posebne potrebe zaštite sukladno članku 43.a ZKP/08), za koje kategorije žrtava se propisivanje ove iznimke ukazuje opravdanim.

Uz članak 6.

Ova odredba predlaže se slijedom pisma službene obavijesti Europske komisije od 28. rujna 2023. kojim je Republika Hrvatska obaviještena o nepravilnom prenošenju Direktive (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i vijeća od 9. ožujka 2016.o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku u nacionalni pravni poredak. Njome se prenosi članak 7. stavci 2. i 5. predmetne direktive.

Prema članku 7. stavku 2. Direktive (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i vijeća od 9. ožujka 2016.o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku države članice osiguravaju da osumnjičenici i optuženici imaju pravo sami sebe ne izložiti kaznenom progonu. Pravo okrivljenika da sam sebe ne izloži kaznenom progonu je, kao i pravo braniti se šutnjom, važan vid pretpostavke nedužnosti. Iako su ta dva prava usko povezana, cilj im je osigurati različite vidove pretpostavke nedužnosti. Pravo okrivljenika da sam sebe ne izloži kaznenom progonu ima za cilj osigurati da osumnjičenici ili optuženici nisu prisiljeni da, kada se od njih traži da daju izjavu ili odgovore na pitanja, dostave dokaze ili dokumente ili da dostave informacije na temelju kojih bi sami sebe izložili kaznenom progonu.

Ostvarivanje prava osumnjičenika i optuženika braniti se šutnjom ili prava da sam sebe ne izloži kaznenom progonu ne bi se smjelo koristiti protiv osumnjičenika ili optuženika i to se samo po sebi ne bi trebalo smatrati dokazom da je dotična osoba počinila kazneno djelo koje joj se stavlja na teret, što je zahtjev iz članka 7. stavka 5. Direktive (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i vijeća od 9. ožujka 2016.o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku.

Uz članak 7.

Članak 98. stavak 1. dopunjava se na način da će sud i državni odvjetnik, prilikom odlučivanja o primjeni mjere opreza, kad postoje okolnosti iz članka 123. ZKP/08, zbog kojih je moguće odrediti istražni zatvor ili je taj zatvor već određen uzeti u obzir i rezultate pojedinačne procjene potreba žrtve i žrtvi bliskih osoba i potrebe zaštite žrtve u svrhu procjene može li se ista svrha ostvariti mjerom opreza.

U novom stavku 3. propisuje se obveza suda i državnog odvjetnika, da prije donošenja rješenja kojim se određuje, produljuje ili ukida mjera opreza, ako se radi o kaznenom djelu nasilja nad ženama, nasilja u obitelji i nasilja prema bliskim osobama, sasluša žrtvu na okolnost postojanja

opasnosti za njenu sigurnost ili sigurnost članova njezine obitelji i bliskih osoba te uzme u obzir očitovanje o prijedlogu za primjenu mjere opreza i rezultate pojedinačne procjene potreba žrtve. Također se specificira kako se saslušanje žrtve u ovom slučaju može obaviti i primjenom informacijsko-komunikacijskih tehnologija ili na drugi odgovarajući način.

Dosadašnjim člankom 5., koji će postati stavak 6. propisuje se nadležnost za odlučivanje o zamjeni mjera opreza istražnim zatvorom u slučaju nepridržavanja izrečene mjere te je definirano da o tome odlučuje sudac istrage do podizanja optužnice. Jednako tako, definirano je da je sud nakon podizanja optužnice nadležan za odlučivanje o zamjeni mjere opreza istražnim zatvorom u slučaju nepridržavanja izrečene mjere. Ako sud odluku neće moći donijeti u roku od 24 sata, kojeg se predlaže propisati u članku 101. stavku 2. ZKP/08, odluku o zamjeni mjere opreza istražnim zatvorom donosi sudac istrage.

U dosadašnjem stavku 6., koji postaje stavak 7. predlaže se produljiti trajanje određenih mjera opreza do upućivanja osuđenika na izdržavanje kazne zatvora, kako bi se „premostilo“ vrijeme od pravomoćnosti presude na kaznu zatvora u kojoj nije izrečena sigurnosna mjera do upućivanja na izdržavanje kazne zatvora.

Dopunom dosadašnjeg stavka 7. koji postaje stavak 8. širi se krug ovlaštenika na podnošenje žalbe protiv rješenja kojim se određuje, produljuje ili ukida mjera opreza na način da, osim stranka, obuhvaća i žrtvu kaznenog djela nasilja nad ženama, nasilja u obitelji i nasilja prema bliskim osobama.

Uz članak 8.

Predlaže se dopuna članka 99. stavka 4. ZKP/08 na način da se propisuje minimalna razdaljina ispod koje se okrivljenik ne smije približiti određenoj osobi, a koju sud može odrediti prilikom nalaganja mjere opreza zabrane približavanja određenoj osobi.

Pritom se predlaže minimalna razdaljina koja ne može biti manja od 100 metara. Sud bi mogao, obzirom na okolnosti konkretnog slučaja, odrediti veću udaljenost, ali ne i manju od zakonom propisanog minimuma.

Uz članak 9.

Predloženom dopunom članka 100. stavka 5. ZKP/08 propisuje se kako će se rješenje kojim se nalaže mjera opreza kod kaznenih djela kaznenopravne zaštite djece dostaviti, osim nadležnom tijelu socijalne skrbi prema mjestu boravišta djeteta i roditelju djeteta, koji nije okrivljenik u istom kaznenom postupku. Katalog kaznenih djela kaznenopravne zaštite djece propisan je u članku 113. stavku 3. Zakona o sudovima za mladež, a predloženom dopunom štiti se interes djeteta žrtve kaznenog djela.

Također se predlaže propisati u novom stavku 6. članka 100. ZKP/08 da će se u slučajevima kaznenih djela nasilja nad ženama, nasilja u obitelji i nasilja prema bliskim osobama rješenje kojim se određuje, produljuje ili ukida mjera opreza dostaviti i žrtvi i nadležnom tijelu socijalne skrbi prema mjestu boravišta žrtve. Obzirom da se predloženom izmjenom članka 98. širi krug ovlaštenika na podnošenje žalbe protiv rješenja kojim se određuje, produljuje ili ukida mjera opreza na način da, osim stranka, obuhvaća i žrtvu kaznenog djela nasilja nad ženama, nasilja u obitelji i nasilja prema bliskim osobama, ovom odredbom predlaže se propisati da će se to rješenje dostaviti i samoj žrtvi.

Uz članak 10.

Dopunom članka 101. stavka 2. ZKP/08 propisuje se daljnje postupanje suda po zaprimanju obavijesti o kršenju mjere opreza.

Obzirom se dopunom članka 107. ZKP/08 uvodi pravni temelj za uhićenje okrivljenika za kojeg postoje osnove sumnje da je postupio protivno protiv njega određenoj mjeri opreza, a uzimajući u obzir maksimalno propisano vrijeme trajanja uhićenja, predlaže se propisati rok od 24 sata u kojem sud mora odlučiti o zamjeni mjere opreza istražnim zatvorom. Ako sud utvrdi kršenje mjere opreza, donijet će rješenje o zamjeni mjere opreza istražnim zatvorom i izdati nalog za predaju okrivljenika u istražni zatvor.

Opisanim rješenjem osigurava se žurna reakcija sustava u situaciji kršenja mjere opreza.

Uz članak 11.

Prema važećem zakonodavnom rješenju, u slučaju postupanja okrivljenika protivno mjeri opreza, policija bi o kršenju mjere opreza bila dužna obavijestiti državno odvjetništvo ili sud, temeljem odredbe članka 101. stavak 2. ZKP/08, ali nije imala zakonski temelj za uhićenje okrivljenika koji bi prekršio mjeru opreza koja mu je određena.

Predloženom dopunom članka 107. ZKP/08 predlaže se uvesti novi pravni temelj za uhićenje, kako bi policija bila ovlaštena uhititi okrivljenika za kojeg postoje osnove sumnje da je postupio protivno protiv njega određenoj mjeri opreza.

Uz članak 12.

Izmjena članka 108.a ZKP/08 predlaže se slijedom pisma službene obavijesti Europske komisije od 28. rujna 2023. kojim je Republika Hrvatska obaviještena o nepravilnom prenošenju Direktive (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i vijeća od 9. ožujka 2016.o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku u nacionalni pravni poredak.

Izmjenom u stavku 1. članka 108.a ZKP/08 prenosi se članak 7. stavci 2. i 5. predmetne direktive. Pravo okrivljenika da sam sebe ne izloži kaznenom progonu je, kao i pravo braniti se šutnjom, važan vid pretpostavke nedužnosti. Iako su ta dva prava usko povezana, cilj im je osigurati različite vidove pretpostavke nedužnosti. Pravo okrivljenika da sam sebe ne izloži kaznenom progonu ima za cilj osigurati da osumnjičenici ili optuženici nisu prisiljeni da, kada se od njih traži da daju izjavu ili odgovore na pitanja, dostave dokaze ili dokumente ili da dostave informacije na temelju kojih bi sami sebe izložili kaznenom progonu.

Ostvarivanje prava osumnjičenika i optuženika braniti se šutnjom ili prava da sam sebe ne izloži kaznenom progonu ne bi se smjelo koristiti protiv osumnjičenika ili optuženika i to se samo po sebi ne bi trebalo smatrati dokazom da je dotična osoba počinila kazneno djelo koje joj se stavlja na teret, što je zahtjev iz članka 7. stavka 5. Direktive (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i vijeća od 9. ožujka 2016.o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku.

Dodavanjem novog stavka 3. u članku 108.a ZKP/08 prenosi se članak 8. stavak 4. druga rečenica Direktive EU) 2016/343 Europskog parlamenta i vijeća od 9. ožujka 2016.o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku, koja odredba se odnosi na poučavanje osuđenika, koji je osuđen u odsutnosti, o pravu na podnošenje zahtjeva za obnovu postupka.

Uz članak 13.

U članku 109. stavku 7. propisuje se dužnost pritvorskog nadzornika odmah obavijestiti žrtvu, koja se nije odrekla prava na obavijest, o puštanju uhićenika i pritvorenika na slobodu, osim ako bi se time ugrozila sigurnost okrivljenika. Ovakvo rješenje je u skladu sa zahtjevima iz članka 6. stavaka 5. i 6. Direktive 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP.

Uz članak 14.

Predlaže se brisanje stavka 2. u članku 125. ZKP/08, obzirom se materija koju uređuje predlaže precizno regulirati kroz novi članak 125.a ZKP/08.

Uz članak 15.

Obavještanje žrtve o ukidanju istražnog zatvora je potrebno precizirati obzirom je u praksi dolazilo do dvojbi oko tumačenja tko je i u kojim slučajevima dužan izvijestiti žrtvu. Slijedom toga, predlaže se brisanje članka 125. stavka 2. ZKP/08 te materiju obavještanja žrtve o ukidanju istražnog zatvora detaljno urediti u posebnoj odredbi članka 125.a ZKP/08.

Uz članak 16.

Članak 175. stavak 5. ZKP/08, kojim se propisuje dostava dopisa, uključujući optužnice okrivljeniku, putem oglasne ploče suda predlaže se dopuniti na način da prilikom objave na oglasnoj ploči suda osobni podaci o žrtvi kao i podaci na temelju kojih se može zaključiti o identitetu žrtve moraju biti anonimizirani.

Naime, uočeno je da su rješenja o određivanju mjera opreza, optužnice i drugi akti koji se objavljuju oglasnim pločama sudova dostupni na način da u istima nije anonimizirano ime žrtve, nego eventualno ime djece, kao i da su iz predmetnih akata vidljive adrese žrtava, kao i njihovi drugi osobni podaci.

U cilju zaštite prava žrtve na privatnost i zaštitu osobnih podataka te na poštivanje dostojanstva žrtve, predlaže se propisati obvezu anonimizacije osobnih podataka žrtve kao i podataka na temelju kojih se može zaključiti o identitetu žrtve, prilikom objave na oglasnoj ploči suda.

Nadalje, u odredbu članka 175. ZKP/08 dodaje se novi stavak 8. kojim se prenosi članak 8. stavak 4. druga rečenica Direktive EU) 2016/343 Europskog parlamenta i vijeća od 9. ožujka 2016. o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku, koja odredba se odnosi na poučavanje osuđenika, koji je osuđen u odsutnosti, o pravu na podnošenje zahtjeva za obnovu postupka.

Uz članak 17.

Odredba se dopunjuje na način da se propišu upozorenja svim sudionicima postupka o neovlaštenom otkrivanju sadržaja izvidnih i dokaznih radnji provedenih tijekom nejavnog prethodnog postupka u svrhu usklađenja sa uvođenjem novog kaznenog djela „Neovlašteno otkrivanja sadržaja izvidne ili dokazne radnje u članku 307. a Kaznenog zakona.

Ovime će se doprinijeti zaštiti sadržaja izvidne ili dokazne radnje od neovlaštenog otkrivanja tijekom nejavnog prethodnog kaznenog postupka, sve do faze potvrđivanja optužnice i sankcionirati ponašanje osobe koja, na temelju svoga položaja, zaposlenja ili funkcije te svojstva u kaznenom postupku, ima pristup spisu predmeta, odnosno materijalima nejavnog kaznenog postupka i koja te materijale dijeli s javnosti.

Uz članak 18.

U članku 202. točki 19. ZKP/08 predlaže se izmjena važećeg značenja izraza savjetnik, zbog uočenih problema u praksi primjene ove odredbe. Značenje izraza savjetnik predlaže se definirati na način da je savjetnik odvjetnik postavljen za poduzimanje određene radnje osobi koja nema opunomoćenika.

Uz članak 19.

Ova odredba predlaže se slijedom pisma službene obavijesti Europske komisije od 28. rujna 2023. kojim je Republika Hrvatska obaviještena o nepravilnom prenošenju Direktive (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i vijeća od 9. ožujka 2016.o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku u nacionalni pravni poredak. Njome se prenosi članak 7. stavci 2. i 5. predmetne direktive.

Pravo okrivljenika da sam sebe ne izloži kaznenom progonu je, kao i pravo braniti se šutnjom, važan vid pretpostavke nedužnosti. Iako su ta dva prava usko povezana, cilj im je osigurati različite vidove pretpostavke nedužnosti. Pravo okrivljenika da sam sebe ne izloži kaznenom progonu ima za cilj osigurati da osumnjičenici ili optuženici nisu prisiljeni da, kada se od njih traži da daju izjavu ili odgovore na pitanja, dostave dokaze ili dokumente ili da dostave informacije na temelju kojih bi sami sebe izložili kaznenom progonu.

Ostvarivanje prava osumnjičenika i optuženika braniti se šutnjom ili prava da sam sebe ne izloži kaznenom progonu ne bi se smjelo koristiti protiv osumnjičenika ili optuženika i to se samo po sebi ne bi trebalo smatrati dokazom da je dotična osoba počinila kazneno djelo koje joj se stavlja na teret, što je zahtjev iz članka 7. stavka 5. Direktive (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i vijeća od 9. ožujka 2016.o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku.

Uz članak 20.

Vidi obrazloženje uz članak 17.

Uz članak 21.

Vidi obrazloženje uz članak 17.

Uz članak 22.

Članak 236. propisuje provođenje dokaznog ročišta radi ispitivanja osoba s kojom je okrivljenik u braku ili izvanbračnoj zajednici, srodnika okrivljenika u ravnoj lozi, rođaka u pobočnoj lozi do trećega stupnja zaključno te srodnika po tazbini do drugoga stupnja zaključno, i posvojenika i posvojitelja okrivljenika (tzv. privilegirani svjedoci), u odnosu na koje postoji bojazan da na raspravi neće iskazivati.

Predložena izmjena članka 236. stavka 1. točke 2. sastoji se u otklanjanju uvjeta prema kojem se dokazno ročište provodilo samo ako postoji bojazan da privilegirani svjedok na raspravi neće iskazivati. Time se nastoje osigurati pribavljanje iskaza privilegiranog svjedoka koji je propisno upozoren, otklonio blagodat i iskazivao, koji se iskaz, ako je konfrontiran, može koristiti u daljnjem tijeku postupka.

Uz članak 23.

Ova odredba predlaže se slijedom pisma službene obavijesti Europske komisije od 28. rujna 2023. kojim je Republika Hrvatska obaviještena o nepravilnom prenošenju Direktive (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i vijeća od 9. ožujka 2016.o jačanju određenih vidova

pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku u nacionalni pravni poredak. Njome se prenosi članak 7. stavci 2. i 5. predmetne direktive.

Pravo okrivljenika da sam sebe ne izloži kaznenom progonu je, kao i pravo braniti se šutnjom, važan vid pretpostavke nedužnosti. Iako su ta dva prava usko povezana, cilj im je osigurati različite vidove pretpostavke nedužnosti. Pravo okrivljenika da sam sebe ne izloži kaznenom progonu ima za cilj osigurati da osumnjičenici ili optuženici nisu prisiljeni da, kada se od njih traži da daju izjavu ili odgovore na pitanja, dostave dokaze ili dokumente ili da dostave informacije na temelju kojih bi sami sebe izložili kaznenom progonu.

Ostvarivanje prava osumnjičenika i optuženika braniti se šutnjom ili prava da sam sebe ne izloži kaznenom progonu ne bi se smjelo koristiti protiv osumnjičenika ili optuženika i to se samo po sebi ne bi trebalo smatrati dokazom da je dotična osoba počinila kazneno djelo koje joj se stavlja na teret, što je zahtjev iz članka 7. stavka 5. Direktive (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i vijeća od 9. ožujka 2016. o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku.

Uz članak 24.

Članak 287. ZKP/08 predlaže se dopuniti novim stavkom 3., kojim se propisuje način pozivanja svjedoka koji se poziva u svezi okolnosti koje je saznao u obavljanju posla ili dužnosti. Pritom se predlaže propisati da će se takvom svjedoku poziv uputiti na adresu tijela u kojem obavlja taj posao ili dužnost. Predložena odredba rezultat je uočenih nedostataka prilikom dostave poziva svjedoku koji je dužan iskazivati na okolnosti koje je saznao u obavljanju posla ili dužnosti.

Nadalje, u novom stavku 4. članka 287. ZKP/08 predlaže se propisati da će se poziv svjedoku koji je, kao žrtva nasilja nad ženama, nasilja u obitelji i nasilja prema bliskim osobama, smješten u sklonište upućivati putem nadležnog tijela socijalne skrbi ili odjela za podršku žrtvama i svjedocima. Ovime će se dodatno doprinijeti zaštiti sigurnosti žrtve koja je smještena u sklonište.

Uz članak 25.

Predložena odredba logički je povezana s predloženom dopunom članka 287. ZKP/08 novim stavkom 3. Njome se predlaže propisati da se svjedoke koji su pozvani svjedočiti o okolnostima koje su saznali u obavljanju posla ili dužnosti na početku ispitivanja neće pitati za adresu boravišta, već za adresu tijela u kojem taj posao ili dužnost obavljaju.

Nadalje, za svjedoke koji su žrtve kaznenog djela nasilja nad ženama, nasilja u obitelji i nasilja prema bliskim osobama, predlaže se propisati da će boravište takvog svjedoka policija i tijelo koje vodi postupak prilikom ispitivanja svjedoka utvrditi na siguran i povjerljiv način, taj podatak zatvorit će se u posebni omot i čuvati odvojeno te se bez dopuštenja tijela koje vodi postupak neće moći razgledati niti koristiti. Ovime će se dodatno doprinijeti zaštiti sigurnosti žrtve.

Uz članak 26.

Uzimajući u obzir predloženu izmjene članka 44. stavka 4. točke 5. i stavka 5. točke 4. ZKP/08 kojim se žrtvi kaznenog djela protiv spolne slobode, kaznenog djela trgovanja ljudima i žrtvi u odnosu na koju su utvrđene posebne potrebe zaštite sukladno članku 43.a ZKP/08 uvodi pravo da budu ispitane putem audio-video uređaja, osim ako sama žrtva traži da bude nazočna u sudnici tijekom davanja iskaza, bilo je potrebno intervenirati u odredbu članka 292. ZKP/08

dodavanjem novog stavka 6. kojim se pobliže propisuje način ispitivanja putem audio-video uređaja.

Uz članak 27.

Vidi obrazloženje uz članak 17.

Uz članak 28.

Obzirom da Europski sud za ljudska prava, uz presude kojima utvrđuje postojanje ili nepostojanje povrede Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, donosi i odluke o brisanju predmeta s liste predmeta Suda temeljem postignutog prijateljskog rješenja spora (u skladu s člankom 39. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda) i odluke o brisanju predmeta s liste na temelju jednostrane izjave tužene države o priznanju povrede Konvencije u skladu s člankom 62.A Poslovnika Europskog suda za ljudska prava, kojima se tužena država obvezuje isplatiti podnositelju zahtjeva određenu pravičnu naknadu i/ili izvršiti neku drugu činidbu koja je u uzročnoj vezi s povredom konvencijskih prava, posljednjom novelom ZKP/08 („Narodne novine“, br. 80/22) omogućeno je podnošenje zahtjeva za obnovu postupka i na temelju odluka Europskog suda za ljudska prava kojima je utvrđena povreda prava i sloboda iz Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Ovim izmjenama ZKP/08 predlaže se ukloniti nejasnoću u pogledu trenutka početka tijeka roka od 30 dana za podnošenje zahtjeva za obnovu kaznenog postupka, kada se on podnosi temeljem odluke Europskog suda za ljudska prava. Stoga se predlaže dopuniti odredbu članka 502. ZKP/08 novim stavkom 4. u kojem se propisuje da rok od trideset dana za podnošenje zahtjeva za obnovu postupka na temelju odluke Europskog suda za ljudska prava teče od objave odluke o brisanju predmeta s liste Europskog suda za ljudska prava. Predloženo rješenje prati rješenje propisano u članku 428.a stavku 5. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23).

Uz članak 29.

Ovim člankom propisuje se novi datum stupanja na snagu članaka 409.a i 411.a ZKP/08, koji članci su uneseni u ZKP/08 Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“, br. 80/22.). Njima se uređuje obvezno tonsko snimanje rasprave i sadržaj zapisnika, a predviđeno im je bilo stupanje na snagu 1. listopada 2024. godine. Stupanje na snagu predmetnih članaka odgađa se do 1. svibnja 2025., kako bi se osiguralo da u trenutku stupanja odredbi na snagu svi praktični preduvjeti za njihovu primjenu budu osigurani.

Uz članak 30.

Ovim člankom propisano je stupanje Zakona na snagu.

IV. OCJENA I IZVORI SREDSTVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona sredstva su osigurana u okviru redovitog poslovanja Ministarstva pravosuđa i uprave te nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

U odnosu na tekst Prijedloga zakona koji je u prvom čitanju prihvaćen u Hrvatskome saboru, u Konačnom prijedlogu zakona nastale su određene razlike kao rezultat uvažavanja prijedloga i primjedbi iznijetih između prvog i drugog čitanja.

U odnosu na Prijedlog zakona, predlagatelj je u tekstu Konačnog prijedloga izmijenio ili dodao sljedeće:

U članku 1. Konačnog prijedloga izvršena je nomotehnička dorada izričaja, sukladno primjedbi iz Izvješća Odbora za zakonodavstvo Hrvatskog sabora od 16. siječnja 2024.

U članku 2. Konačnog prijedloga unosi se odredba kojom se prenosi članak 7. stavci 2. i 5. Direktive (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i vijeća od 9. ožujka 2016.o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku, u odnosu na koje odredbe je Europska komisija, u pismu službene obavijesti od 28. rujna 2023., utvrdila da ih Republika Hrvatska nije dosad pravilno prenijela u nacionalni pravni poredak.

U članku 3. Konačnog prijedloga kojim se propisuje opći katalog prava žrtava proširuje se pravo žrtve na obavijesti o puštanju počinitelja na slobodu, koje se dosad odnosilo na obavijest o ukidanju pritvora, istražnog zatvora, bijegu ili otpuštanju s izdržavanja kazne zatvora, tako da se propisuje pravo žrtve i na obavijest o puštanju uhićenika na slobodu.

U članku 4. Konačnog prijedloga izvršena je nomotehnička dorada izričaja, sukladno primjedbi iz Izvješća Odbora za zakonodavstvo Hrvatskog sabora od 16. siječnja 2024.

U članku 5. Konačnog prijedloga izvršena je korekcija kod pozivanja na odredbu članka 292. ZKP/08, tako da se izmijenjene odredbe pozivaju na novi stavak 6. članka 292. ZKP/08 umjesto na stavak 4., kako je bilo propisano u Prijedlogu zakona. Ovo iz razloga što je izvršena izmjena u članku 26. Konačnog prijedloga kojim se mijenja članak 292. ZKP/08.

U članku 6. Konačnog prijedloga unosi se odredba kojom se prenosi članak 7. stavci 2. i 5. Direktive (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i vijeća od 9. ožujka 2016.o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku, u odnosu na koje odredbe je Europska komisija, u pismu službene obavijesti od 28. rujna 2023., utvrdila da ih Republika Hrvatska nije dosad pravilno prenijela u nacionalni pravni poredak.

U članku 7. Konačnog prijedloga, kojim se mijenja članak 98. ZKP/08, specificira se u stavku 3. kako se saslušanje žrtve na okolnost postojanja opasnosti za njezinu osobnu sigurnost i sigurnost članova njezine obitelji i bliskih osoba i o prijedlogu za primjenu mjere opreza može obaviti i primjenom informacijsko-komunikacijskih tehnologija ili na drugi odgovarajući način.

U članku 12. Konačnog prijedloga unosi se odredba kojom se mijenja članak 108.a ZKP/08 radi prenošenja članka 7. stavaka 2. i 5. i članka 8. stavka 4. druge rečenice Direktive (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i vijeća od 9. ožujka 2016.o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku, u odnosu na koje

odredbe je Europska komisija, u pismu službene obavijesti od 28. rujna 2023., utvrdila da ih Republika Hrvatska nije dosad pravilno prenijela u nacionalni pravni poredak.

U članku 13. Konačnog prijedloga propisuje se obveza pritvorskog nadzornika da odmah obavijesti žrtvu o puštanju uhićenika i pritvorenika na slobodu, osim u slučaju da se žrtva odrekla prava na obavijest, odnosno osim u slučaju da bi se time ugrozila sigurnost okrivljenika. Ovakvo rješenje je u skladu sa zahtjevima iz članka 6. stavaka 5. i 6. Direktive 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP. U tekstu Prijedloga zakona obavještanje žrtve o puštanju počinitelja iz pritvora bilo je propisano kroz dopunu članka 112. stavka 6. ZKP/08, međutim prepoznato je kako na taj način nije bilo regulirano pitanje obavještanja žrtve o puštanju na slobodu uhićenika, stoga je u Konačnom prijedlogu izvršena prikladna dopuna u članku 109. stavku 7. ZKP/08 koja se odnosi na puštanje na slobodu kako pritvorenika, tako i uhićenika.

U članku 16. Konačnog prijedloga predlaže se dopuna članka 175. ZKP/08 novim stavkom 8. kojim se prenosi članak 8. stavak 4. druga rečenica Direktive (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i vijeća od 9. ožujka 2016. o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku, koja odredba se odnosi na poučavanje osuđenika, koji je osuđen u odsutnosti, o pravu na podnošenje zahtjeva za obnovu postupka.

U članku 19. Konačnog prijedloga unosi se odredba kojom se prenosi članak 7. stavci 2. i 5. Direktive (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i vijeća od 9. ožujka 2016. o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku, u odnosu na koje odredbe je Europska komisija, u pismu službene obavijesti od 28. rujna 2023., utvrdila da ih Republika Hrvatska nije dosad pravilno prenijela u nacionalni pravni poredak.

U članku 23. Konačnog prijedloga unosi se odredba kojom se prenosi članak 7. stavci 2. i 5. Direktive (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i vijeća od 9. ožujka 2016. o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku, u odnosu na koje odredbe je Europska komisija, u pismu službene obavijesti od 28. rujna 2023., utvrdila da ih Republika Hrvatska nije dosad pravilno prenijela u nacionalni pravni poredak.

U članku 24. Konačnog prijedloga kojim se mijenja članak 287. ZKP/08, u odnosu na tekst Prijedloga zakona, dodaje se stavak 4. kojim se propisuje da će se poziv svjedoku koji je, kao žrtva nasilja nad ženama, nasilja u obitelji i nasilja prema bliskim osobama, smješten u sklonište upućivati putem nadležnog tijela socijalne skrbi ili odjela za podršku žrtvama i svjedocima.

U članku 25. Konačnog prijedloga predlaže se, kao logički nastavak dopune članka 287. ZKP/08, u članku 288. stavku 2. ZKP/08 propisati da se svjedoke koji su pozvani svjedočiti o okolnostima koje su saznali u obavljanju posla ili dužnosti na početku ispitivanja neće pitati za adresu boravišta, već za adresu tijela u kojem taj posao ili dužnost obavljaju. Nadalje se, radi unaprjeđenja zaštite sigurnosti žrtve kaznenog djela nasilja nad ženama, nasilja u obitelji i nasilja prema bliskim osobama, predlaže propisati da će se njezino boravište prilikom njezina ispitivanja u svojstvu svjedoka utvrditi na siguran i povjerljiv način, taj podatak zatvorit će se

u posebni oмот i čuvati odvojeno te se bez dopuštenja tijela koje vodi postupak neće moći razgledati niti koristiti.

U članku 26. Konačnog prijedloga, umjesto intervencije u članak 292. stavak 4. ZKP/08, kako je predloženo u tekstu Prijedloga zakona, predlaže se propisati novi stavak 6., kojim se pobliže uređuje ispitivanje navedenih kategorija žrtava putem audio-video uređaja. Revizija stavka 4. ukazala se neprikladnom iz razloga što se stavak 4. poziva na stavak 3. članka 292. ZKP/08, kojim stavkom se uređuje ispitivanje svjedoka u stanu ili drugom prostoru u kojem borave, a ne ispitivanje u sudu, korištenjem audio-video uređaja.

U članku 27. Konačnog prijedloga izvršena je nomotehnička dorada izričaja, sukladno primjedbi iz Izvješća Odbora za zakonodavstvo Hrvatskog sabora od 16. siječnja 2024.

U članku 28. Konačnog prijedloga uklanja se nejasnoća vezana uz početak tijeka roka od 30 dana za podnošenje zahtjeva za obnovu kaznenog postupka, kada se on podnosi temeljem odluke Europskog suda za ljudska prava. Novim stavkom 4. u članku 502. ZKP/08 propisuje se da rok od trideset dana u tom slučaju teče od objave odluke o brisanju predmeta s liste Europskog suda za ljudska prava.

U članku 29. Konačnog prijedloga dodaje se odredba kojom se predviđeno stupanje na snagu članka 409.a i 411.a ZKP/08 odgađa do 1. svibnja 2025. godine. Radi se o člancima kojima se uređuje obvezno tonsko snimanje rasprave i sadržaj zapisnika, a za čije je stupanje na snagu Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“, br. 80/22.) prvotno odredio 1. listopada 2024. godine.

Također, iz teksta Konačnog prijedloga zakona brisana je odredba članka 13. iz Prijedloga zakona, kojom je bila predložena izmjena članka 134. stavka 1. ZKP/08, budući da je predmetna izmjena prepoznata kao suvišna, uzimajući u obzir predloženu izmjenu u članku 98. stavku 8. ZKP/08.

VI. PRIJEDLOZI, PRIMJEDBE I MIŠLJENJA DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA, A KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, S RAZLOZIMA NEPRIHVATANJA

Svi prijedlozi, primjedbe i mišljenja koji su dani na tekst Prijedloga zakona koji je usvojen u prvom čitanju u Hrvatskome saboru usvojeni su i ugrađeni u tekst Konačnog prijedloga.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU,
ODNOSNO DOPUNJUJU**

Članak 1.a

Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose:

- 1) Direktiva 2010/64/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o pravu na tumačenje i prevođenje u kaznenim postupcima (SL L 280, 26. 10. 2010.),
- 2) Direktiva 2011/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o prevenciji i borbi protiv trgovanja ljudima i zaštiti žrtava trgovanja ljudima (SL L 101, 15. 4. 2011.),
- 3) Direktiva 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o borbi protiv seksualne zloporabe i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije (SL L 335, 17. 12. 2011.),
- 4) Direktiva 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informaciju u kaznenom postupku (SL L 142, 1. 6. 2012.),
- 5) Okvirna odluka Vijeća 2008/977/PUP od 27. studenoga 2008. o zaštiti osobnih podataka obrađenih u okviru policijske i pravosudne suradnje u kaznenim predmetima (SL L 350, 30. 12. 2008.),
- 6) Direktiva 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP (SL L 315, 14. 11. 2012.),
- 7) Direktiva 2013/48/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o pravu na pristup odvjetniku u kaznenom postupku i u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga te o pravu na obavješćivanje treće strane u slučaju oduzimanja slobode i na komunikaciju s trećim osobama i konzularnim tijelima (SL L 294, 6. 11. 2013.),
- 8) Direktiva 2014/42/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o zamrzavanju i oduzimanju predmeta i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima u Europskoj uniji (SL L 127, 29. 4. 2014.),
- 9) Direktiva 2014/62/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o kaznenopravnoj zaštiti eura i drugih valuta od krivotvorenja, kojom se zamjenjuje Okvirna odluka Vijeća 2000/383/PUP (SL L 151, 21. 5. 2014.),
- 10) Direktiva 2016/343/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku (SL L 65, 11. 3. 2016.),
- 11) Direktiva 2016/1919/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2016. o pravnoj pomoći za osumnjičenike i okrivljenike u kaznenom postupku i za tražene osobe u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga (SL L 297, 4. 11. 2016.),

12) Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP (SL L 88, 31. 3. 2017.).

Članak 7.

(1) Sa svakim uhićenikom i okrivljenikom mora se postupati čovječno i poštivati njegovo dostojanstvo.

(2) Uhićenik mora biti odmah:

- 1) na njemu razumljiv način obaviješten o razlozima uhićenja,
- 2) poučen da nije dužan iskazivati,
- 3) poučen da ima pravo na stručnu pomoć branitelja kojega može sam izabrati,
- 4) poučen da će nadležno tijelo, na njegov zahtjev, o uhićenju izvijestiti njegovu obitelj ili drugu osobu koju on odredi,
- 5) poučen o drugim pravima propisanim ovim Zakonom.

Članak 43.

(1) Žrtva kaznenog djela ima sukladno ovom Zakonu:

- 1) pravo na lako dostupan, povjerljiv i besplatan pristup službama za potporu žrtvama kaznenih djela,
- 2) pravo na djelotvornu psihološku i drugu stručnu pomoć i potporu tijela, organizacije ili ustanove za pomoć žrtvama kaznenih djela u skladu sa zakonom,
- 3) pravo na zaštitu od zastrašivanja i odmazde,
- 4) pravo na zaštitu dostojanstva tijekom ispitivanja žrtve kao svjedoka,
- 5) pravo da bude saslušana bez neopravdane odgode nakon podnošenja kaznene prijave te da se daljnja saslušanja provode samo u mjeri u kojoj je to nužno za potrebe kaznenog postupka,
- 6) pravo na pratnju osobe od povjerenja pri poduzimanju radnji u kojima sudjeluje,
- 7) pravo da se medicinski zahvati prema žrtvi poduzimaju u najmanjoj mjeri i samo ako su krajnje nužni za potrebe kaznenog postupka,
- 8) pravo podnijeti prijedlog za progon i privatnu tužbu sukladno odredbama Kaznenog zakona, pravo sudjelovati u kaznenom postupku kao oštećenik, pravo biti obaviještena o odbacivanju kaznene prijave (članak 206. stavak 3. ovoga Zakona) i odustajanju državnog odvjetnika od kaznenog progona te pravo preuzeti kazneni progon umjesto državnog odvjetnika,

9) pravo na obavijest od državnog odvjetnika o poduzetim radnjama povodom njezine prijave (članak 206.a ovoga Zakona) i podnošenje pritužbe višem državnom odvjetniku (članak 206.b ovoga Zakona),

10) pravo da na njezin zahtjev bez nepotrebne odgode bude obaviještena o ukidanju pritvora ili istražnog zatvora, bijegu okrivljenika i otpuštanju osuđenika s izdržavanja kazne zatvora te mjerama koje su poduzete radi njezine zaštite,

11) pravo da na njezin zahtjev bude obaviještena o svakoj odluci kojom se pravomoćno okončava kazneni postupak,

12) pravo predložiti da bude ispitana putem audio-video uređaja,

13) druga prava propisana zakonom.

(2) Žrtva kaznenog djela za koje je propisana kazna zatvora teža od pet godina, ako trpi teže posljedice kaznenog djela, ima pravo na stručnu pomoć savjetnika na teret proračunskih sredstava pri podnošenju imovinskopravnog zahtjeva.

(3) Žrtva kaznenog djela nasilja počinjenog s namjerom ima pravo na novčanu naknadu iz sredstava državnog proračuna u skladu s posebnim zakonom. Ako je žrtva prethodno ostvarila imovinskopravni zahtjev uzet će se u obzir njegova visina pri odmjeravanju novčane naknade, a tako će postupiti i sud pri dosuđivanju imovinskopravnog zahtjeva ako je žrtva prethodno ostvarila novčanu naknadu iz sredstava državnog proračuna.

(4) Sud, državno odvjetništvo, istražitelj i policija dužni su već pri poduzimanju prve radnje u kojoj sudjeluje obavijestiti žrtvu na njoj razumljiv način:

1) o pravima iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka te članka 44. ovoga Zakona

2) o pravima koja ima kao oštećenik.

(5) Tijela iz stavka 4. ovoga članka prema žrtvi će postupati obzirno i uvjeriti se da je žrtva danu obavijest o pravima razumjela.

(6) Tijela iz stavka 4. ovoga članka žrtvu će na njoj razumljiv način poučiti o značenju sudjelovanja u postupku u svojstvu oštećenika. U zapisnik će se unijeti dana obavijest i izjava žrtve želi li sudjelovati u postupku u svojstvu oštećenika.

(7) Prava iz stavka 1. točaka 8., 9. i 11. ovoga članka pripadaju i pravnoj osobi na čiju je štetu kazneno djelo počinjeno. Odredbe ovoga Zakona kojima se uređuje ostvarivanje navedenih prava od strane žrtve kaznenog djela na odgovarajući se način primjenjuju i na pravnu osobu na čiju je štetu kazneno djelo počinjeno.

Članak 43.a

(1) Prije ispitivanja žrtve, tijelo koje provodi ispitivanje će u suradnji s tijelima, organizacijama ili ustanovama za pomoć i podršku žrtvama kaznenih djela provesti pojedinačnu procjenu žrtve. Pojedinačna procjena žrtve uključuje utvrđivanje postoji li potreba za primjenom posebnih mjera zaštite u odnosu na žrtvu te ako postoji, koje posebne mjere zaštite bi se trebale primijeniti

(poseban način ispitivanja žrtve, uporaba komunikacijskih tehnologija radi izbjegavanja vizualnog kontakta s počiniteljem i druge mjere propisane zakonom). Kada je žrtva kaznenog djela dijete, pretpostavit će se da postoji potreba za primjenom posebnih mjera zaštite te utvrditi koje posebne mjere zaštite treba primijeniti.

(2) Pri poduzimanju pojedinačne procjene žrtve osobito se uzimaju u obzir osobne značajke žrtve, vrsta ili narav kaznenog djela i okolnosti počinjenja kaznenog djela. Pri tome se posebna pažnja posvećuje žrtvama koje su pretrpjele značajnu štetu zbog težine kaznenog djela, žrtvama kaznenog djela počinjenog zbog nekog osobnog svojstva žrtve, te žrtvama koje njihov odnos s počiniteljem čini osobito ranjivima.

(3) U smislu stavka 2. ovoga članka, pojedinačna procjena žrtve na odgovarajući način uključuje osobito žrtve terorizma, organiziranog kriminala, trgovanja ljudima, rodno uvjetovanog nasilja, nasilja u bliskim odnosima, spolnog nasilja i spolnog iskorištavanja ili zločina iz mržnje te žrtve s invalidnošću.

(4) Pojedinačna procjena žrtve provodi se uz sudjelovanje žrtve i uzimajući u obzir njezine želje, uključujući i želju da se ne koriste posebne mjere zaštite propisane zakonom.

(5) Tijelo koje vodi postupak će broj ispitivanja žrtve za koju je utvrđena posebna potreba zaštite svesti na najmanju moguću mjeru. Državni odvjetnik može predložiti da se takav svjedok ispita na dokaznom ročištu.

(6) Ministar nadležan za poslove pravosuđa uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za unutarnje poslove donosi pravilnik o načinu provedbe pojedinačne procjene žrtve iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 44.

(1) Dijete kao žrtva kaznenog djela ima, uz prava koja žrtvi pripadaju sukladno ovom članku i drugim odredbama ovoga Zakona, i pravo na:

1) opunomoćenika na teret proračunskih sredstava,

2) tajnost osobnih podataka,

3) isključenje javnosti.

(2) Sud, državno odvjetništvo, istražitelj i policija dužni su prema djetetu kao žrtvi kaznenog djela postupati posebno obzirno, imajući na umu dob, ličnost i druge okolnosti kako bi se izbjegle štetne posljedice za odgoj i razvoj djeteta. Pri postupanju prema djetetu žrtvi nadležna tijela prvenstveno će se rukovoditi najboljim interesom djeteta.

(3) Ako nije poznata dob žrtve, pretpostavit će se da se radi o djetetu ako postoji vjerojatnost da žrtva nije navršila osamnaest godina života.

(4) Žrtva kaznenog djela protiv spolne slobode i žrtva kaznenog djela trgovanja ljudima ima, uz prava koja žrtvi pripadaju sukladno članku 43. ovoga Zakona, i pravo:

1) prije ispitivanja razgovarati sa savjetnikom, na teret proračunskih sredstava,

- 2) na opunomoćenika na teret proračunskih sredstava,
- 3) da ju u policiji i državnom odvjetništvu ispituje osoba istog spola te da ju, ako je to moguće, u slučaju ponovnog ispitivanja ispituje ta ista osoba,
- 4) uskratiti odgovor na pitanja koja nisu u vezi s kaznenim djelom, a odnose se na strogo osobni život žrtve,
- 5) zahtijevati da bude ispitana putem audio-video uređaja (članak 292. stavak 4. ovoga Zakona),
- 6) na tajnost osobnih podataka,
- 7) zahtijevati isključenje javnosti s rasprave.

(5) Žrtva u odnosu na koju su utvrđene posebne potrebe zaštite sukladno članku 43.a. ovoga Zakona ima, uz prava koja žrtvi pripadaju sukladno članku 43. ovoga Zakona, i pravo:

- 1) prije ispitivanja razgovarati sa savjetnikom, na teret proračunskih sredstava,
- 2) da ju u policiji i državnom odvjetništvu ispituje osoba istog spola te da ju, ako je to moguće, u slučaju ponovnog ispitivanja ispituje ta ista osoba,
- 3) uskratiti odgovor na pitanja koja nisu u vezi s kaznenim djelom, a odnose se na strogo osobni život žrtve,
- 4) zahtijevati da bude ispitana putem audio-video uređaja (članak 292. stavak 4. ovoga Zakona),
- 5) na tajnost osobnih podataka,
- 6) zahtijevati isključenje javnosti s rasprave.

Članak 64.

(1) Okrivljenik ima, u skladu s ovim Zakonom, pravo:

- 1) u najkraćem mogućem roku, na njemu razumljiv način, biti upoznat s osnovama sumnje da je počinio kazneno djelo i razlozima optužbe,
- 2) služiti se u postupku svojim jezikom, odnosno jezikom koji govori i razumije uključujući i znakovni jezik gluhih i gluhoslijepih te ako ne razumije hrvatski jezik na tumača odnosno prevoditelja ili tumača znakovnog jezika ako se radi o gluhom ili gluhoslijepom okrivljeniku,
- 3) braniti se sam, uz branitelja po vlastitom izboru ili uz branitelja po službenoj dužnosti,
- 4) na branitelja na teret proračunskih sredstava ako prema svom imovinskom stanju ne može podmiriti troškove obrane,
- 5) slobodno, nesmetano i povjerljivo komunicirati s braniteljem,

- 6) na vrijeme primjereno za pripremu obrane,
 - 7) iznijeti odnosno ne iznijeti svoju obranu i odbiti odgovoriti na postavljeno pitanje ili braniti se šutnjom,
 - 8) na uvid u spis,
 - 9) predlagati dokaze i sudjelovati u dokaznim i drugim postupovnim radnjama, te na raspravi,
 - 10) ispitati suokrivljenike, svjedoke i vještake,
 - 11) sporazumijevati se o kazni i drugim mjerama iz članka 360. stavka 4. točke 3. ovog Zakona,
 - 12) podnositi pravne lijekove i druga pravna sredstva.
- (2) Zakonom se posebno propisuje kada se okrivljenik mora obavijestiti o pravima iz stavka 1. ovog članka. U slučaju propuštanja upoznavanja s pravima, nastupit će posljedice propisane ovim Zakonom.

Članak 98.

(1) U slučaju kad postoje okolnosti iz članka 123. ovog Zakona zbog kojih je moguće odrediti istražni zatvor ili je taj zatvor već određen, sud i državni odvjetnik će, ako se ista svrha može ostvariti mjerom opreza, obrazloženim rješenjem odrediti primjenu jedne ili više takvih mjera. Pritom će se okrivljenik upozoriti da će se u slučaju nepridržavanja izrečene mjere, ona zamijeniti istražnim zatvorom.

(2) Mjere opreza jesu:

- 1) zabrana napuštanja boravišta,
- 2) zabrana posjećivanja određenog mjesta ili područja,
- 3) obveza redovitog javljanja određenoj osobi ili državnom tijelu,
- 4) zabrana približavanja, određenoj osobi,
- 5) zabrana uspostavljanja ili održavanja veze s određenom osobom,
- 6) zabrana obavljanja određene poslovne aktivnosti,
- 7) privremeno oduzimanje putne i druge isprave za prijelaz državne granice,
- 8) privremeno oduzimanje dozvole za upravljanje motornim vozilom,
- 9) zabrana uhođenja ili uznemiravanja žrtve ili druge osobe,
- 10) udaljenje iz doma,

11) zabrana pristupa internetu.

(3) Mjerama opreza ne može se ograničiti pravo okrivljenika na vlastiti dom te pravo na nesmetane veze s ukućanima, bračnim ili izvanbračnim drugom, roditeljima, djecom, posvojenikom ili posvojiteljem, osim ako se postupak vodi zbog kaznenog djela počinjenog na štetu neke od tih osoba. Zabrana obavljanja poslovne aktivnosti može obuhvatiti i zakonitu profesionalnu djelatnost ako se postupak vodi zbog kaznenog djela počinjenog u okviru te djelatnosti.

(4) Mjerama opreza ne može se ograničiti pravo okrivljenika na nesmetano komuniciranje s braniteljem.

(5) Mjere opreza mogu biti naložene prije i tijekom kaznenog postupka. Prije podizanja optužnice mjere opreza određuje, produljuje i ukida rješenjem državni odvjetnik, a sudac istrage kad odlučuje o istražnom zatvoru. Državni odvjetnik ili sudac istrage koji je mjeru odredio nadležan je za njezino produljenje ili ukidanje. Nakon podizanja optužnice pa do pravomoćnosti odnosno izvršnosti presude te mjere određuje, produljuje i ukida prvostupanjski sud.

(6) Mjere opreza mogu trajati dok za to postoji potreba, a najdulje do izvršnosti presude kada se radi o mjerama opreza koje su određene zbog postojanja okolnosti iz članka 123. stavka 1. točaka 1., 3. i 4. ovoga Zakona, odnosno najdulje do pravomoćnosti presude kada se radi o mjerama opreza koje su određene zbog postojanja okolnosti iz članka 123. stavka 1. točaka 2. i 5. ovoga Zakona. Svaka dva mjeseca, računajući od dana pravomoćnosti prethodnog rješenja o mjeri opreza, tijelo koje je odredilo mjeru opreza prije podizanja optužnice odnosno prvostupanjski sud, ispitat će po službenoj dužnosti postoji li još potreba za mjerom opreza te je rješenjem produljiti ili ukinuti ako više nije potrebna. Ako je mjera opreza određena kao uvjet jamstva, kontrola produljenja mjere neće se provoditi.

(7) Protiv rješenja kojim se određuje, produljuje ili ukida mjera opreza stranke mogu izjaviti žalbu, koja ne zadržava izvršenje mjere. O žalbi do podizanja optužnice odlučuje sudac istrage odnosno izvanraspravno vijeće.

Članak 99.

(1) U rješenju kojim nalaže mjeru opreza zabrane napuštanja boravišta, nadležno tijelo će odrediti mjesto u kojem okrivljenik mora boraviti dok traje mjera opreza i granice izvan kojih se ne smije udaljavati.

(2) U rješenju kojim nalaže mjeru opreza zabrane posjećivanja određenog mjesta ili područja, nadležno tijelo će odrediti mjesto ili područje te udaljenost ispod koje im se okrivljenik ne smije približiti.

(3) U rješenju kojim nalaže mjeru opreza obvezom okrivljenika da se redovito javlja određenoj osobi ili državnom tijelu, nadležno tijelo će odrediti službenu osobu kojoj se okrivljenik mora javljati, rok u kojemu se mora javljati i način vođenja evidencije o javljanju okrivljenika.

(4) U rješenju kojim nalaže mjeru opreza zabranom približavanja određenoj osobi, nadležno tijelo će odrediti razdaljinu ispod koje se okrivljenik ne smije približiti određenoj osobi.

(5) U rješenju kojim nalaže mjeru opreza zabranom uspostavljanja ili održavanja veze s određenom osobom, nadležno tijelo će zabraniti uspostavljanje ili održavanje izravne ili neizravne veze s određenom osobom.

(6) U rješenju kojim nalaže mjeru opreza zabranom poduzimanja određene poslovne aktivnosti, nadležno tijelo će potanje odrediti vrstu i predmet poslovne aktivnosti.

(7) U rješenju kojim nalaže mjeru opreza privremenim oduzimanjem putne i druge isprave za prijelaz državne granice, nadležno tijelo navest će osobne podatke, tijelo koje je izdalo ispravu, broj i datum izdavanja.

(8) U rješenju kojim se nalaže mjera opreza privremenim oduzimanjem dozvole za upravljanje motornim vozilom, nadležno tijelo navest će podatke o toj dozvoli.

(9) U rješenju kojim se nalaže mjera opreza zabrane uznemiravanja ili uhođenja žrtve ili druge osobe nadležno tijelo zabranit će uznemiravanje ili uhođenje određene osobe.

(10) U rješenju kojim se nalaže mjera opreza udaljenje iz doma nadležno tijelo odredit će adresu doma iz kojeg se okrivljenik udaljuje.

(11) U rješenju kojim se nalaže mjera opreza zabrane pristupa internetu nadležno tijelo će zabraniti pristup internetu, određenim mrežnim stranicama ili određenim društvenim mrežama.

Članak 100.

(1) Rješenje kojim nalaže mjeru opreza nadležno tijelo dostavlja i tijelu koje izvršava mjeru opreza.

(2) Mjeru opreza zabrane napuštanja boravišta, zabrane posjećivanja određenog mjesta ili područja, zabrane približavanja određenoj osobi i zabrane uspostavljanja ili održavanja veze s određenom osobom, privremenog oduzimanja putne i druge isprave za prijelaz državne granice, zabrane uznemiravanja ili uhođenja žrtve ili druge osobe, udaljenja iz doma te privremenog oduzimanja dozvole za upravljanje motornim vozilom koju je odredio sud ili državni odvjetnik, izvršava policija, dok mjeru opreza zabrane pristupa internetu izvršava policija i regulatorno tijelo nadležno za elektroničke komunikacije.

(3) Mjeru opreza obveze okrivljenika da se povremeno javlja određenoj osobi ili državnom tijelu izvršava policija ili drugo državno tijelo označeno u rješenju kojemu se okrivljenik mora javljati.

(4) Mjeru opreza zabrane poduzimanja poslovnih aktivnosti izvršava tijelo nadležno za nadzor nad poslovnom aktivnosti.

(5) Rješenje kojim se nalaže mjera opreza kod kaznenih djela kaznenopravne zaštite djece dostavlja se i nadležnom tijelu socijalne skrbi prema mjestu boravišta djeteta.

(6) Ministar nadležan za pravosuđe, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za unutarnje poslove i ministra nadležnog za obranu, donosi propise kojima se uređuje način izvršenja mjera opreza.

Članak 101.

(1) Tijelo koje je naložilo mjeru opreza može naložiti provjeru njezinog izvršavanja i zatražiti izvješće od policije ili drugog tijela koje ju izvršava. Tijelo koje izvršava mjeru opreza odmah će provesti naložene provjere i odmah o tome obavijestiti nadležno tijelo.

(2) O postupanju okrivljenika protivno zabrani ili neispunjavanju obveze naložene mjerom opreza, tijelo koje izvršava mjeru opreza odmah obavještava nadležno tijelo.

(3) Osobi različitoj od okrivljenika sudac istrage može posebnim rješenjem zabraniti aktivnosti kojima se narušavaju mjere opreza prema okrivljeniku. Ako ta osoba postupi protivno rješenju, kaznit će se novčanom kaznom do 50.000,00 kuna.

Članak 107.

Policija je ovlaštena uhititi:

- 1) osobu protiv koje izvršava dovedbeni nalog te rješenje o pritvoru ili istražnom zatvoru,
- 2) osobu za koju postoje osnove sumnje da je počinila kazneno djelo za koje se progoni po službenoj dužnosti, kad postoji neki od razloga za određivanje istražnog zatvora iz članka 123. ovog Zakona,
- 3) osobu zatečenu u kaznenom djelu za koje se progoni po službenoj dužnosti.

Članak 108.a

(1) Pouka o pravima uhićenika sadrži obavijest o:

- 1) razlozima uhićenja i osnovama sumnje,
- 2) pravu da nije dužan iskazivati,
- 3) pravu na branitelja po vlastitom izboru ili na branitelja postavljenog s liste dežurnih odvjetnika,
- 4) pravu na tumačenje i prevođenje sukladno članku 8. ovog Zakona,
- 5) pravu da se na njegov zahtjev o uhićenju izvijesti obitelj ili druga osoba koju on odredi,
- 6) pravu stranog državljanina da će na njegov zahtjev o uhićenju odmah biti obaviješteno nadležno konzularno tijelo ili veleposlanstvo te će mu se s njima bez odgađanja omogućiti kontakt (članak 116. ovoga Zakona),
- 7) pravu na uvid u spis predmeta sukladno odredbama ovog Zakona,
- 8) pravu na hitnu medicinsku pomoć,
- 9) tome da lišenje slobode od trenutka uhićenja do dovođenja sucu istrage može trajati najdulje 48 sati, a za kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora do jedne godine najdulje 36 sati.

(2) Uhićenik ima pravo zadržati pouku o pravima za vrijeme lišenja slobode.

Članak 109.

(1) Policija mora uhićenika u roku navedenom u stavku 2. ovog članka dovesti u pritvorsku policijsku jedinicu određenu posebnim zakonom i predati pritvorskom nadzorniku ili ga pustiti na slobodu. Zakašnjenje se mora posebno obrazložiti.

(2) Rok u kojem uhićenik mora biti doveden u pritvorsku jedinicu i predan pritvorskom nadzorniku ili pušten na slobodu teče od trenutka uhićenja, a iznosi dvadeset i četiri sata, a za kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora do jedne godine dvanaest sati.

(3) Pritvorski nadzornik će sastaviti zapisnik u koji će unijeti osobne podatke uhićenika prema članku 272. stavku 1. ovog Zakona. Podaci o uhićeniku, trenutku i razlozima uhićenja se unose u evidenciju uhićenih osoba u Informativnom sustavu ministarstva nadležnog za unutarnje poslove, odmah po dovođenju uhićenika.

(4) Pritvorski nadzornik obavještava državnog odvjetnika odmah po prijemu uhićenika. Obavijest se unosi u pritvorski zapisnik uhićenika.

(5) Pritvorski nadzornik će sastaviti posebni zapisnik o oduzimanju predmeta od uhićenika. Ako se radi o predmetima koji mogu poslužiti kao dokaz, zapisnik i oduzete predmete predat će državnom odvjetniku posebno pazeći da se predmeti ne unište ili ne ugrozi njihova uporaba u dokaznom postupku. Primjerak zapisnika pritvorski nadzornik predaje i policijskom službeniku koji je doveo uhićenika.

(6) Državni odvjetnik je dužan ispitati uhićenika, najkasnije šesnaest sati nakon predaje pritvorskom nadzorniku, a uhićenika za kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora do jedne godine najkasnije dvanaest sati nakon predaje pritvorskom nadzorniku.

(7) Pritvorski nadzornik će uhićenika i pritvorenika odmah pustiti na slobodu:

- 1) ako to naloži državni odvjetnik,
- 2) ako uhićenik nije ispitan u roku iz stavka 6. ovog članka,
- 3) ako je pritvor ukinut.

O puštanju uhićenika i pritvorenika na slobodu pritvorski nadzornik će unijeti bilješku u zapisnik i evidenciju iz stavka 3. ovog članka.

(8) O puštanju uhićenika na slobodu u slučajevima iz stavka 7. točke 2) ovoga članka, pritvorski nadzornik će odmah obavijestiti višeg državnog odvjetnika.

Članak 125.

(1) Sud će ukinuti istražni zatvor i okrivljenik će biti pušten na slobodu:

- 1) čim su prestali razlozi zbog kojih je istražni zatvor određen ili produljen,

- 2) ako daljnji istražni zatvor ne bi bio u razmjeru s težinom počinjenog kaznenog djela,
- 3) ako se ista svrha može ostvariti drugom blažom mjerom,
- 4) kad to prije podizanja optužnice predlaže državni odvjetnik,
- 5) ako državni odvjetnik i nakon prethodne obavijesti višem državnom odvjetniku neopravdano u zakonskim rokovima ne poduzima radnje u postupku,
- 6) kad sud izrekne presudu kojom se okrivljenik oslobađa od optužbe ili se optužba odbija ili je okrivljeniku izrečena novčana kazna, rad za opće dobro na slobodi, uvjetna osuda ili sudska opomena, ili kazna zatvora u trajanju kraćem ili jednakom dotadašnjem trajanju istražnog zatvora,
- 7) kad isteknu rokovi trajanja istražnog zatvora,
- 8) kad je istražni zatvor određen prema članku 123. stavku 1. točki 2. ovog Zakona, ako je okrivljenik okolnosno i detaljno priznao djelo i krivnju, ili čim budu prikupljeni, odnosno izvedeni dokazi zbog čijeg je osiguranja taj zatvor određen, a najkasnije do završetka rasprave.

(2) Žrtva će, ako je tako zahtijevala, putem policije odmah biti obaviještena o ukidanju pritvora ili istražnog zatvora protiv okrivljenika, osim ako bi time okrivljenik bio doveden u opasnost. Žrtva će biti obaviještena i o mjerama koje su poduzete radi njezine zaštite, ako su takve mjere određene.

(3) Prije donošenja odluke o ukidanju istražnog zatvora određenog na temelju stavka 1. točke 5., sud će obavijestiti višeg državnog odvjetnika o nepravovremenom poduzimanju radnji i odrediti rok u kojemu se radnja ima provesti. Ako nakon isteka roka nije radnja poduzeta, postupit će se prema stavku 1. točki 5. ovog članka.

Članak 175.

(1) Poziv okrivljeniku radi ispitivanja prije podizanja optužnice, upućuje državni odvjetnik. Ako se okrivljenik neopravdano ne odazove pozivu, državni odvjetnik će predložiti sucu istrage izdavanje dovedbenog naloga.

(2) Pozivanje se obavlja neposrednom dostavom zatvorenog pisanog poziva koji sadrži: naziv tijela koje poziva, ime i prezime okrivljenika, naziv kaznenog djela koje mu se stavlja na teret, mjesto gdje okrivljenik treba doći, dan i sat kad treba doći, naznaku da se poziva u svojstvu okrivljenika i upozorenje da će u slučaju nedolaska biti prisilno doveden, službeni pečat tijela i potpis osobe koja upućuje poziv. U pozivu okrivljenik će se poučiti da je dužan odmah izvijestiti tijelo koje vodi postupak o promjeni adrese, te o namjeri da promijeni boravište i upozoriti na posljedice koje propisuje ovaj Zakon ako tako ne postupi.

(3) Kad se okrivljenik prvi put poziva, dostavit će mu se uz poziv i pouka o pravima (članak 239. stavak 1.).

(4) Poziv okrivljeniku za dokazno ročište, ročište sjednice optužnog vijeća, pripremno ročište i raspravu, upućuje sud.

(5) Ako se okrivljeniku ne može dostaviti dopis, zato što nije prijavio promjenu adrese ili je očito da na drugi način izbjegava primitak, dopis će, osim poziva za raspravu i presude u slučajevima iz stavka 6. ovog članka, biti istaknut na oglasnoj ploči suda, pa će se nakon proteka roka od osam dana uzeti da je dostava uredna. Tako će sud postupiti i kad dostavlja optužnicu

(6) Ako okrivljeniku koji nema branitelja treba dostaviti presudu kojom mu je izrečena kazna zatvora ili presudu kojom je izrečen kazneni nalog, a presuda se ne može dostaviti na njegovu dosadašnju adresu, sud će okrivljeniku postaviti branitelja po službenoj dužnosti koji će obavljati tu dužnost dok se ne sazna nova adresa okrivljenika. Postavljenom branitelju odredit će se potreban rok za upoznavanje sa spisima koji ne može biti kraći od osam dana, a nakon toga će se presuda dostaviti postavljenom branitelju i postupak nastaviti.

(7) Ako je okrivljenik opunomoćio branitelja za primitak dopisa, poziva, optužnih akata i odluka od čije dostave teče žalbeni rok (članak 77.), dostava se smatra urednom danom predaje pošiljke odvjetničkom uredu branitelja ili danom slanja pošiljke tom uredu putem telekomunikacijskog sredstva ili kada se dostava obavlja putem informacijskog sustava, danom isteka roka iz članka 172.a stavka 3. ovoga Zakona. Presuda kojom je okrivljenik osuđen na kaznu zatvora uvijek se dostavlja i okrivljeniku.

Članak 183.

(1) Pravo na uvid u spis obuhvaća pravo razgledavanja, prepisivanja, preslikavanja i snimanja spisa predmeta u skladu s ovim Zakonom i državnoodvjetničkog spisa u skladu s posebnim zakonom. Pravo na uvid u spis obuhvaća i razgledavanje predmeta koji služe za utvrđivanje činjenica u postupku.

(2) Pravo uvida u spis u kojem je postupanje tajno, nejavno ili je isključena javnost dopušteno je u skladu s ovim Zakonom samo osobama koje mogu sudjelovati u tom postupku.

(3) Podaci o djetetu koje sudjeluje u postupku predstavljaju tajnu, kao i podaci koji su takvima proglašeni prema posebnom zakonu.

(4) Uvid u podatke koji su tajni odobrava se u skladu s odredbama ovog i posebnog zakona.

(5) Ako postoji bojazan iz članka 294. stavka 1. ovog Zakona sudac istrage će na prijedlog državnog odvjetnika ili po službenoj dužnosti na odgovarajući način (prijepisom zapisnika ili službene zabilješke bez podataka o istovjetnosti osobe, njihovim izdvajanjem u posebni omot i slično) zaštititi tajnost podataka tih osoba koji su u spisu.

(6) Osoba kojoj je dopušten uvid u spis tijekom izvida, istraživanja te istrage i rasprave koje su određene tajnom upozorit će se da je dužna čuvati kao tajnu podatke koje je saznala kao i podatke iz stavka 3. ovog članka, te da je odavanje tajne kazneno djelo. To će se zabilježiti u spisu koji se razgledava, uz potpis osobe koja je upozorena.

(7) Uvid u spis dopušta i omogućuje tijelo koje vodi postupak, ako ovim Zakonom nije drugačije određeno, a kad je postupak završen, uvid u spis dopušta predsjednik suda ili službena osoba koju on odredi.

(8) Svakome, u čijemu je to opravdanom interesu, može se dopustiti uvid u spis u skladu sa zakonom.

Članak 202.

(1) Riječi i pojmovni sklopovi koji imaju rodno značenje bez obzira jesu li u ovom Zakonu korišteni u muškom ili ženskom rodu odnose se na jednak način na muški i ženski rod.

(2) Ako nije drukčije propisano, pojedini izrazi u ovom Zakonu imaju sljedeće značenje:

1) osumnjičenik je osoba u odnosu na koju postoje osnove sumnje da je počinila kazneno djelo i protiv koje policija ili državno odvjetništvo poduzimaju radnje radi razjašnjenja te sumnje,

2) okrivljenik je osoba protiv koje je doneseno rješenje o provođenju istrage ili osoba koja je obaviještena na temelju članka 213. stavka 2. ovog Zakona, osoba protiv koje je podnesena privatna tužba i osoba protiv koje je presudom izdan kazneni nalog,

3) optuženik je osoba protiv koje je optužnica potvrđena ili je povodom privatne tužbe određena rasprava,

4) osuđenik je osoba za koju je pravomoćnom presudom utvrđeno da je kriva za određeno kazneno djelo,

5) izrazi pod točkom 1. do 3. odnose se i na pravnu osobu prema posebnom zakonu.

(3) Ako drukčije nije propisano ovim Zakonom, odredbe o okrivljeniku, primjenjuju se na osumnjičenika, okrivljenika, optuženika i osuđenika te na osobe protiv kojih se vode posebni postupci predviđeni ovim ili drugim zakonom.

(4) Izraz okrivljenik upotrebljava se u ovom Zakonu i kao opći naziv za osobu iz točke 2., 3. i 4. stavka 2. ovog članka.

(5) Uhićenje je prisilno zadržavanje neke osobe pod sumnjom da je počinila kazneno djelo.

(6) Uhićenik je osoba prema kojoj je primijenjena mjera uhićenja.

(7) Pritvorenik je osoba protiv koje se primjenjuje mjera pritvora.

(8) Pritvorski nadzornik je policijski službenik određen posebnim zakonom.

(9) Osoba u istražnom zatvoru u domu je osoba protiv koje se primjenjuje mjera istražnog zatvora u domu.

(10) Zatvorenik je osoba protiv koje se primjenjuje mjera istražnog zatvora.

(11) Žrtva kaznenog djela je fizička osoba koja je pretrpjela fizičke i duševne posljedice, imovinsku štetu ili bitnu povredu temeljnih prava i sloboda koji su izravna posljedica kaznenog djela. Žrtvom kaznenog djela smatraju se i bračni i izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner te potomak, a ako njih nema, predak, brat i sestra one osobe čija je

smrt izravno prouzročena kaznenim djelom te osoba koju je ona na temelju zakona bila dužna uzdržavati.

(12) Oštećenik je žrtva kaznenog djela i pravna osoba na čiju je štetu kazneno djelo počinjeno koje sudjeluju u svojstvu oštećenika u postupku.

sudska praksa: Rješenje

(13) Stranke su tužitelj i okrivljenik.

(14) Tužitelj je državni odvjetnik, oštećenik kao tužitelj i privatni tužitelj.

(15) Oštećenik kao tužitelj je tužitelj koji je preuzeo progon od državnog odvjetnika koji nije pokrenuo ili je odustao od kaznenog progona.

(16) Privatni tužitelj je tužitelj koji je podnio privatnu tužbu radi progona kaznenih djela za koja se progoni po privatnoj tužbi.

(17) Opunomoćenik je odvjetnik kojega može zamijeniti odvjetnički vježbenik prema ovom Zakonu.

(18) Branitelj je odvjetnik, kojega može zamijeniti odvjetnički vježbenik prema ovom Zakonu.

(19) Savjetnik je osoba određena zakonom.

(20) Europski sud za ljudska prava je sud prema članku 19. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (Narodne novine – Međunarodni ugovori 18/1997., 6/1999., 8/1999.).

(21) Sud Europske unije je sud iz članaka 13. i 19. Ugovora o Europskoj uniji i članka 251. do 281. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

(22) Sud je, ako drukčije nije propisano ovim Zakonom, sudbeno tijelo koje donosi odluku provodi radnju ili pred kojim se vodi postupak.

(23) Istražitelj i financijski istražitelj je osoba koja je prema posebnom propisu donesenom na osnovi zakona ovlaštena provoditi dokazne i druge radnje.

(24) Policija je policijski službenik ministarstva nadležnog za unutarnje poslove ili ovlaštena osoba ministarstva nadležnog za obranu u okviru prava i dužnosti propisanih posebnim zakonima te inozemni policijski službenik koji u skladu s međunarodnim pravom ili na temelju pisanog odobrenja ministra nadležnog za unutarnje poslove, poduzima radnje u području Republike Hrvatske, na njezinom brodu ili zrakoplovu.

(25) Prikriveni istražitelj je policijski službenik koji sudjeluje u posebnoj dokaznoj radnji prema ovom Zakonu.

(26) Pouzdanik je građanin koji sudjeluje u posebnoj dokaznoj radnji prema ovom Zakonu.

(27) Banka označava osim banke i drugu financijsku ustanovu.

(28) Isprava je svaki predmet koji sadrži zapis, znak ili sliku koji je podoban ili određen da služi kao dokaz neke činjenice koja ima vrijednost za pravne odnose.

(29) Snimka je zapis tehničkim uređajem.

(30) Osobni podatak je u smislu ovog Zakona informacija koja se odnosi na određenu fizičku osobu ili fizičku osobu koja se može odrediti.

(31) Zbirka osobnih podataka je skup osobnih podataka određenih posebnim zakonom.

(32) Molekularno-genetska analiza je u smislu ovog Zakona postupak koji služi za analizu DNK koja tvori osnovni genetski materijal čovjeka i drugih živih bića.

(33) Elektronički (digitalni) dokaz je podatak koji je kao dokaz u elektroničkom (digitalnom) obliku pribavljen prema ovom Zakonu.

(34) Zajednica je izvanbračna zajednica i istospolna zajednica. Izvanbračna zajednica, u smislu ovog Zakona, je životna zajednica žene i muškarca koji nisu u braku, a koja traje dulje vrijeme, ili takva zajednica koja traje kraće vrijeme ako je u njoj rođeno zajedničko dijete. Istospolna zajednica je zajednica koja je uređena zakonom.

(35) Tijelo koje vodi postupak u prethodnom postupku je državni odvjetnik, koji postupa prije podizanja optužnice, te sud kada provodi istragu i dokazno ročište. Nakon podizanja optužnice ili privatne tužbe, tijelo koje vodi postupak je sud.

(36) Zajednička istraga je postupanje policije, državnog odvjetnika i suda prema međunarodnom ugovoru.

(37) Dijete je osoba koja nije navršila osamnaest godina života.

(38) Osoba od povjerenja je zakonski zastupnik ili druga poslovno sposobna osoba po izboru ovlaštenika prava na pratnju, osim ako je predložena ili pozvana u svojstvu svjedoka.

(39) Spis predmeta je spis koji sastavlja državni odvjetnik prije donošenja rješenja o provođenju istrage i prije poduzimanja prve dokazne radnje po članku 213. stavku 1. ovog Zakona.

(40) Dojava žrtve je početna obavijest o mogućem počinjenju kaznenog djela iz koje, bez dodatnih provjera, ne proizlaze osnove sumnje da je počinjeno kazneno djelo.

Članak 208.a

(1) Policija može pozvati osumnjičenika radi ispitivanja za kaznena djela za koja se kazneni postupak pokreće po službenoj dužnosti i po prijedlogu. Prisilno se može dovesti osumnjičenik koji se nije odazvao pozivu samo ako je u pozivu bio na to upozoren ili iz okolnosti očito proizlazi da odbija primitak poziva. Osumnjičenik koji se odazvao pozivu ili je prisilno doveden, a odbije iskazivati, ne može se ponovno pozivati niti prisilno dovoditi zbog istog razloga.

(2) Poziv osumnjičeniku mora sadržavati obavijest za što ga se sumnjiči i pouku:

- 1) o pravu na branitelja,
 - 2) o pravu na tumačenje i prevođenje sukladno članku 8. ovoga Zakona,
 - 3) o pravu da nije dužan iskazivati niti odgovarati na pitanja te
 - 4) o pravu da u svakom trenutku može napustiti policijske prostorije, osim u slučaju iz članka 108. ovoga Zakona.
- (3) Osumnjičenika koji se odazvao pozivu i osumnjičenika koji je prisilno doveden policija će prije početka ispitivanja upitati je li primio pisanu pouku o pravima iz stavka 2 ovog članka. Ako osumnjičenik nije primio pisanu pouku o pravima ona će mu se uručiti. Policija će pitati osumnjičenika je li pouku razumio. Ako osumnjičenik izjavi da nije razumio pouku, policija će ga o njegovim pravima poučiti na njemu razumljiv način. Primitak pouke i sve druge radnje u vezi s tim, zabilježit će se u zapisniku.
- (4) Ako osumnjičenik izjavi da ne želi uzeti branitelja, policija je dužna upoznati ga na jednostavan i razumljiv način sa značenjem prava na branitelja i posljedicama odricanja od tog prava. Ako osumnjičenik i nakon toga ne želi uzeti branitelja, može se nastaviti s njegovim ispitivanjem, osim kada osumnjičenik po zakonu mora imati branitelja.
- (5) Osumnjičeniku koji izjavi da želi uzeti branitelja omogućit će se da uzme branitelja i u tu svrhu zastati s ispitivanjem do dolaska branitelja, a najkasnije tri sata od kad je osumnjičenik izjavio da želi uzeti branitelja. Ako osumnjičenik ne izabere branitelja ili branitelj kojeg želi ne može doći, omogućit će mu se da uzme branitelja s liste dežurnih odvjetnika Hrvatske odvjetničke komore.
- (6) Ispitivanje osumnjičenika sukladno ovom članku snimit će se audio-video uređajem. Snimkom se mora zabilježiti pouka osumnjičeniku iz stavka 3. ovoga članka, izjave osumnjičenika iz stavaka 3., 4. i 5. ovoga članka i upozorenje da se ispitivanje snima i da snimljeni iskaz može pod uvjetima iz ovog stavka biti upotrijebljen kao dokaz u postupku. Uz snimku se sastavlja zapisnik sukladno članku 275. ovoga Zakona. Snimka i zapisnik ispitivanja osumnjičenika mogu se upotrijebiti kao dokaz u kaznenom postupku.
- (7) Ako ovim člankom nije drugačije propisano, na ispitivanje osumnjičenika primjenjuju se odredbe o ispitivanju okrivljenika iz članaka 272. do 282. ovoga Zakona.
- (8) Ako prilikom ispitivanja policija nije poučila osumnjičenika sukladno stavku 3. ovoga članka i nije postupila sukladno odredbama stavaka 4. do 6. ovoga članka, iskaz osumnjičenika i dokazi za koje se iz tog iskaza saznalo ne mogu se upotrijebiti kao dokaz u kaznenom postupku.
- (9) Policija će ispitati osumnjičenika iz stavka 1. ovoga članka bez odgode. Policija je dužna odmah pustiti osumnjičenika iz stavka 1. ovoga članka koji odbije iskazivati.

Članak 213.

- (1) Kada postoji osnovana sumnja da je okrivljenik počinio kazneno djelo za koje je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina, a ne postoje zakonske smetnje za kazneni progon

te osobe, državni odvjetnik može provesti ili naložiti istražitelju provođenje dokaznih radnji koje su svrhovite za odlučivanje o podizanju optužnice.

(2) Obavijest o provođenju dokaznih radnji državni odvjetnik dostavlja okrivljeniku u roku od tri dana od kada je proveo prvu dokaznu radnju iz stavka 1. ovog članka.

(3) Postupanje nakon dostave obavijesti iz stavka 2. ovog članka je nejavno. Tijelo koje provodi istraživanje može odrediti tajnost istraživanja ili nekog njegovog dijela iz razloga navedenih u članku 388. ovog Zakona, ako bi javno objavljivanje podataka štetilo probicima istraživanja. Tijelo koje poduzima radnju upozorit će osobe koje sudjeluju u dokaznoj radnji u odnosu na koju je određena tajnost da je odavanje tajne kazneno djelo. Sve osobe koje saznaju sadržaj postupovne radnje koja je provedena tijekom tajnog istraživanja ili dijela istraživanja dužne su kao tajnu čuvati činjenice ili podatke koje su tom prilikom saznale.

(4) Okrivljenik ima pravo nakon primitka obavijesti iz stavka 2. ovog članka predložiti poduzimanje dokaznih radnji, a sucu istrage provođenje dokaznog ročišta (članak 236. stavak 2. ovog Zakona). Ako se državni odvjetnik ne složi s prijedlogom okrivljenika postupit će prema članku 234. stavku 2. ovog Zakona. Ispitivanje svjedoka po prijedlogu obrane provodi se uz prisutnost okrivljenika i branitelja ako ga ima.

(5) Državni odvjetnik ili sudac istrage završava istraživanje kad su provedene radnje propisane u ovom Zakonu, a stanje stvari je dovoljno razjašnjeno da se može podignuti optužnica ili odbaciti kaznena prijava. Završetak istraživanja upisuje se u upisnik kaznenih prijava te se o tome obavještava okrivljenik i oštećenik.

Članak 231.

(1) Istraga je nejavna.

(2) Tijelo koje vodi istragu može rješenjem odrediti tajnost cijele ili dijela istrage iz razloga navedenih u članku 388. ovog Zakona ako bi javno objavljivanje podataka iz istrage štetilo probicima postupka. Tijelo koje poduzima radnju upozorit će osobe koje sudjeluju u takvoj istrazi da je odavanje tajne kazneno djelo. Sve osobe koje saznaju sadržaj postupovne radnje koja je provedena tijekom takve istrage dužne su kao tajnu čuvati činjenice ili podatke koje su tom prilikom saznale.

Članak 236.

(1) Dokazno ročište će se provesti ako:

1) je potrebno ispitati svjedoka iz članka 292. i 293. ovog Zakona,

2) je potrebno ispitati svjedoka iz članka 285. stavka 1. točke 1. do 3. ovog Zakona, ako postoji bojazan da na raspravi neće iskazivati,

3) svjedok neće moći biti ispitan na raspravi,

4) je svjedok izložen utjecaju koji dovodi u pitanje istinitost iskaza,

5) se drugi dokaz neće moći kasnije izvesti.

(2) Dokazno ročište se može provesti ako je potrebno radi donošenja odluke u slučajevima propisanim ovim Zakonom.

(3) Dokazno ročište se neće provesti ako:

1) djelo koje se stavlja na teret okrivljeniku nije kazneno djelo za koje se progoni po službenoj dužnosti,

2) postoje okolnosti koje isključuju krivnju okrivljenika, osim ako je počinio protupravno djelo u stanju neubrojivosti,

3) je nastupila zastara kaznenog progona ili je djelo obuhvaćeno amnestijom ili pomilovanjem ili ako postoje druge okolnosti koje isključuju kazneni progon.

Članak 239.

(1) Pouka o pravima okrivljenika mora sadržavati obavijest o tome:

1) zašto se okrivljuje i okolnosti iz kojih proizlazi osnovana sumnja protiv njega, ako prethodno nije primio rješenje o provođenju istrage,

2) da nije dužan iznijeti svoju obranu niti odgovarati na pitanja,

3) da u skladu s odredbom članka 184. stavka 4. i 5. ovog Zakona ima pravo uvida u spis,

4) da ima pravo služiti se svojim jezikom, odnosno jezikom koji govori i razumije te pravo na tumača u skladu s odredbom članka 8. ovog Zakona,

5) da ima pravo uzeti branitelja po vlastitom izboru ili da će mu se kad to predviđa ovaj Zakon, postaviti branitelj po službenoj dužnosti ili na teret proračunskih sredstava ako prema svom imovinskom stanju ne može podmiriti troškove obrane.

(2) Pouka o pravima se mora dostaviti okrivljeniku uz:

1) nalog o pretrazi,

2) poziv za prvo ispitivanje,

3) rješenje o provođenju istrage,

4) poziv za dokazno ročište,

5) obavijest iz članka 213. stavka 2. ovog Zakona,

6) rješenje o istražnom zatvoru,

7) nalog o prepoznavanju,

8) nalog o vještačenju prema osobi okrivljenika.

(3) Kad je to propisano ovim Zakonom, tijelo koje provodi radnju po službenoj dužnosti provjerava je li okrivljenik primio pouku o pravima prije otpočinjanja radnje i ako ustanovi da pouka o pravima nije uručena, zastat će s postupanjem, najprije naložiti uručenje pouke, a tek nakon toga nastaviti s postupkom.

(4) Ako državni odvjetnik ili tijelo koje provodi radnju ustanovi da je pouku o pravima okrivljenik ranije primio utvrdit će to službenom zabilješkom u spisu i neće ponovno dostavljati pouku.

Članak 287.

(1) Ako drukčije nije propisano ovim Zakonom, svjedok se poziva dostavom pisanog poziva, u kojem će se navesti ime, prezime, zanimanje pozvanog, vrijeme i mjesto dolaska, kazneni predmet u svezi s kojim se poziva, naznaku da se poziva kao svjedok i upozorenje o posljedicama neopravdanog izostanka.

(2) Poziv djetetu svjedoku upućuje se preko njegovih roditelja ili skrbnika.

Članak 288.

(1) Svjedoci se ispituju svaki posebno i bez ostalih svjedoka. Svjedok je dužan odgovore davati usmeno.

(2) Svjedok će se najprije pitati za ime i prezime, ime oca, zanimanje, boravište, mjesto rođenja, godine života, osobni identifikacijski broj i njegov odnos s okrivljenikom, žrtvom i oštećenikom.

(3) Nakon toga svjedok će se upozoriti da je dužan govoriti istinu, da ne smije ništa prešutjeti i da je davanje lažnog iskaza kazneno djelo. Svjedok će se upozoriti i da nije dužan odgovarati na pitanja predviđena u članku 286. stavku 1. ovoga Zakona i to će se upozorenje unijeti u zapisnik.

(4) Svjedok će se upozoriti i da nije dužan odgovarati na pitanja predviđena u članku 44. stavku 4. točki 4. i članku 44. stavku 5. točki 3. ovoga Zakona i to će se upozorenje unijeti u zapisnik.

Članak 292.

(1) Ako drukčije nije propisano posebnim zakonom, ispitivanje djeteta koje nije navršilo četrnaest godina kao svjedoka provodi sudac istrage. Ispitivanje će se provesti bez prisutnosti suca i stranaka u prostoriji gdje se dijete nalazi putem audio-video uređaja kojima rukuje stručni pomoćnik. Ispitivanje se provodi uz pomoć psihologa, pedagoga ili druge stručne osobe, a osim kad to nije protivno interesima postupka ili djeteta, ispitivanju prisustvuje roditelj ili skrbnik. Stranke mogu postavljati pitanja djetetu – svjedoku prema odobrenju suca istrage putem stručne osobe. Ispitivanje će se snimiti uređajem za audio-video snimanje, a snimka će se zapečatiti i priključiti zapisniku. Dijete se može samo iznimno ponovno ispitati, i to na isti način.

(2) Ako drukčije nije propisano posebnim zakonom, ispitivanje djeteta s navršenih četrnaest, a nenavršenih osamnaest godina kao svjedoka provodi sudac istrage. Pri ispitivanju djeteta osobito ako je oštećeno kaznenim djelom, postupit će se obzirno da ispitivanje ne bi štetno

utjecalo na psihičko stanje djeteta. Prema okolnostima, posebno vodeći računa o zaštiti djeteta, ispitivanje se može provesti na način propisan u stavku 1. ovog članka.

(3) Svjedoci koji se zbog starosti, zdravstvenog stanja ili invaliditeta, ne mogu odazvati pozivu, mogu se ispitati u svojem stanu ili drugom prostoru u kojemu borave. Te svjedoke se može ispitati putem audio-video uređaja kojima rukuje stručna osoba. Ako to zahtijeva stanje svjedoka, ispitivanje će se provesti tako da mu stranke mogu postavljati pitanja bez prisutnosti u prostoriji gdje se svjedok nalazi. Ispitivanje će se prema potrebi snimiti uređajem za audio-video snimanje, a snimka će se zapečatiti i priključiti zapisniku.

(4) Na način određen u stavku 3. ovog članka, na njezin zahtjev, provest će se ispitivanje kao svjedoka žrtve kaznenog djela protiv spolne slobode, kaznenog djela trgovanja ljudima ili ako je kazneno djelo počinjeno u obitelji. Takav svjedok može se samo iznimno ponovno ispitati, ako to sud ocijeni potrebnim. Na način određen u stavku 3. ovoga članka ispitat će se i žrtva u odnosu na koju su utvrđene posebne potrebe zaštite sukladno članku 43.a ovoga Zakona, ako ona to zahtijeva.

(5) Ako se ispitivanje svjedoka provodi prema stavku 3. ovog članka postupit će se prema članku 297. stavku 3. ovog Zakona.

Članak 349.

(1) Prije početka sjednice predsjednik optužnog vijeća provjerava jesu li svi pozvani došli na sjednicu.

(2) Ako na sjednicu ne dođe državni odvjetnik, okrivljenik ili njegov branitelj, a dostava poziva nije uredno iskazana, sjednica će se odgoditi. Ako na sjednicu ne dođe oštećenik kao tužitelj, iako je uredno pozvan, a ni njegov opunomoćenik, vijeće će rješenjem obustaviti postupak.

(3) Ako se okrivljeniku poziv nije mogao uručiti zbog neprijavljivanja sudu promjene adrese, sjednica će se održati i u njegovoj odsutnosti.

(4) Sjednici optužnog vijeća mogu prisustvovati samo pozvane osobe.

Članak 502.

(1) Odredbe o obnovi kaznenog postupka će se primijeniti i u slučaju kada je podnesen zahtjev za izmjenu pravomoćne sudske odluke na temelju odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske (dalje: Ustavni sud) kojom je poništen ili ukinut propis na temelju kojeg je bila donesena pravomoćna osuda ili ukoliko Ustavni sud utvrdi da je presuda utemeljena na povredi prava i sloboda propisanih Ustavom ili međunarodnim ugovorom.

(2) Kazneni postupak obnovit će se i kada je zahtjev za obnovu podnesen na temelju konačne presude ili odluke Europskog suda za ljudska prava kojima je utvrđena povreda prava i sloboda iz Konvencije ako je povreda Konvencije utjecala na ishod postupka, a povreda ili njezina posljedica može se ispraviti u obnovljenom postupku. U rješenju kojim se dopušta obnova kaznenog postupka sud će odrediti da se postupak vrati u stadij postupka pred optužnim vijećem ili raspravu, ili u postupak povodom žalbe, ili izvanrednih pravnih lijekova.

(3) Zahtjev za obnovom postupka na temelju konačne presude Europskog suda za ljudska prava može se podnijeti u roku od trideset dana od datuma konačnosti presude Europskog suda za ljudska prava.

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku
(„Narodne novine“, broj 80/22.)

Članak 49.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim članka 32. i 33. ovoga Zakona koji stupaju na snagu 1. listopada 2024.

- PRILOZI**
- **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom Europske unije**
 - **Usporedni prikazi podudaranja odredbi propisa Europske unije s prijedlogom propisa**

**IZJAVA O USKLADENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM
EUROPSKE UNIJE**

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku (II. čitanje)

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO PRAVOSUĐA I UPRAVE

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2024. godinu.

Rok: I. kvartal 2024.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci čl.83. st.1., čl. 82. st. 2. toč. (b)

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP (OJ L 88, 31.3.2017.)

32017L0541

- Članci 1., 20., 21., 24. i 25. preuzeto: Zakon o kaznenom postupku (Narodne novine, br. 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 130/20, 80/22) (NN (80/22))
- Članci 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 19., 20. i 21. preuzeto: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23) (NN (114/23))
- Članak 26. preuzeto: Nacionalna strategija za prevenciju i suzbijanje terorizma (NN 108/15)
- Članci 17., 18. i 19. preuzeto: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (Narodne novine, br. 151/03, 110/07, 45/11, 143/12, 114/22, 114/23) (NN (114/23))
- Članak 19. preuzeto: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17, 68/18, 70/19 i 141/20) (NN 141/20)

- Članak 21. preuzeto: Pravilnik o ustrojstvu i upravljanju vršnom nacionalnom internetskom domenom (NN 38/10)
- Članak 21. preuzeto: Zakon o provedbi Uredbe (EU) 2021/784 o borbi protiv širenja terorističkog sadržaja na internetu (NN 83/2022)
- Članak 22. preuzeto: Zakon o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima (NN 178/04)
- Članak 22. preuzeto: Zakon o potvrđivanju Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 20. travnja 1959. i Dodatnog protokola Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 17. ožujka 1978 (NN MU 4/99)
- Članak 24. preuzeto: Pravilnik o radu odjela za podršku žrtvama i svjedocima (NN 133/15, 127/19) (NN 127/19)
- Članak 24. preuzeto: Akcijski plan za prevenciju i suzbijanje terorizma (NN 136/12)
- Članak 24. preuzeto: Zakon o sudovima (Narodne novine, br. 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20, 21/22, 60/22, 16/23) (NN 16/23)
- Članak 24. preuzeto: Zakon o sustavu civilne zaštite NN 82/15, 118/18, 31/20, 20/21, 114/22 (NN 114/22)

Direktiva (EU) 2016/800 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o postupovnim jamstvima za djecu koja su osumnjičeni ili optuženi u kaznenim postupcima (SL L 132, 21.5.2016.)

32016L0800

- Članci 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 18., 19. i 22. preuzeto: Zakon o sudovima za mladež NN 84/11, 143/12, 148/13, 56/15, 126/19 (NN 126/19)
- Članak 3. preuzeto: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23) (NN (114/23))
- Članak 20. preuzeto: Zakon o sudovima za mladež (NN 84/11, 143/12, 148/13, 56/15, 126/19) (NN 126/19)
- Članci 1. i 17. preuzeto: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije . (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17, 68/18, 70/19, 141/20, 18/24)
- Članak 20. preuzeto: Zakon o policijskim poslovima i ovlastima (NN 76/09, 92/14, 70/19) (NN 70/19)
- Članak 20. preuzeto: Zakon o izvršavanju kazne zatvora (NN 14/21, 155/23)
- Članak 20. preuzeto: Pravilnik o stručnom usavršavanju u zatvorskom sustavu (NN 136/21)
- Članci 4. i 4. preuzeto: Zakon o kaznenom postupku NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 126/19, 130/20, 80/22 (NN 80/22)
- Članci 4., 8. i 12. preuzeto: PRAVILNIK O PRIJAMU I POSTUPANJU S UHIĆENIKOM I PRITVORENIKOM TE O EVIDENCIJI PRITVORENIKA U PRITVORSKOJ POLICIJSKOJ JEDINICI NN 76/09, 92/14, 70/19 (NN 70/19)

- Članak 8. preuzeto: Pravilnik o načinu postupanja policijskih službenika NN 20/22, 37/23, 114/23 (NN 114/23)
- Članak 8. preuzeto: Zakon o izvršavanju kazne zatvora NN 14/21 (NN 14/21)
- Članci 8. i 12. preuzeto: PRAVILNIK O KUĆNOM REDU U ZATVORIMA ZA IZVRŠAVANJE ISTRAŽNOG ZATVORA NN 8/2010 (NN 8/2010)
- Članak 12. preuzeto: Zakon o izvršavanju sankcija izrečenih maloljetnicima za kaznena djela i prekršaje
- NN 133/12 (NN 113/12)
- Članak 12. preuzeto: PRAVILNIK
-
- O OBRAZOVANJU MALOLJETNIKA ZA VRIJEME IZVRŠAVANJA SANKCIJA NN 28/14 (NN 28/14)
- Članak 12. preuzeto: PRAVILNIK
-
- O OSNOVNOŠKOLSKOM I SREDNJOŠKOLSKOM ODGOJU I OBRAZOVANJU UČENIKA S TEŠKOĆAMA U RAZVOJU NN 24/15 (NN 24/15)

Direktiva (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku (SL L 65 11.3.2016.)

32016L0343

- Članci 1., 2., 3., 5., 6., 8., 9. i 10. preuzeto: Zakon o kaznenom postupku NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 126/19, 130/20, 80/22 (NN 80/22)
- Članak 4. preuzeto: Zakon o medijima NN 59/04, 84/11, 81/13, 114/22 (NN 114/22)
- Članak 4. preuzeto: Zakon o državnom odvjetništvu NN 67/18, 21/22 (NN 21/22)
- Članak 4. preuzeto: Poslovnik o državnom odvjetništvu NN 128/19 (NN 128/19)
- Članak 4. preuzeto: Zakon o sudovima NN 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20, 21/22, 60/22, 16/23 (NN 16/23)
- Članak 5. preuzeto: Zakon o sudovima za mladež NN 84/11, 143/12, 148/13, 56/15, 126/19 (NN 126/19)
- Članak 5. preuzeto: Zakon o policijskim poslovima i ovlastima (NN 76/09, 92/14, 70/19) (NN 70/19)
- Članak 5. preuzeto: Pravilnik o načinu postupanja policijskih službenika NN 20/22, 37/23, 114/23 (NN 114/23)
- Članak 5. preuzeto: PRAVILNIK O PRIJAMU I POSTUPANJU S UHIĆENIKOM I PRITVORENIKOM TE O EVIDENCIJI PRITVORENIKA U PRITVORSKOJ POLICIJSKOJ JEDINICI NN 76/09, 92/14, 70/19 (NN 70/19)
- Članak 5. preuzeto: PRAVILNIK O KUĆNOM REDU U ZATVORIMA ZA IZVRŠAVANJE ISTRAŽNOG ZATVORA NN 8/2010 (NN 8/2010)
- Članak 5. preuzeto: Zakon o izvršavanju kazne zatvora NN 14/21 (NN 14/21)

c) Ostali izvori prava Europske unije

-

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinатора stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

Vedrana Šimundža-Nikolić

EU koordinatör

(potpis)

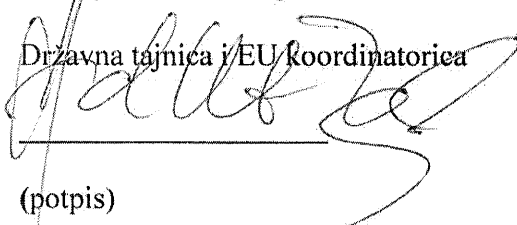
26.02.2024.

(datum i pečat)

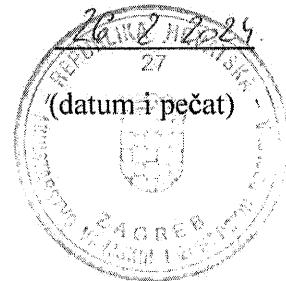
Potpis EU koordinatörä Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andrėja Metelko - Zgombić

Državna tajnica i EU koordinatörä

(potpis)

26.02.2024.

(datum i pečat)

AM

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>Ovom se Direktivom utvrđuju minimalna pravila u pogledu definicije kaznenih djela i sankcija u području kaznenih djela terorizma, kaznenih djela povezanih s terorističkom skupinom i kaznenih djela povezanih s terorističkim aktivnostima, kao i mjere zaštite žrtava terorizma te potpore i pomoći tim žrtvama.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (Narodne novine, br. 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 130/20, 80/22) (NN (80/22)) članak/članci 1.a toč.12.
<p>Članak 2.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive, primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „financijska sredstva” znači imovina svake vrste, materijalna ili nematerijalna, pokretna ili nepokretna, bez obzira na koji način je stečena te pravni dokumenti ili instrumenti u bilo kojem obliku, uključujući elektroničke ili digitalne, kojima se dokazuje pravo na takvu imovinu ili udio u njoj, a uključuje, iako se na njih ne ograničava, bankovne kredite, putničke čekove, bankovne čekove, novčane naloge,</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23) (NN (114/23)) članak/članci 87., 328.

<p>dionice, vrijednosne papire, obveznice, mjenice i akreditive;</p> <p>2. „pravna osoba” znači svaki subjekt koji prema mjerodavnom pravu ima pravnu osobnost, uz iznimku država ili javnih tijela pri izvršavanju javnih ovlasti te javnih međunarodnih organizacija;</p> <p>3. „teroristička skupina” znači strukturirana skupina s više od dvije osobe, koja je osnovana na dulje razdoblje i djeluje organizirano radi počinjenja kaznenih djela terorizma; „strukturirana skupina” znači skupina koja nije osnovana slučajno kako bi kazneno djelo počinila odmah i koja ne mora imati formalno definirane uloge za svoje članove, kontinuitet članstva ili razvijenu strukturu.</p>			
<p>GLAVA II.</p> <p>KAZNENA DJELA TERORIZMA I KAZNENA DJELA POVEZANA S TERORISTIČKOM SKUPINOM</p> <p>Članak 3.</p> <p>Kaznena djela terorizma</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se sljedeća namjerna djela, kako su definirana prema nacionalnom pravu kao kaznena djela, koja zbog svoje prirode ili konteksta mogu ozbiljno naštetiti zemlji ili</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23) (NN (114/23)) članak/članci 97.</p>

<p>međunarodnoj organizaciji, definiraju kao kaznena djela terorizma ako su počinjena s jednim od ciljeva navedenih u stavku 2.:</p> <ul style="list-style-type: none">(a) napadi na život osobe koji mogu prouzročiti smrt;(b) napadi na fizički integritet osobe;(c) otmica ili uzimanje talaca;(d) nanošenje velikih razaranja vladinom ili javnom objektu, sustavu prijevoza te infrastrukturnom objektu, uključujući informacijski sustav, fiksnoj platformi smještenoj na epikontinentalnom pojasu te nekom javnom mjestu ili privatnom vlasništvu, koja mogu ugroziti ljudske živote ili dovesti do velikoga gospodarskog gubitka;(e) protupravno oduzimanje zrakoplova, brodova ili drugih sredstava javnog ili teretnog prijevoza;(f) proizvodnja, posjedovanje, stjecanje, prijevoz, nabava ili uporaba eksplozivâ ili oružja, između ostalog kemijskog, biološkog, radiološkog ili nuklearnog oružja, kao i istraživanje i razvoj kemijskog, biološkog, radiološkog ili nuklearnog oružja;(g) ispuštanje opasnih tvari ili izazivanje požara, poplava ili eksplozija s učinkom ugrožavanja ljudskih života;(h) ometanje ili prekidanje opskrbe vodom, električnom energijom ili bilo			
--	--	--	--

<p>kojim drugim osnovnim prirodnim resursom s učinkom ugrožavanja ljudskih života;</p> <p>(i) nezakonito ometanje sustava, kako je navedeno u članku 4. Direktive 2013/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća (19), u slučajevima u kojima se primjenjuje članak 9. stavak 3. ili članak 9. stavak 4. točka (b) ili (c) te direktive i nezakonito ometanje podataka, kako je navedeno u članku 5. te direktive, u slučajevima u kojima se primjenjuje članak 9. stavak 4. točka (c) te direktive;</p> <p>(j) prijetnja počinjenja bilo kojeg od djela navedenih u točkama od (a) do (i).</p> <p>2. Ciljevi iz stavka 1. su sljedeći:</p> <p>(a) ozbiljno zastrašivanje stanovništva;</p> <p>(b) protupravno prisiljavanje tijela vlasti ili međunarodne organizacije na činjenje ili nečinjenje bilo koje radnje;</p> <p>(c) ozbiljna destabilizacija ili uništavanje temeljnih političkih, ustavnih, gospodarskih ili društvenih struktura neke zemlje ili međunarodne organizacije.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 4.</p> <p>Kaznena djela povezana s terorističkom skupinom</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da sljedeća djela, kada su počinjena namjerno, budu kažnjiva kao kaznena djela:</p> <p>(a) vođenje terorističke skupine; (b) sudjelovanje u aktivnostima terorističke skupine, između ostalog prikupljanjem informacija ili materijalnih sredstava ili financiranjem njezinih aktivnosti na bilo koji način, znajući za činjenicu da će takvo sudjelovanje doprinijeti kriminalnim aktivnostima terorističke skupine.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23) (NN (114/23)) članak/članci 102.
<p>GLAVA III.</p> <p>KAZNENA DJELA POVEZANA S TERORISTIČKIM AKTIVNOSTIMA</p> <p>Članak 5.</p> <p>Javno poticanje na počinjenje kaznenog djela terorizma</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da širenje neke poruke ili činjenje neke poruke javno dostupnom na drugi način, bilo kojim sredstvima, na internetu ili izvan njega, s</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23) (NN (114/23)) članak/članci 99.

<p>namjerom poticanja na počinjenje nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3. stavku 1. točkama od (a) do (i), ako se takvim ponašanjem izravno ili neizravno, primjerice veličanjem terorističkih djela, zagovara počinjenja kaznenih djela terorizma, uzrokujući time opasnost od mogućnosti počinjenja jednog ili više takvih kaznenih djela, bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno.</p>			
<p>Članak 6. Novačenje za terorizam</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da vrbovanje druge osobe za počinjenje ili doprinos počinjenju nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3. stavku 1. točkama od (a) do (i) ili u članku 4. bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23) (NN (114/23)) članak/članci 100.</p>

<p>Članak 7.</p> <p>Pružanje obuke za terorizam</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da davanje uputa o izradi ili uporabi eksplozivâ, vatrenog oružja ili drugog oružja ili štetnih ili opasnih tvari, ili o drugim posebnim metodama ili tehnikama, u svrhu počinjenja ili doprinosa počinjenju nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3. stavku 1. točkama od (a) do (i), znajući da se stečene vještine namjeravaju upotrijebiti u takvu svrhu, bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23) (NN (114/23)) članak/članci 101. stavak 1.
<p>Članak 8.</p> <p>Pohađanje obuke za terorizam</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da primanje uputa o izradi ili uporabi eksplozivâ, vatrenog oružja ili drugog oružja ili štetnih ili opasnih tvari, ili o drugim posebnim metodama ili tehnikama, u svrhu počinjenja ili doprinosa počinjenju nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3. stavku 1. točkama od (a) do (i), bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23) (NN (114/23)) članak/članci 101. stavak 2.

<p>Članak 9.</p> <p>Putovanje u svrhu terorizma</p> <p>1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da putovanje u zemlju koja nije članica Unije u svrhu počinjenja ili doprinosa počinjenju kaznenog djela terorizma kako je navedeno u članku 3., radi sudjelovanja u aktivnostima terorističke skupine znajući za činjenicu da će se tim sudjelovanjem doprinijeti kriminalnim aktivnostima te skupine kako je navedeno u članku 4. ili radi pružanja ili pohađanja obuke za terorizam kako je navedeno u člancima 7. i 8., bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno.</p> <p>2. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi osigurala da neko od sljedećih ponašanja bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno:</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23) (NN (114/23)) članak/članci 101.a</p>

<p>(a)putovanje u tu državu članicu u svrhu počinjenja ili doprinosa počinjenju kaznenog djela terorizma kako je navedeno u članku 3., radi sudjelovanja u aktivnostima terorističke skupine znajući za činjenicu da će se tim sudjelovanjem doprinijeti kriminalnim aktivnostima te skupine kako je navedeno u članku 4. ili radi pružanja ili pohađanja obuke za terorizam kako je navedeno u člancima 7. i 8.; ili</p> <p>(b)pripremne radnje koje poduzme osoba koja ulazi u tu državu članicu s namjerom počinjenja ili doprinosa počinjenju kaznenog djela terorizma kako je navedeno u članku 3.</p>			
<p>Članak 10.</p> <p>Organiziranje ili drukčije olakšavanje putovanja u svrhu terorizma</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da svaka radnja organizacije ili olakšavanja kojom se bilo kojoj osobi pomaže u putovanju u svrhu terorizma, kako je navedeno u članku 9. stavku 1. i članku 9. stavku 2. točki (a), znajući da je tako pružena pomoć namijenjena u tu svrhu, bude kažnjiva kao kazneno djelo kada je počinjena namjerno.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23) (NN (114/23)) članak/članci 38., 103.</p>

<p>Članak 11.</p> <p>Financiranje terorizma</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da stavljanje na raspolaganje ili prikupljanje sredstava na bilo koji način, izravno ili neizravno, s namjerom njihove uporabe ili znajući da će se ona u cijelosti ili djelomično upotrijebiti za počinjenje ili doprinos počinjenju bilo kojeg od kaznenih djela iz članka od 3. do 10. bude kažnjivo kao kazneno djelo kada je počinjeno namjerno.</p> <p>2. Ako se financiranje terorizma iz stavka 1. ovog članka odnosi na bilo koje od kaznenih djela utvrđenih u člancima 3., 4. i 9., nije nužno da se sredstva doista upotrijebe, u cijelosti ili djelomično, za počinjenje ili doprinos počinjenju bilo kojeg od navedenih kaznenih djela niti se zahtijeva da počinitelj zna za koje se određeno kazneno djelo ili kaznena djela sredstva namjeravaju upotrijebiti.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23) (NN (114/23)) članak/članci 98.
--	--	---------------	---

<p>Članak 12.</p> <p>Druga kaznena djela povezana s terorističkim aktivnostima</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da kaznena djela povezana s terorističkim aktivnostima obuhvaćaju sljedeća namjerna djela:</p> <p>(a) tešku krađu s ciljem počinjenja nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3.;</p> <p>(b) iznudu s ciljem počinjenja nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3.;</p> <p>(c) izradu ili uporabu lažnih administrativnih isprava s ciljem počinjenja nekog od kaznenih djela navedenih u članku 3. stavku 1. točkama od (a) do (i), članku 4. točki (b) i članku 9.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23) (NN (114/23)) članak/članci 229., 234., 243., 278., 279., 51.
<p>GLAVA IV.</p> <p>OPĆE ODREDBE KOJE SE ODOSE NA KAZNENA DJELA TERORIZMA, KAZNENA DJELA POVEZANA S TERORISTIČKOM SKUPINOM I KAZNENA DJELA POVEZANA S TERORISTIČKIM AKTIVNOSTIMA</p> <p>Članak 13.</p> <p>Povezanost s kaznenim djelima terorizma</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23) (NN (114/23)) članak/članci 102.

<p>Kako bi kazneno djelo iz članka 4. ili glave III. bilo kažnjivo, nije nužno da je kazneno djelo terorizma doista počinjeno niti je nužno, ako je riječ o kaznenim djelima iz članka od 5. do 10. i članka 12., uspostaviti poveznicu s drugim određenim kaznenim djelom utvrđenim u ovoj Direktivi.</p>			
<p>Članak 14.</p> <p>Pomaganje, poticanje i pokušaj</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pomaganje u počinjenju kaznenog djela iz članka od 3. do 8., članka 11. i članka 12. bude kažnjivo.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da poticanje na počinjenje kaznenog djela iz članka od 3. do 12. bude kažnjivo.</p> <p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da pokušaj počinjenja kaznenog djela iz članka 3., 6., 7., članka 9. stavka 1. i članka 9. stavka 2. točke (a) te članka 11. i 12., uz iznimku posjedovanja kao što je predviđeno u članku 3. stavku 1. točki (f) i kaznenog djela iz članka 3. stavka 1. točke (j), bude kažnjiv.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23) (NN (114/23)) članak/članci 38., 37., 34.</p>

<p>Članak 15.</p> <p>Kazne za fizičke osobe</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se kaznena djela iz članka od 3. do 12. i članka 14. mogu kazniti učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim kaznenim sankcijama koje mogu dovesti do predaje ili izručenja.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se kaznena djela terorizma iz članka 3. i kaznena djela iz članka 14., u onoj mjeri u kojoj se odnose na kaznena djela terorizma, mogu kazniti kaznama zatvora težima od onih koje su prema nacionalnom pravu zapriječene za takva kaznena djela u slučaju nepostojanja posebne namjere koja se zahtijeva u skladu s člankom 3., osim ako su zapriječene kazne već najviše moguće kazne prema nacionalnom pravu.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23) (NN (114/23)) članak/članci 110., 120., 117., 118., 119., 137., 139., 215., 216., 217., 218., 219., 220., 221., 222., 223., 267., 269., 270., 271., 273., 331., 102., 47., 266., 268., 272., 97.

<p>3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se kaznena djela navedena u članku 4. mogu kazniti kaznama zatvora, pri čemu najviša kazna ne smije biti kraća od petnaest godina za kazneno djelo iz članka 4. točke (a), a za kaznena djela navedena u članku 4. točki (b) najviša kazna ne smije biti kraća od osam godina. Ako je kazneno djelo terorizma iz članka 3. stavka 1. točke (j) počinila osoba koja vodi terorističku skupinu kako je navedeno u članku 4. točki (a), najviša kazna ne smije biti kraća od osam godina.</p> <p>4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se u slučaju kada je kazneno djelo iz članka 6. ili 7. usmjereno prema djetetu to može uzeti u obzir prilikom izricanja kazne, u skladu s nacionalnim pravom.</p>			
<p>Članak 16.</p> <p>Olakotne okolnosti</p> <p>Države članice mogu poduzeti potrebne mjere kako bi osigurale da se kazne iz članka 15. mogu ublažiti, ako počinitelj:</p> <p>(a) odustane od terorističkih aktivnosti; i</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23) (NN (114/23)) članak/članci 47., 48., 49., 35.</p>

<p>(b) pruži upravnim ili pravosudnim tijelima informacije koje ona inače ne bi mogla pribaviti, pomažući im da:</p> <p>i. spriječe ili ublaže posljedice kaznenog djela;</p> <p>ii. identificiraju ili privedu druge počinitelje;</p> <p>iii. pronađu dokaze; ili</p> <p>iv. spriječe daljnja kaznena djela iz članka od 3. do 12. i članka 14.</p>			
<p>Članak 17.</p> <p>Odgovornost pravnih osoba</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravne osobe mogu smatrati odgovornima za bilo koje od kaznenih djela iz članka od 3. do 12. i članka 14. koje je u njihovu korist počinila bilo koja osoba koja je djelovala pojedinačno ili kao dio tijela pravne osobe i koja ima vodeću poziciju u okviru pravne osobe, na temelju:</p> <p>(a) ovlaštenja za zastupanje pravne osobe;</p> <p>(b) ovlaštenja za donošenje odluka u ime pravne osobe;</p> <p>(c) ovlaštenje za provedbu nadzora u okviru pravne osobe.</p> <p>2. Države članice također poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (Narodne novine, br. 151/03, 110/07, 45/11, 143/12, 114/22, 114/23) (NN (114/23)) članak/članci 2.,3.,4.,5.,23.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23) (NN (114/23)) članak/članci 20., 291.

<p>pravne osobe mogu smatrati odgovornima kada je nedostatak nadzora ili kontrole osobe iz stavka 1. ovog članka omogućio počinjenje, od strane osobe koja je podređena toj pravnoj osobi, bilo kojeg od kaznenih djela iz članaka od 3. do 12. i članka 14. u korist te pravne osobe.</p> <p>3. Odgovornost pravnih osoba u skladu sa stavicima 1. i 2. ovog članka ne isključuje kaznene postupke protiv fizičkih osoba koje su počinitelji ili poticatelji kaznenih djela iz članaka od 3. do 12. i članka 14. ili pomagatelji u tim kaznenim djelima.</p>			
<p>Članak 18.</p> <p>Sankcije za pravne osobe</p> <p>Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se pravna osoba koja je odgovorna na temelju članka 17. može kazniti učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim sankcijama koje uključuju kaznene novčane kazne ili novčane kazne koje nisu kaznene te mogu uključivati druge sankcije kao što su:</p> <p>(a)ukidanje prava na javne naknade ili pomoć;</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (Narodne novine, br. 151/03, 110/07, 45/11, 143/12, 114/22, 114/23) (NN (114/23)) članak/članci 8.,10.,10.a,11.,12.,12.a,13.,15.,16.,17.,18.</p>

<p>(b)privremena ili trajna zabrana obavljanja poslovnih djelatnosti;</p> <p>(c) stavljanje pod sudski nadzor;</p> <p>(d) sudski nalog za likvidaciju;</p> <p>(e)privremeno ili trajno zatvaranje objekata koji su služili za počinjenje kaznenog djela.</p>			
<p>Članak 19.</p> <p>Nadležnost i kazneni progon</p> <p>1. Svaka država članica poduzima potrebne mjere kako bi utvrdila svoju nadležnost za kaznena djela iz članaka od 3. do 12. i članka 14. u sljedećim slučajevima:</p> <p>(a)kazneno djelo počinjeno je u cijelosti ili djelomično na njezinu državnom području;</p> <p>(b)kazneno djelo počinjeno je na plovilu koje plovi pod njezinom zastavom ili u zrakoplovu registriranom u toj državi članici;</p> <p>(c)počinitelj je njezin državljanin ili u njoj ima boravište;</p> <p>(d)kazneno djelo počinjeno je u korist pravne osobe s poslovnim nastanom na njezinu državnom području;</p> <p>(e)kazneno djelo počinjeno je protiv institucija ili naroda dotične države članice ili protiv institucije, tijela,</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23) (NN (114/23)) članak/članci 9.,10.,11.,12.,14.,16.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (Narodne novine, br. 151/03, 110/07, 45/11, 143/12, 114/22, 114/23) (NN (114/23)) članak/članci 1.,3.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17, 68/18, 70/19 i 141/20) (NN 141/20) članak/članci 12., 12.g

<p>ureda ili agencije Unije koji imaju sjedište u toj državi članici.</p> <p>Svaka država članica može proširiti svoju nadležnost ako je kazneno djelo počinjeno na državnom području druge države članice.</p> <p>2. Svaka država članica može proširiti svoju nadležnost nad pružanjem obuke za terorizam, kako je navedeno u članku 7., kada počinitelj pruža obuku osobama koje su njezini državljani ili imaju boravište u toj državi članici u slučajevima u kojima nije primjenjiv stavak 1. ovog članka. Država članica o tome obavješćuje Komisiju.</p> <p>3. Kada je za kazneno djelo nadležno više država članica i kada svaka od dotičnih država članica može učinkovito vršiti kazneni progon na temelju istih činjenica, dotične države članice surađuju kako bi odlučile koja će od njih vršiti kazneni progon počinitelja s ciljem, ako je to moguće, objedinjavanja postupaka u jednoj državi članici. U tu svrhu države članice mogu se obratiti Eurojustu kako bi olakšale suradnju između svojih pravosudnih tijela i koordinaciju njihova djelovanja.</p> <p>U obzir se uzimaju sljedeći čimbenici:</p>			
--	--	--	--

<p>(a) država članica ona je na čijem je državnom području počinjeno kazneno djelo;</p> <p>(b) država članica ona je čiji je počinitelj državljanin ili u kojoj ima boravište;</p> <p>(c) država članica ona je koja je zemlja podrijetla žrtava;</p> <p>(d) država članica ona je na čijem je državnom području pronađen počinitelj.</p> <p>4. Svaka država članica također poduzima potrebne mjere kako bi utvrdila svoju nadležnost za kaznena djela iz članaka od 3. do 12. i članka 14. u slučajevima kada odbija predati ili izručiti drugoj državi članici ili trećoj zemlji osobu osumnjičenu ili osuđenu za takvo kazneno djelo.</p> <p>5. Svaka država članica osigurava da njezina nadležnost obuhvaća slučajeve u kojima je bilo koje od kaznenih djela iz članaka 4. i 14. počinjeno u cijelosti ili djelomično na njezinu državnom području, neovisno o tome gdje je teroristička skupina smještena ili gdje vrši svoje kriminalne aktivnosti.</p> <p>6. Ovaj članak ne isključuje izvršavanje nadležnosti u kaznenim stvarima kako je to utvrdila država članica u skladu sa svojim nacionalnim pravom.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 20.</p> <p>Istražni instrumenti i oduzimanje</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da djelotvorni istražni instrumenti, poput onih koji se koriste u slučajevima organiziranog kriminala ili u drugim slučajevima teških kaznenih djela, budu dostupni osobama, jedinicama ili službama koje su odgovorne za istragu ili kazneni progon kaznenih djela iz članka od 3. do 12.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da njihova nadležna tijela prema potrebi zamrznu ili oduzmu, u skladu s Direktivom 2014/42/EU Europskog parlamenta i Vijeća (20), imovinsku korist ostvarenu počinjenjem ili doprinosom počinjenju bilo kojeg od kaznenih djela iz ove Direktive ili predmete koji su se pritom koristili ili ih se pritom namjeravalo koristiti.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (Narodne novine, br. 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 130/20, 80/22) (NN (80/22)) članak/članci 332.,333.,334.,335.,336.,337.,338.,339. Glava XXVII.,
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23) (NN (114/23)) članak/članci 5., 77., 78.,79., 98. stavak 3.

<p>Članak 21.</p> <p>Mjere protiv internetskih sadržaja za javno poticanje</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale žurno uklanjanje internetskog sadržaja koji je javno poticanje na počinjenje kaznenog djela terorizma, kako je navedeno u članku 5., a koji se nalazi na poslužiteljima na njihovu državnom području. One također nastoje ostvariti uklanjanje takva sadržaja s poslužitelja koji se nalaze izvan njihova državnog područja.</p> <p>2. Kada uklanjanje sadržaja iz stavka 1. na njegovu izvoru nije izvedivo, države članice mogu prema korisnicima interneta na svojem državnom području poduzeti mjere za blokiranje pristupa takvu sadržaju.</p> <p>3. Mjere uklanjanja i blokiranja moraju biti određene prema transparentnim</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23) (NN (114/23)) članak/članci 75.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (Narodne novine, br. 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 130/20, 80/22) (NN (80/22)) članak/članci 261., 263.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o ustrojstvu i upravljanju vršnom nacionalnom internetskom domenom (NN 38/10) članak/članci 9.

<p>postupcima i pružati odgovarajuće zaštitne mehanizme posebno kako bi se osiguralo da su te mjere ograničene na ono što je nužno i proporcionalno te kako bi korisnici bili obaviješteni o razlogu za te mjere. Zaštitni mehanizmi povezani s uklanjanjem ili blokiranjem uključuju i mogućnost upotrebe pravnog sredstva.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o provedbi Uredbe (EU) 2021/784 o borbi protiv širenja terorističkog sadržaja na internetu (NN 83/2022) članak/članci 4.,5.,6.,7.,8.,9.,10.,11.,12.
<p>Članak 22. Izmjene Odluke 2005/671/PUP Odluka 2005/671/PUP mijenja se kako slijedi: 1.u članku 1. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima (NN 178/04) članak/članci 18.
<p>„(a),kaznena djela terorizma’: kaznena djela iz Direktive (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća (*1); (*1) Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP (SL L 88, 31.3.2017., str. 6).”; 2.članak 2. mijenja se kako slijedi: (a)stavak 6. zamjenjuje se sljedećim:</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o potvrđivanju Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 20. travnja 1959. i Dodatnog protokola Europske konvencije o uzajamnoj sudskoj pomoći u kaznenim stvarima od 17. ožujka 1978 (NN MU 4/99) članak/članci 21.

<p>„6. Svaka država članica donosi potrebne mjere kako bi osigurala da se relevantne informacije koje su prikupila njezina nadležna tijela u okviru kaznenih postupaka u vezi s kaznenim djelima terorizma učine što prije dostupnima nadležnim tijelima druge države članice, ako bi se te informacije mogle upotrijebiti za sprečavanje, otkrivanje, istragu ili kaznenih progon kaznenih djela terorizma, kako je navedeno u Direktivi (EU) 2017/541, u toj državi članici, na zahtjev ili na vlastitu inicijativu, i u skladu s nacionalnim pravom te odgovarajućim međunarodnim pravnim instrumentima.”;</p> <p>(b) dodaju se sljedeći stavci:</p> <p>„7. Stavak 6. ne primjenjuje se u slučaju kada bi se razmjenom informacija ugrozile istrage u tijeku ili sigurnost pojedinca ni u slučaju kada bi ona bila protivna ključnim interesima sigurnosti dotične države članice.</p> <p>8. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da njihova nadležna tijela, prema potrebi, poduzmu pravodobne mjere u skladu s nacionalnim</p>			
---	--	--	--

<p>pravom nakon što dobiju informacije iz stavka 6.”.</p>			
<p>Članak 23.</p> <p>Temeljna prava i slobode</p> <p>1. Ovom Direktivom ne mijenjaju se obveze poštovanja temeljnih prava i temeljnih pravnih načela, kako su utvrđena u članku 6. UEU-a.</p> <p>2. Države članice mogu utvrditi uvjete koji su potrebni prema temeljnim načelima koja se odnose na slobodu tiska i drugih medija i u skladu tim načelima, kojima se uređuju prava i obveze tiska ili drugih medija te postupovna jamstva za njih kada se takvi uvjeti odnose na određivanje ili ograničavanje odgovornosti.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 23. Direktive (EU) 2017/541 propisuje obvezu država članica na poštivanje temeljnih prava iz članka 6. UEU-a. Slijedom navedenog, predmetna odredba nije predmetom ovih izmjena i dopuna Zakona o kaznenom postupku.</p>

<p>GLAVA V.</p> <p>ODREDBE O ZAŠTITI ŽRTAVA TERORIZMA, POTPORI ŽRTVAMA TERORIZMA TE PRAVIMA ŽRTAVA TERORIZMA</p> <p>Članak 24.</p> <p>Pomoć i potpora žrtvama terorizma</p> <p>1. Države članice osiguravaju da istrage ili kazneni progon kaznenih djela obuhvaćenih ovom Direktivom ne ovise o prijavi ili optužbi žrtve terorizma ili druge osobe nad kojom je počinjeno kazneno djelo, barem ako su djela počinjena na državnom području države članice.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da su službe za potporu koje se bave posebnim potrebama žrtava terorizma uspostavljene u skladu s Direktivom 2012/29/EU i dostupne žrtvama terorizma neposredno nakon terorističkog napada te dokle god je to potrebno. Takve službe na raspolaganju su dodatno uz opće službe za potporu žrtvama ili u okviru tih općih službi za potporu žrtvama koje se mogu obratiti</p>	<p>Članak 3.</p> <p>Članak 43. stavak 1. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Žrtva kaznenog djela ima sukladno ovom Zakonu:</p> <p>1) pravo na lako dostupan, povjerljiv i besplatan pristup službama za potporu žrtvama kaznenih djela, odmah nakon počinjenja kaznenog djela i onoliko dugo koliko je potrebno,</p> <p>2) pravo na djelotvornu psihološku i drugu stručnu pomoć i potporu tijela, organizacije ili ustanove za pomoć žrtvama kaznenih djela u skladu sa zakonom,</p> <p>3) pravo na zaštitu od zastrašivanja i odmazde,</p> <p>4) pravo na zaštitu dostojanstva tijekom ispitivanja žrtve kao svjedoka,</p> <p>5) pravo da bude saslušana bez neopravdane odgode nakon podnošenja kaznene prijave te da se daljnja saslušanja provode samo</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (Narodne novine, br. 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 130/20, 80/22) (NN (80/22)) članak/članci 2.,43, 43.a, Glava V.</p>
--	--	----------------------------	--

<p>već postojećim subjektima koji pružaju specijalističku potporu.</p> <p>3. Službe za potporu moraju biti sposobne pružiti pomoć i potporu žrtvama terorizma u skladu s njihovim posebnim potrebama. Usluge tih službi povjerljive su, besplatne i lako dostupne svim žrtvama terorizma. Posebno obuhvaćaju:</p> <p>(a) emocionalnu i psihološku potporu, kao što su potpora i savjetovanje nakon traumatičnih iskustava;</p> <p>(b) savjetovanje i pružanje informacija o svim relevantnim pravnim, praktičnim ili financijskim pitanjima, uključujući olakšavanje ostvarivanja prava žrtava terorizma na informacije kako je utvrđeno u članku 26.;</p> <p>(c) pomoć u vezi s potraživanjima u pogledu naknade štete za žrtve terorizma koja je dostupna na temelju nacionalnog prava dotične države članice.</p> <p>4. Države članice osiguravaju da su uspostavljeni mehanizmi ili protokoli kojima se omogućuje aktiviranje službi za potporu žrtvama terorizma u okviru njihovih nacionalnih infrastruktura za odgovor na hitne situacije. Takvim mehanizmima ili protokolima predviđa</p>	<p>u mjeri u kojoj je to nužno za potrebe kaznenog postupka,</p> <p>6) pravo na pratnju osobe od povjerenja, po njezinom izboru (članak 202. stavak 2. točka 38. ovoga Zakona), pri poduzimanju svih radnji u kojima sudjeluje, od prijave žrtve do pravomoćnog okončanja kaznenog postupka,</p> <p>7) pravo da se medicinski zahvati prema žrtvi poduzimaju u najmanjoj mjeri i samo ako su krajnje nužni za potrebe kaznenog postupka,</p> <p>8) pravo podnijeti prijedlog za progon i privatnu tužbu sukladno odredbama Kaznenog zakona, pravo sudjelovati u kaznenom postupku kao oštećenik, pravo biti obaviještena o odbacivanju kaznene prijave (članak 206. stavak 3. ovoga Zakona) i odustajanju državnog odvjetnika od kaznenog progona te pravo preuzeti kazneni progon umjesto državnog odvjetnika,</p> <p>9) pravo na obavijest od državnog odvjetnika o poduzetim radnjama</p>		
---	--	--	--

<p>se koordinacija nadležnih tijela vlasti, agencija i tijela kako bi bili sposobni pružiti sveobuhvatan odgovor na potrebe žrtava i članova njihovih obitelji neposredno nakon terorističkog napada te dokle god je to potrebno, uključujući odgovarajuća sredstva za olakšavanje identifikacije žrtava i njihovih obitelji te komunikacije s njima.</p> <p>5. Države članice osiguravaju pružanje odgovarajuće medicinske pomoći žrtvama terorizma neposredno nakon terorističkog napada te dokle god je to potrebno. Države članice zadržavaju pravo organizirati pružanje medicinske pomoći žrtvama terorizma u skladu sa svojim nacionalnim zdravstvenim sustavima.</p> <p>6. Države članice osiguravaju žrtvama terorizma pristup pravnoj pomoći, u skladu s člankom 13. Direktive 2012/29/EU, ako one imaju status stranaka u kaznenom postupku. Države članice osiguravaju da se težina i okolnosti kaznenog djela na odgovarajući način uzmu u obzir u uvjetima i postupovnim pravilima prema kojima žrtve terorizma imaju pristup pravnoj pomoći u skladu s nacionalnim pravom.</p> <p>7. Ova Direktiva primjenjuje se dodatno uz Direktivu 2012/29/EU i njome se ne</p>	<p>povodom njezine prijave (članak 206.a ovoga Zakona) i podnošenje pritužbe višem državnom odvjetniku (članak 206.b ovoga Zakona),</p> <p>10) pravo na tajnost podataka čijim bi se otkrivanjem mogla ugroziti njezina sigurnost ili sigurnost žrtvi bliskih osoba,</p> <p>11) pravo da bez nepotrebne odgode bude obaviještena o puštanju uhićenika na slobodu, ukidanju pritvora ili istražnog zatvora, bijegu okrivljenika i otpuštanju osuđenika s izdržavanja kazne zatvora te mjerama koje su poduzete radi njezine zaštite, osim u slučaju odricanja žrtve od navedenog prava,</p> <p>12) pravo da bude obaviještena o svakoj odluci kojom se pravomoćno okončava kazneni postupak, osim u slučaju odricanja žrtve od navedenog prava,</p> <p>13) pravo predložiti da bude ispitana putem audio-video uređaja,</p>		
--	--	--	--

dovode u pitanje mjere utvrđene u toj direktivi.	<p>14) druga prava propisana zakonom.“.</p> <p>U stavku 5. iza prve rečenice dodaje se druga rečenica koja glasi: „ U odnosu na prava iz stavka 1. točaka 11. i 12. ovoga članka, tijela iz stavka 4. ovoga članka će izjavu žrtve o tome želi li koristiti navedena prava unijeti u pouku o pravima ili zapisnik te će poučiti žrtvu da tu izjavu može uvijek tijekom postupka izmijeniti.“.</p>		
	-	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o radu odjela za podršku žrtvama i svjedocima (NN 133/15, 127/19) (NN 127/19) članak/članci 3.,6.,9.
	-	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Akcijski plan za prevenciju i suzbijanje terorizma (NN 136/12) članak/članci Točka IV.

	-	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o sudovima (Narodne novine, br. 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20, 21/22, 60/22, 16/23) (NN 16/23) članak/članci 29.
	-	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o sustavu civilne zaštite NN 82/15, 118/18, 31/20, 20/21, 114/22 (NN 114/22) članak/članci 31.
<p>Članak 25.</p> <p>Zaštita žrtava terorizma</p> <p>Države članice osiguravaju dostupnost mjera za zaštitu žrtava terorizma i članova njihovih obitelji u skladu s Direktivom 2012/29/EU. Pri određivanju trebaju li oni i u kojoj mjeri biti korisnici zaštitnih mjera tijekom kaznenog postupka, posebna pozornost posvećuje se riziku od zastrašivanja i odmazde te potrebi zaštite dostojanstva i fizičkog integriteta žrtava terorizma, između ostalog tijekom ispitivanja i svjedočenja.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku (Narodne novine, br. 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 130/20, 80/22) (NN (80/22)) članak/članci 202., 43.a, 43.

<p>Članak 26.</p> <p>Prava žrtava terorizma s boravištem u drugoj državi članici</p> <p>1. Države članice osiguravaju da žrtve terorizma koje imaju boravište u državi članici koja nije država članica u kojoj je počinjeno kazneno djelo terorizma imaju pristup informacijama u vezi sa svojim pravima, raspoloživim službama za potporu i programima za naknadu štete u državi članici u kojoj je počinjeno kazneno djelo terorizma. U tom pogledu dotične države članice poduzimaju prikladne mjere za olakšavanje suradnje među svojim nadležnim tijelima ili subjektima koji pružaju specijalističku potporu, kako bi se žrtvama terorizma osigurao stvaran pristup takvim informacijama.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da sve žrtve terorizma imaju pristup službama za pomoć i potporu kako je utvrđeno u članku 24. stavku 3. točkama (a) i (b) na državnom području države članice u kojoj imaju boravište, čak i ako je kazneno djelo terorizma počinjeno u drugoj državi članici.</p>	<p>Članak 3.</p> <p>Članak 43. stavak 1. mijenja se i glasi:</p> <p>„(1) Žrtva kaznenog djela ima sukladno ovom Zakonu:</p> <p>1) pravo na lako dostupan, povjerljiv i besplatan pristup službama za potporu žrtvama kaznenih djela, odmah nakon počinjenja kaznenog djela i onoliko dugo koliko je potrebno,</p> <p>2) pravo na djelotvornu psihološku i drugu stručnu pomoć i potporu tijela, organizacije ili ustanove za pomoć žrtvama kaznenih djela u skladu sa zakonom,</p> <p>3) pravo na zaštitu od zastrašivanja i odmazde,</p> <p>4) pravo na zaštitu dostojanstva tijekom ispitivanja žrtve kao svjedoka,</p> <p>5) pravo da bude saslušana bez neopravdane odgode nakon podnošenja kaznene prijave te da se daljnja saslušanja provode samo</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Nacionalna strategija za prevenciju i suzbijanje terorizma (NN 108/15) članak/članci Točka IV.</p>
---	---	----------------------------	---

u mjeri u kojoj je to nužno za potrebe kaznenog postupka,

6) pravo na pratnju osobe od povjerenja, po njezinom izboru (članak 202. stavak 2. točka 38. ovoga Zakona), pri poduzimanju svih radnji u kojima sudjeluje, od prijave žrtve do pravomoćnog okončanja kaznenog postupka,

7) pravo da se medicinski zahvati prema žrtvi poduzimaju u najmanjoj mjeri i samo ako su krajnje nužni za potrebe kaznenog postupka,

8) pravo podnijeti prijedlog za progon i privatnu tužbu sukladno odredbama Kaznenog zakona, pravo sudjelovati u kaznenom postupku kao oštećenik, pravo biti obaviještena o odbacivanju kaznene prijave (članak 206. stavak 3. ovoga Zakona) i odustajanju državnog odvjetnika od kaznenog progona te pravo preuzeti kazneni progon umjesto državnog odvjetnika,

9) pravo na obavijest od državnog odvjetnika o poduzetim radnjama

povodom njezine prijave (članak 206.a ovoga Zakona) i podnošenje pritužbe višem državnom odvjetniku (članak 206.b ovoga Zakona),

10) pravo na tajnost podataka čijim bi se otkrivanjem mogla ugroziti njezina sigurnost ili sigurnost žrtvi bliskih osoba,

11) pravo da bez nepotrebne odgode bude obaviještena o puštanju uhićenika na slobodu, ukidanju pritvora ili istražnog zatvora, bijegu okrivljenika i otpuštanju osuđenika s izdržavanja kazne zatvora te mjerama koje su poduzete radi njezine zaštite, osim u slučaju odricanja žrtve od navedenog prava,

12) pravo da bude obaviještena o svakoj odluci kojom se pravomoćno okončava kazneni postupak, osim u slučaju odricanja žrtve od navedenog prava,

13) pravo predložiti da bude ispitana putem audio-video uređaja,

	<p>14) druga prava propisana zakonom.“.</p> <p>U stavku 5. iza prve rečenice dodaje se druga rečenica koja glasi: „ U odnosu na prava iz stavka 1. točaka 11. i 12. ovoga članka, tijela iz stavka 4. ovoga članka će izjavu žrtve o tome želi li koristiti navedena prava unijeti u pouku o pravima ili zapisnik te će poučiti žrtvu da tu izjavu može uvijek tijekom postupka izmijeniti.“.</p>		
<p>GLAVA VI.</p> <p>ZAVRŠNE ODREDBE</p> <p>Članak 27.</p> <p>Zamjena Okvirne odluke 2002/475/PUP</p> <p>Okvirna odluka 2002/475/PUP zamjenjuje se u odnosu na države članice koje obvezuje ova Direktiva, ne dovodeći u pitanje obveze tih država članica u pogledu roka za prenošenje navedene okvirne odluke u nacionalno pravo.</p> <p>U odnosu na države članice koje obvezuje ova Direktiva, upućivanja na Okvirnu</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 27. Direktive (EU) 2017/541 propisuje zamjenu Okvirne odluke 2002/475/PUP ovom Direktivom, slijedom čega ovu odredbu nije potrebno preuzimati.</p>

<p>odluku 2002/475/PUP smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu.</p>			
<p>Članak 28.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 8. rujna 2018. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kada države članice donese te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 28. Direktive (EU) 2017/541 propisuje transpozicijski rok.</p>

<p>Članak 29.</p> <p>Izvješćivanje</p> <p>1. Komisija do 8. ožujka 2020. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće u kojem ocjenjuje u kojoj su mjeri države članice poduzele potrebne mjere radi usklađivanja s ovom Direktivom.</p> <p>2. Komisija do 8. rujna 2021. Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće u kojem ocjenjuje dodanu vrijednost ove Direktive u pogledu suzbijanja terorizma. Izvješće obuhvaća i utjecaj ove Direktive na temeljna prava i slobode, između ostalog na nediskriminaciju, vladavinu prava i razinu zaštite i pomoći pružene žrtvama terorizma. Komisija uzima u obzir informacije koje su dostavile države članice u skladu s Odlukom 2005/671/PUP i sve ostale relevantne informacije o izvršavanju ovlasti u okviru zakonâ o borbi protiv terorizma u vezi s prenošenjem ove Direktive i njezinom provedbom. Ako je to potrebno, Komisija na temelju te evaluacije odlučuje o prikladnim daljnjim djelovanjima.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 29. Direktive (EU) 2017/541 propisuje obveze Komisije na podnošenje izvješća.</p>
---	--	----------------------------------	---

<p>Članak 30.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 30. Direktive (EU) 2017/541 propisuje njezino stupanje na snagu. Predmetna odredba nije predmetom izmjena i dopuna Zakona o kaznenom postupku.</p>
<p>Članak 31.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova Direktiva upućena je državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Članak 31. Direktive (EU) 2017/541 propisuje adresate kojima se Direktiva upućuje. Predmetna odredba nije predmetom izmjena i dopuna Zakona o kaznenom postupku.</p>

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2016/800 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o postupovnim jamstvima za djecu koja su osumnjičenici ili optuženici u kaznenim postupcima

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>Ovom se Direktivom propisuju zajednička minimalna pravila u vezi s određenim pravima djece koja su:</p> <p>(a) osumnjičenici ili optuženici u kaznenom postupku; ili</p> <p>(b) koja podliježu postupku na temelju europskog uhidbenog naloga iz Okvirne odluke 2002/584/PUP („tražene osobe”).</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o sudovima za mladež NN 84/11, 143/12, 148/13, 56/15, 126/19 (NN 126/19) članak/članci 1.
<p>Članak 2.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na djecu koja su osumnjičenici ili optuženici u kaznenom postupku. Primjenjuje se do donošenja odluke o tome je li osumnjičena ili optužena osoba počinila kazneno djelo, uključujući, gdje je to primjenjivo, izricanje presude i rješavanje svih žalbi.</p> <p>2. Ova se Direktiva primjenjuje na djecu koja su tražene osobe od trenutka njihova uhićenja u državi članici izvršenja u skladu s člankom 17.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o sudovima za mladež NN 84/11, 143/12, 148/13, 56/15, 126/19 (NN 126/19) članak/članci 48.

<p>3. Iznimno od članka 5., članka 8. stavka 3. točke (b) i članka 15., u mjeri u kojoj se te odredbe odnose na nositelja roditeljske odgovornosti, ova Direktiva ili određene njezine odredbe primjenjuju se na osobe iz stavaka 1. i 2. ovog članka koje su bile djeca kada je protiv njih pokrenut postupak, ali su u međuvremenu navršile 18 godina te je primjena ove Direktive ili nekih njezinih odredaba prikladna s obzirom na okolnosti predmeta, uključujući zrelost i ranjivost dotične osobe. Države članice mogu odlučiti ne primjenjivati ovu Direktivu kada dotična osoba napuni 21 godinu.</p> <p>4. Ova se Direktiva primjenjuje na djecu koja nisu bila osumnjičenci ili optuženici, ali su postala osumnjičenci ili optuženici tijekom policijskog ispitivanja ili ispitivanja nekog drugog tijela za izvršavanje zakonodavstva.</p> <p>5. Ovom se Direktivom ne utječe na nacionalna pravila o utvrđivanju dobi za kaznenu odgovornost.</p> <p>6. Ne dovodeći u pitanje pravo na pošteno suđenje, u pogledu lakših kažnjivih djela:</p> <p>(a) ako je pravom države članice predviđeno da sankciju izriče tijelo</p>			
---	--	--	--

<p>koje nije sud koji je nadležan za kaznene stvari, a na izricanje takve sankcije može se uložiti žalba ili ju je moguće uputiti na takav sud; ili (b) ako se lišavanje slobode ne može izreći kao sankcija,</p> <p>ova Direktiva primjenjuje se samo na postupke pred sudom nadležnim za kaznene stvari.</p> <p>U svakom slučaju, ova se Direktiva primjenjuje u potpunosti kada je dijete lišeno slobode, neovisno o fazi kaznenog postupka.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „dijete” znači osoba mlađa od 18 godina;</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Kazneni zakon (Narodne novine, br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22, 114/23) (NN (114/23)) članak/članci 87.
<p>2. „nositelj roditeljske odgovornosti” znači svaka osoba koja ima roditeljsku odgovornost prema djetetu;</p> <p>3. „roditeljska odgovornost” znači prava i obveze koje se odnose na dijete ili njegovu imovinu, koja su fizičkoj ili pravnoj osobi dodijeljena sudskom odlukom, primjenom prava ili sporazumom s pravnim učinkom,</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o sudovima za mladež NN 84/11, 143/12, 148/13, 56/15, 126/19 (NN 126/19) članak/članci 3.

<p>uključujući skrbnička prava i prava na kontakt s djetetom.</p> <p>U odnosu na točku 1. prvog stavka, u slučajevima kada nije jasno ima li osoba 18 godina, pretpostavlja se da je ta osoba dijete.</p>			
<p>Članak 4.</p> <p>Pravo na informacije</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se djecu, kada ih se obavijesti da su osumnjičeni ili optuženi, odmah obavješćuje o njihovim pravima u skladu s Direktivom 2012/13/EU i o općim aspektima vođenja postupka.</p> <p>Države članice također osiguravaju da su djeca obaviještena o pravima utvrđenima u ovoj Direktivi. Te se informacije pružaju na sljedeći način:</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o sudovima za mladež NN 84/11, 143/12, 148/13, 56/15, 126/19 (NN 126/19) članak/članci 53.a, 54., 60.</p>
		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 126/19, 130/20, 80/22 (NN 80/22) članak/članci 96., 108. 108.a, 175., 208. a, 239.</p>

<p>(a)odmah u slučajevima kada se dijete obavijesti da je osumnjičenik ili optuženik, s obzirom na:</p> <p>i.pravo da nositelj roditeljske odgovornosti bude obaviješten kako je predviđeno u članku 5.;</p> <p>ii.pravo na pomoć odvjetnika, kako je predviđeno u članku 6.;</p> <p>iii.pravo na zaštitu privatnosti, kako je predviđeno u članku 14.;</p> <p>iv.pravo na pratnju nositelja roditeljske odgovornosti tijekom faza postupka koje nisu saslušanja pred sudom, kako je predviđeno u članku 15. stavku 4.;</p> <p>v.pravo na pravnu pomoć, kako je predviđeno u članku 18.;</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 126/19, 130/20, 80/22 (NN 80/22) članak/članci 96., 108., 108.a, 175., 208. a, 239.
<p>(b)u najranijoj prikladnoj fazi postupka o:</p> <p>i.pravu na pojedinačnu ocjenu, kako je predviđeno u članku 7.;</p> <p>ii.pravu na liječnički pregled, uključujući pravo na liječničku pomoć, kako je predviđeno u članku 8.;</p> <p>iii.pravu na ograničenje lišenja slobode i korištenje alternativnih mjera, uključujući pravo na periodično preispitivanje pritvora, kako je predviđeno u člancima 10. i 11.;</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: PRAVILNIK O PRIJAMU I POSTUPANJU S UHIĆENIKOM I PRITVORENIKOM TE O EVIDENCIJI PRITVORENIKA U PRITVORSKOJ POLICIJSKOJ JEDINICI NN 76/09, 92/14, 70/19 (NN 70/19) članak/članci 10.

<p>iv.pravu na pratnju nositelja roditeljske odgovornosti tijekom saslušanja pred sudom, kako je predviđeno člankom 15. stavkom 1.;</p> <p>v.pravu osobnog nazočenja suđenju, kako je predviđeno člankom 16.;</p> <p>vi.pravu na učinkovite pravne lijekove, kako je predviđeno u članku 19.;</p> <p>(c)nakon lišavanja slobode uz poštovanje prava na posebni tretman u slučaju lišavanja slobode, kako je previđeno u članku 12.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da se informacije iz stavka 1. daju u pismenom, usmenom ili u oba oblika, na jednostavnom i pristupačnom jeziku te da se takve informacije bilježe koristeći postupak bilježenja u skladu s nacionalnim pravom.</p> <p>3. U slučaju kada se djeci dostavlja pismo o pravima u skladu s Direktivom 2012/13/EU, države članice osiguravaju da takvo pismo uključuje upućivanje na njihova prava iz ove Direktive.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 5.</p> <p>Pravo djeteta na informiranje nositelja roditeljske odgovornosti</p> <p>1. Države članice osiguravaju da nositelj roditeljske odgovornosti u najkraćem mogućem roku dobije informacije koje dijete ima pravo primiti u skladu s člankom 4.</p> <p>2. Informacije iz stavka 1. pružaju se drugoj odgovarajućoj odrasloj osobi koju je odredilo dijete i koju je kao takvu prihvatilo odgovarajuće nadležno tijelo ako pružanje tih informacija nositelju roditeljske odgovornosti:</p> <p>(a) nije u najboljem interesu djeteta;</p> <p>(b) nije moguće jer nijedan nositelj roditeljske odgovornosti nije dostupan ili njegov identitet nije poznat;</p> <p>(c) može na temelju objektivnih i činjeničnih okolnosti znatno ugroziti kazneni postupak.</p> <p>Ako dijete nije imenovalo drugu odgovarajuću odraslu osobu ili ako je dijete imenovalo odraslu osobu koja nije prihvatljiva nadležnom tijelu, nadležno tijelo, uzimajući u obzir najbolji interes djeteta, određuje i pruža informacije drugoj osobi. Ta osoba može biti i</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o sudovima za mladež NN 84/11, 143/12, 148/13, 56/15, 126/19 (NN 126/19) članak/članci 53. a
---	--	---------------	--

<p>predstavnik tijela ili druge institucije nadležne za zaštitu i dobrobit djece.</p> <p>3. Ako okolnosti koje su dovele do primjene točke (a), (b) ili (c) stavka 2. prestanu postojati, sve informacije koje dijete dobije u skladu s člankom 4. i koje su i dalje važne za postupak pružaju se nositelju roditeljske odgovornosti.</p>			
<p>Članak 6.</p> <p>Pomoć odvjetnika</p> <p>1. Djeca koja su osumnjičenici ili optuženici imaju pravo na pristup odvjetniku u skladu s Direktivom 2013/48/EU. Ništa što je sadržano u ovoj Direktivi, posebno u ovom članku, neće ugroziti to pravo.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da djeci u skladu s ovim člankom pomaže odvjetnik kako bi im se omogućilo djelotvorno korištenje prava na obranu.</p> <p>3. Od trenutka kad su saznala da su osumnjičenici ili optuženici za počinjenje kaznenog djela, države članice djeci osiguravaju pomoć odvjetnika bez nepotrebnog odlaganja. U svakom slučaju, djeca imaju pravo na pomoć odvjetnika od bilo kojeg od sljedećih</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o sudovima za mladež NN 84/11, 143/12, 148/13, 56/15, 126/19 (NN 126/19) članak/članci 54.</p>

<p>trenutaka, ovisno o tome koji je od njih najraniji:</p> <ul style="list-style-type: none">(a) prije nego što su ispitana od strane policije ili drugog tijela za izvršavanje zakonodavstva ili pravosudnog tijela;(b) po izvršenju istražne radnje ili radnje prikupljanja dokaza, u skladu sa stavkom 4. točkom (c), od strane istražnih ili drugih nadležnih tijela;(c) bez nepotrebnog odlaganja nakon oduzimanja slobode;(d) ako su pozvana na sud nadležan za kaznene stvari, pravovremeno prije nego što se pojave pred tim sudom. <p>4. Pomoć odvjetnika uključuje sljedeće:</p> <ul style="list-style-type: none">(a) države članice osiguravaju da djeca imaju pravo na privatni sastanak i komunikaciju s odvjetnikom koji ih zastupa, uključujući prije ispitivanja od strane policije ili drugog tijela za izvršavanje zakonodavstva ili pravosudnog tijela;(b) države članice osiguravaju da djeca imaju pravo na pomoć odvjetnika tijekom ispitivanja i da mu je na učinkovit način omogućeno sudjelovanje u ispitivanju. Takvo se sudjelovanje provodi u skladu s postupcima utvrđenima nacionalnim pravom, pod uvjetom da takvi postupci ne dovode u pitanje			
---	--	--	--

<p>učinkovito ostvarenje ili temelj dotičnog prava. Ako odvjetnik sudjeluje u ispitivanju, činjenica da se takvo sudjelovanje dogodilo bilježi se koristeći postupak bilježenja utvrđen nacionalnim pravom;</p> <p>(c) države članice osiguravaju da djeca imaju, kao minimum, pravo da njihov odvjetnik prisustvuje sljedećim istražnim radnjama ili radnjama prikupljanja dokaza, ako su te radnje predviđene nacionalnim pravom i ako se od osumnjičenika ili optuženika zahtijeva ili mu je dopušteno da nazoči:</p> <p>i. dokaznim radnjama prepoznavanja;</p> <p>ii. suočavanjima;</p> <p>iii. rekonstrukcije prizorišta kaznenog djela.</p> <p>5. Države članice poštuju povjerljivost komunikacije između djece i njihova odvjetnika u ostvarivanju prava na pristup odvjetniku predviđenog ovom Direktivom. Ta komunikacija uključuje sastanke, dopisivanje, telefonske razgovore i druge oblike komunikacije dopuštene nacionalnim pravom.</p> <p>6. Pod uvjetom da je to u skladu s pravom na pošteno suđenje, države članice mogu odstupiti od stavka 3. ako pomoć odvjetnika nije razmjerna u</p>			
--	--	--	--

<p>svjetlu okolnosti predmeta, uzimajući u obzir težinu navodnog kaznenog djela, složenost predmeta i mjere koje bi se mogle poduzeti u pogledu takvog kaznenog djela, s time da se podrazumijeva da je najbolji interes djeteta uvijek na prvom mjestu.</p> <p>U svakom slučaju, države članice djetetu osiguravaju pomoć odvjetnika:</p> <p>(a) kada je dijete pozvano pred nadležni sud ili suca kako bi se odlučilo o pritvoru u bilo kojoj fazi postupka u okviru ove Direktive; i</p> <p>(b) tijekom pritvora.</p> <p>Države članice također osiguravaju da se oduzimanje slobode ne izriče kao kaznena presuda ako dijete nije imalo pomoć odvjetnika u smislu da je djetetu omogućeno da ostvaruje pravo na obranu na učinkovit način i, u svakom slučaju, tijekom sudske rasprave.</p> <p>7. Kada djetetu treba pomoć odvjetnika u skladu s ovim člankom, a odvjetnik nije prisutan, nadležna tijela odgađaju ispitivanje djeteta ili druge istražne radnje ili radnje prikupljanja dokaza iz stavka 4. točke (c) za razumno vremensko razdoblje, kako bi omogućila dolazak odvjetnika ili, ako ga dijete nije</p>			
---	--	--	--

<p>angažiralo, kako bi djetetu angažirali odvjetnika.</p> <p>8. U iznimnim okolnostima i samo tijekom faze koja prethodi sudskom postupku, države članice mogu privremeno odstupiti od primjene prava iz stavka 3. u mjeri u kojoj je to opravdano, s obzirom na posebne okolnosti predmeta, na temelju jednog od sljedećih uvjerljivih razloga:</p> <p>(a) ako postoji hitna potreba za sprječavanjem ozbiljnih štetnih posljedica po život, slobodu ili tjelesni integritet osobe;</p> <p>(b) ako je poduzimanje trenutnog djelovanja istražnih tijela nužno za sprječavanje bitnih opasnosti za kazneni postupak u vezi s teškim kaznenim djelom.</p> <p>Države članice osiguravaju da prilikom primjene ovog stavka nadležna tijela u obzir uzimaju najbolji interes djeteta.</p> <p>Odluku o nastavku ispitivanja u odsutnosti odvjetnika na temelju ovog stavka i isključivo na osnovi pojedinačnog slučaja može donijeti pravosudno tijelo ili drugo nadležno tijelo, pod uvjetom da se odluka može predati na sudsko preispitivanje.</p>			
--	--	--	--

<p>Članak 7.</p> <p>Pravo na pojedinačnu ocjenu</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se uzmu u obzir posebne potrebe djece u vezi sa zaštitom, obrazovanjem, osposobljavanjem i društvenom integracijom.</p> <p>2. U tu je svrhu djecu koja su osumnjičeni ili optuženi u kaznenom postupku potrebno pojedinačno ocjenjivati. Pojedinačna ocjena uzima posebno u obzir osobnost djeteta i njegovu zrelost, djetetovu gospodarsku, socijalnu i obiteljsku pozadinu, te svaku eventualnu pojedinačnu ranjivost djeteta.</p> <p>3. Opseg i detalji pojedinačne ocjene mogu se razlikovati ovisno o okolnostima predmeta, mjerama koje je moguće poduzeti ako djetetu bude utvrđena krivnja za navodno kazneno djelo, i o</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o sudovima za mladež NN 84/11, 143/12, 148/13, 56/15, 126/19 (NN 126/19) članak/članci 78., 83.a, 84</p>

<p>tome je li dijete u bližoj prošlosti bilo podvrgnuto pojedinačnoj ocjeni.</p> <p>4. Pojedinačnom ocjenom utvrdit će se i ocijeniti, u skladu s postupkom bilježenja podataka u dotičnim državama članicama, oni podaci o pojedinačnim obilježjima i okolnostima djeteta koji bi mogli biti od koristi nadležnim tijelima pri:</p> <p>(a) određivanju trebaju li se poduzeti bilo kakve posebne mjere u korist djeteta;</p> <p>(b) ocjenjivanju primjerenosti i učinkovitosti bilo kakvih mjera opreza u pogledu djeteta;</p> <p>(c) odlučivanju ili djelovanju u kaznenim postupcima, uključujući osuđivanje.</p> <p>5. Pojedinačna ocjena provodi se u najranijoj odgovarajućoj fazi postupka i, podložno članku 6., prije podizanja optužnice.</p> <p>6. Ako pojedinačna ocjena nije provedena, optužnica se svejedno može podići ako je to u najboljem interesu djeteta i ako pojedinačna ocjena u svakom slučaju bude dostupna na početku sudske rasprave.</p> <p>7. Pojedinačne ocjene provode se uz usku uključenost djeteta. Provodi ih stručno osoblje u skladu, koliko je to</p>			
--	--	--	--

<p>moгуće, s multidisciplinarnim pristupom i, kada se to smatra prikladnim, uz uključenost nositelja roditeljske odgovornosti ili druge odgovarajuće odrasle osobe iz članka 5. i 15. i/ili specijaliziranog stručnjaka.</p> <p>8. U slučaju značajne promjene elemenata koji čine osnovu pojedinačne ocjene, države članice osiguravaju da se pojedinačna ocjena ažurira za vrijeme trajanja kaznenog postupka.</p> <p>9. Države članice mogu odstupiti od obveze provedbe pojedinačne ocjene ako je to odstupanje opravdano okolnostima predmeta, pod uvjetom da je u skladu s najboljim interesom djeteta.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>Pravo na liječnički pregled</p> <p>1. Države članice osiguravaju da djeca koja su lišena slobode imaju pravo na liječnički pregled bez nepotrebnog odlaganja, posebno u svrhu procjene</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o sudovima za mladež NN 84/11, 143/12, 148/13, 56/15, 126/19 (NN 126/19) članak/članci 63.,77.,78.</p>

<p>njihova općeg psihičkog i fizičkog stanja. Liječnički pregled treba biti što manje invazivan i treba ga obavljati liječnik ili drugi kvalificirani stručnjak.</p> <p>2. Rezultati liječničkog pregleda uzimaju se u obzir prilikom utvrđivanja sposobnosti djeteta da bude podvrgnuto ispitivanju ili drugim istražnim radnjama ili radnjama prikupljanja dokaza, ili drugim poduzetim ili predviđenim mjerama protiv djeteta.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: PRAVILNIK O PRIJAMU I POSTUPANJU S UHIĆENIKOM I PRITVORENIKOM TE O EVIDENCIJI PRITVORENIKA U PRITVORSKOJ POLICIJSKOJ JEDINICI NN 76/09, 92/14, 70/19 (NN 70/19) članak/članci 16.,20.
<p>3. Liječnički se pregled obavlja ili na inicijativu nadležnih tijela, posebno u slučajevima kada specifične zdravstvene indikacije opravdavaju takav pregled, ili na zahtjev bilo koje od sljedećih osoba:</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o načinu postupanja policijskih službenika NN 20/22, 37/23, 114/23 (NN 114/23) članak/članci 50.,83., 140.
<p>(a) djeteta;</p> <p>(b) nositelja roditeljske odgovornosti ili druge odgovarajuće odrasle osobe iz članka 5. i 15.;</p> <p>(c) djetetova odvjetnika.</p> <p>4. Zaključak liječničkog pregleda bilježi se u pismenom obliku. Ako je potrebno, pruža se liječnička pomoć.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o izvršavanju kazne zatvora NN 14/21 (NN 14/21) članak/članci 110.,111.,112.,113.,114.,115.
<p>5. Države članice prema potrebi osiguravaju provođenje dodatnog liječničkog pregleda ako okolnosti to zahtijevaju.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: PRAVILNIK O KUĆNOM REDU U ZATVORIMA ZA IZVRŠAVANJE ISTRAŽNOG ZATVORA NN 8/2010 (NN 8/2010) članak/članci 16.

<p>Članak 9.</p> <p>Audiovizualno snimanje ispitivanja</p> <p>1. Države članice osiguravaju audiovizualno snimanje ispitivanja djece koje policija ili druga tijela za izvršavanje zakonodavstva provode tijekom kaznenog postupka ako je to razmjerno s obzirom na okolnosti predmeta, uzimajući u obzir, između ostalog, je li odvjetnik prisutan ili nije i je li dijete lišeno slobode ili nije, uz pretpostavku da je najbolji interes djeteta uvijek na prvome mjestu.</p> <p>2. Ako ispitivanje nije audiovizualno snimano, bilježi se na neki drugi odgovarajući način, na primjer pisanjem zapisnika koji se propisno provjerava.</p> <p>3. Ovim člankom ne dovodi se u pitanje mogućnost postavljanja pitanja u svrhu utvrđivanja identiteta djeteta bez audiovizualnog snimanja.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o sudovima za mladež NN 84/11, 143/12, 148/13, 56/15, 126/19 (NN 126/19) članak/članci 76.
---	--	---------------	--

<p>Članak 10.</p> <p>Ograničavanje lišenja slobode</p> <p>1. Države članice osiguravaju da lišenje slobode djeteta u bilo kojoj fazi postupka bude ograničeno na najkraće moguće vrijeme. Treba uzeti u obzir dob i pojedinačnu situaciju djeteta, kao i osobite okolnosti predmeta.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da se lišavanje slobode, posebno pritvor, nameće djeci samo kao krajnja mjera. Države članice osiguravaju da se svaka odluka o pritvoru temelji na obrazloženoj odluci koja je podložna sudskom preispitivanju. Takva je odluka također podložna povremenom sudskom preispitivanju u razumnim vremenskim razmacima, koje obavlja sud po službenoj dužnosti ili na zahtjev djeteta, djetetovog odvjetnika ili pravosudnog tijela koje nije sud. Ne dovodeći u pitanje neovisnost pravosuđa, države članice osiguravaju da se odluke koje se donose u skladu s ovim stavkom donesu bez nepotrebnog odgađanja.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o sudovima za mladež NN 84/11, 143/12, 148/13, 56/15, 126/19 (NN 126/19) članak/članci 66.,67.
---	--	---------------	--

<p>Članak 11.</p> <p>Alternativne mjere</p> <p>Države članice osiguravaju da nadležna tijela, ako je moguće, koriste mjere koje predstavljaju alternativu pritvaranju (alternativne mjere).</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o sudovima za mladež NN 84/11, 143/12, 148/13, 56/15, 126/19 (NN 126/19) članak/članci 64.,65.,66.
<p>Članak 12.</p> <p>Posebno postupanje u slučaju lišenja slobode</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se djeca koja su u pritvoru odvoje od odraslih osoba, osim ako se smatra da je u najboljem interesu djeteta to ne činiti.</p> <p>2. Države članice također osiguravaju da se djeca u policijskom pritvoru nalaze odvojeno od odraslih osoba, osim:</p> <p>(a) ako se ne smatra da je to u najboljem interesu djeteta; ili</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o sudovima za mladež NN 84/11, 143/12, 148/13, 56/15, 126/19 (NN 126/19) članak/članci 63., 66., 67., 68
		Nije preuzeto	Preuzeto u: PRAVILNIK O KUĆNOM REDU U ZATVORIMA ZA IZVRŠAVANJE ISTRAŽNOG ZATVORA NN 8/2010 (NN 8/2010) članak/članci 13.

<p>(b)u iznimnim okolnostima, ako to u praksi nije moguće, pod uvjetom da su djeca smještena s odraslima na način koji je u skladu s najboljim interesom djeteta.</p> <p>3. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., kada pritvoreno dijete navrší 18 godina, države članice predviđaju mogućnost da ta osoba, ako je to opravdano, ostane u odvojenom pritvoru u odnosu na druge odrasle osobe, uzimajući u obzir okolnosti pritvorene osobe i pod uvjetom da je to u skladu s najboljim interesom djece koja su u pritvoru s tom osobom.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: PRAVILNIK O PRIJAMU I POSTUPANJU S UHIĆENIKOM I PRITVORENIKOM TE O EVIDENCIJI PRITVORENIKA U PRITVORSKOJ POLICIJSKOJ JEDINICI NN 76/09, 92/14, 70/19 (NN 70/19) članak/članci 18.a
<p>4. Ne dovodeći u pitanje stavak 1. i uzimajući u obzir stavak 3., djeca mogu biti u pritvoru s mlađim odraslim osobama, osim ako je to suprotno najboljem interesu djeteta.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o izvršavanju sankcija izrečenih maloljetnicima za kaznena djela i prekršaje članak/članci 7., 37., 46. NN 133/12 (NN 113/12)
<p>5. Kada su djeca pritvorena, države članice poduzimaju prikladne mjere s ciljem:</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: PRAVILNIK članak/članci 5.,6.,7. O OBRAZOVANJU MALOLJETNIKA ZA VRIJEME IZVRŠAVANJA SANKCIJA NN 28/14 (NN 28/14)
<p>(a)osiguranja i očuvanja njihovog fizičkog i psihičkog razvoja; (b)osiguranja njihovog prava na obrazovanje i odgoj, uključujući djecu s fizičkim poremećajima, osjetilnim oštećenjima ili poremećajima učenja;</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: PRAVILNIK članak/članci 1.,2.,4.,Prilog I. O OSNOVNOŠKOLSKOM I SREDNJOŠKOLSKOM ODGOJU I OBRAZOVANJU UČENIKA S

<p>(c) osiguranja učinkovitog i redovitog ostvarivanja njihovog prava na obiteljski život;</p> <p>(d) osiguranja pristupa programima koji potiču njihov razvoj i njihovu reintegraciju u društvo; i</p> <p>(e) osiguranja poštovanja njihove slobode vjeroispovijesti ili uvjerenja.</p> <p>Mjere poduzete u skladu s ovim stavkom moraju biti razmjerne i primjerene trajanju pritvora.</p> <p>Točke (a) i (e) prvog podstavka primjenjuju se i na druge situacije lišavanja slobode, osim pritvora. Poduzete mjere moraju biti razmjerne i primjerene takvim situacijama lišavanja slobode.</p> <p>Točke (b), (c) i (d) prvog podstavka primjenjuju se samo u situacijama lišavanja slobode koje nisu pritvor, samo u mjeri u kojoj je to primjereno i razmjerno u pogledu prirode i trajanja takvih situacija.</p> <p>6. Države članice nastoje osigurati djeci koja su lišena slobode da se čim prije sastanu s nositeljem roditeljske odgovornosti kada je takav sastanak u skladu s istražnim i operativnim zahtjevima. Ovim se stavkom ne dovodi u pitanje određivanje druge odgovarajuće</p>			<p>TEŠKOĆAMA U RAZVOJU NN 24/15 (NN 24/15)</p>
--	--	--	--

<p>odrasle osobe u skladu s člankom 5. ili 15.</p>			
<p>Članak 13.</p> <p>Pravovremeno i pozorno rješavanje predmeta</p> <p>1. Države članice poduzimaju sve odgovarajuće mjere kako bi osigurale da se kazneni postupci koji uključuju djecu rješavaju po hitnom postupku i s dužnom pažnjom.</p> <p>2. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi osigurale da se prema djeci uvijek postupa s poštovanjem i primjereno s obzirom na njihovu dob, zrelost i razinu shvaćanja te uzimajući u obzir njihove posebne potrebe, uključujući probleme u komunikaciji koje ona mogu imati.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o sudovima za mladež NN 84/11, 143/12, 148/13, 56/15, 126/19 (NN 126/19) članak/članci 4., 53., 59.</p>

<p>Članak 14.</p> <p>Pravo na zaštitu privatnosti</p> <p>1. Države članice osiguravaju zaštitu privatnosti djece tijekom kaznenog postupka.</p> <p>2. S tim ciljem, države članice osiguravaju da su saslušanja pred sudom u kojima sudjeluju djeca uobičajeno zatvorena za javnost ili dopuštaju sudovima ili sucima da odluče takva saslušanja zatvoriti za javnost.</p> <p>3. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi osigurale da se evidencija iz članka 9. ne širi u javnosti.</p> <p>4. Poštujući slobodu izražavanja i informiranja te slobodu i pluralizam medija, države članice potiču medije na poduzimanje samoregulatornih mjera kako bi ostvarili ciljeve iz ovog članka.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o sudovima za mladež NN 84/11, 143/12, 148/13, 56/15, 126/19 (NN 126/19) članak/članci 34., 60., 75.
---	--	---------------	--

<p>Članak 15.</p> <p>Pravo djeteta na pratnju nositelja roditeljske odgovornosti tijekom postupka</p> <p>1. Države članice osiguravaju da djeca imaju pravo na pratnju nositelja roditeljske odgovornosti tijekom saslušanja pred sudom u kojem sudjeluju.</p> <p>2. Dijete ima pravo na pratnju druge odgovarajuće odrasle osobe koju sâmo imenuje i koju je kao takvu prihvatilo odgovarajuće nadležno tijelo ako nazočnost nositelja roditeljske odgovornosti u pratnji djeteta tijekom saslušanja pred sudom:</p> <p>(a) nije u najboljem interesu djeteta;</p> <p>(b) nije moguća jer nakon razumnih nastojanja nije moguće stupiti u kontakt ni s jednim nositeljem roditeljske odgovornosti ili njegov identitet nije poznat; ili</p> <p>(c) može na temelju objektivnih i činjeničnih okolnosti znatno ugroziti kazneni postupak.</p> <p>Ako dijete nije imenovalo drugu odgovarajuću odraslu osobu ili ako je dijete imenovalo odraslu osobu koja nije prihvatljiva nadležnom tijelu, nadležno tijelo, uzimajući u obzir najbolji interes</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o sudovima za mladež NN 84/11, 143/12, 148/13, 56/15, 126/19 (NN 126/19) članak/članci 53.b, 77.
--	--	---------------	--

<p>djeteta, određuje drugu osobu za pratnju djeteta. Ta osoba može biti i predstavnik tijela ili druge institucije nadležne za zaštitu i dobrobit djece.</p> <p>3. Ako okolnosti koje su dovele do primjene točke (a), (b) ili (c) stavka 2. prestanu postojati, dijete ima pravo na pratnju nositelja roditeljske odgovornosti tijekom eventualnog nastavka saslušanja pred sudom.</p> <p>4. Uz pravo osigurano stavkom 1., države članice osiguravaju djeci pravo na pratnju nositelja roditeljske odgovornosti, ili druge odgovarajuće odrasle osobe iz stavka 2., tijekom drugih faza postupka osim saslušanja pred sudom na kojima je dijete prisutno i za koje nadležno tijelo smatra da:</p> <p>(a) je u najboljem interesu djeteta da bude u pratnji te osobe; i</p> <p>(b) nazočnost te osobe neće dovesti u pitanje kazneni postupak.</p>			
<p>Članak 16.</p> <p>Pravo djece osobno nazočiti i sudjelovati na svom suđenju</p> <p>1. Države članice osiguravaju da djeca imaju pravo nazočiti svom suđenju i sudjelovati u njemu te poduzimaju sve potrebne korake kako bi im omogućile</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o sudovima za mladež NN 84/11, 143/12, 148/13, 56/15, 126/19 (NN 126/19) članak/članci 53.</p>

<p>učinkovito sudjelovanje, uključujući mogućnost da djeca budu saslušana i izraze svoja stajališta.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da djeca koja nisu bila nazočna na svom suđenju imaju pravo na novo suđenje ili na drugi pravni lijek, u skladu s Direktivom (EU) 2016/343 i prema uvjetima određenima u njoj.</p>			
<p>Članak 17.</p> <p>Postupak na temelju europskog uhidbenog naloga</p> <p>Države članice osiguravaju da se prava iz članaka 4., 5., 6. i 8., članaka od 10. do 15. i članka 18. primjenjuju mutatis mutandis u odnosu na djecu koja su tražene osobe u trenutku svojeg uhićenja na temelju europskog uhidbenog naloga u državi članici izvršenja.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije . (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17, 68/18, 70/19, 141/20, 18/24) članak/članci Članak 24.d
<p>Članak 18.</p> <p>Pravo na pravnu pomoć</p> <p>Države članice osiguravaju da se nacionalnim pravom povezanim s pravnom pomoći jamči učinkovito</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o sudovima za mladež NN 84/11, 143/12, 148/13, 56/15, 126/19 (NN 126/19) članak/članci 54.

<p>ostvarivanje prava na pomoć odvjetnika na temelju članka 6.</p>			
<p>Članak 19.</p> <p>Pravni lijekovi</p> <p>Države članice osiguravaju da djeca koja su osumnjičeni ili optuženi u kaznenom postupku, kao i djeca koja su tražene osobe, u okviru nacionalnog prava imaju učinkovit pravni lijek u slučaju kršenja njihovih prava iz ove Direktive.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o sudovima za mladež NN 84/11, 143/12, 148/13, 56/15, 126/19 (NN 126/19) članak/članci 63., 64., 65., 66., 67.</p>
<p>Članak 20.</p> <p>Osposobljavanje</p> <p>1. Države članice osiguravaju da osoblje tijela za izvršavanje zakonodavstva i osoblje ustanova za osobe lišene slobode koje se bavi predmetima koji uključuju</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o sudovima za mladež (NN 84/11, 143/12, 148/13, 56/15, 126/19) (NN 126/19) članak/članci Članak 38., članak 54., članak 116., članak 126.</p>

<p>djecu prođe određeno osposobljavanje do razine koja je prikladna za njihove kontakte s djecom u pogledu prava djece, odgovarajućih tehnika obavljanja razgovora, dječje psihologije, komunikacije na jeziku prilagođenom djetetu.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o policijskim poslovima i ovlastima (NN 76/09, 92/14, 70/19) (NN 70/19) članak/članci Članak 18.
<p>2. Ne dovodeći u pitanje neovisnost pravosuđa i razlike u organizaciji pravosuđa među državama članicama te vodeći računa o ulogama osoba koje su odgovorne za osposobljavanje sudaca i tužitelja, države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi osigurale da su suci i tužitelji koji sudjeluju u kaznenim postupcima koji uključuju djecu stručnjaci u tom području, da imaju učinkovit pristup posebnom stručnom osposobljavanju, ili oboje.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o izvršavanju kazne zatvora (NN 14/21, 155/23) članak/članci Članak 38.
<p>3. Uz dužno poštovanje neovisnosti pravne struke i uloge osoba koje su odgovorne za osposobljavanje odvjetnika, države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi odvjetnicima koji sudjeluju u kaznenim postupcima koji uključuju djecu osigurale mogućnost stručnog osposobljavanja iz stavka 2.</p> <p>4. Države članice, putem svojih javnih službi i financiranjem organizacija za pomoć djeci, potiču inicijative koje omogućuju onima koji djeci pružaju</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o stručnom usavršavanju u zatvorskom sustavu (NN 136/21) članak/članci Članak 5.

<p>usluge potpore i retroaktivne pravde da prođu odgovarajuće osposobljavanje do razine koja je prikladna za njihove kontakte s djecom i da poštuju standarde struke kako bi se osiguralo da se te usluge pružaju na nepristran, pravičan i stručan način.</p>			
<p>Članak 21.</p> <p>Prikupljanje podataka</p> <p>Države članice do 11. lipnja 2021. i svake tri godine nakon toga šalju Komisiji dostupne podatke o provedbi prava iz ove Direktive.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba propisuje obvezu prikupljanja podataka o provedbi prava iz Direktive</p>
<p>Članak 22.</p> <p>Troškovi</p> <p>Države članice snose troškove koji nastaju zbog primjene članka 7., 8. i 9., bez obzira na ishod postupka, osim, u pogledu troškova nastalih primjenom članka 8., ako su ti troškovi pokriveni zdravstvenim osiguranjem.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o sudovima za mladež NN 84/11, 143/12, 148/13, 56/15, 126/19 (NN 126/19) članak/članci 89.</p>

<p>Članak 23.</p> <p>Klauzula o neregresiji</p> <p>Ništa u ovoj Direktivi ne tumači se kao ograničavanje ili odstupanje od bilo kojih prava ili postupovnih jamstava zajamčenih Poveljom, EKLJP-om ili drugim mjerodavnim odredbama međunarodnog prava, posebno Konvencijom UN-a o pravima djeteta, ili pravom bilo koje države članice kojim se pruža viša razina zaštite.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredbom se samo regulira status Direktive prema drugim instrumentima međunarodnog prava</p>
<p>Članak 24.</p> <p>Prenošenje u nacionalno zakonodavstvo</p> <p>1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 11. lipnja 2019. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.</p> <p>Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst odredaba nacionalnog prava koje</p>	<p style="text-align: center;">Članak 1.</p> <p>U Zakonu o kaznenom postupku („Narodne novine“, br. 152/08., 76/09., 80/11., 121/11. - pročišćeni tekst, 91/12. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 130/20. - Odluka i Rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske i 80/22.) u članku 1.a iza točke 8. dodaje se nova točka 9. koja glasi:</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>	<p>„9. Direktiva 2014/57/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o kaznenopravnim sankcijama za zlouporabu tržišta (SL L 173, 12. 6. 2014.),“.</p> <p>Dosadašnja točka 9. postaje točka 10.</p> <p>Iza dosadašnje točke 10. koja postaje točka 11. dodaje se nova točka 12. koja glasi:</p> <p>„12. Direktiva 2016/800/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o postupovnim jamstvima za djecu koja su osumnjičeni ili optuženi u kaznenim postupcima (SL L 132, 21. 5. 2016.),“.</p>		
---	---	--	--

	<p>Dosadašnja točka 11. postaje točka 13.</p> <p>U dosadašnjoj točki 12. koja postaje točka 14. iza riječi: „(SL L 88, 31.3.2017.)“ točka se zamjenjuje zarezom.</p> <p>Iza točke 14. dodaju se točke 15., 16. i 17. koje glase:</p> <p>„15. Direktiva (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2017. o suzbijanju prijevara počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima (SL L 198, 28. 7. 2017.),</p> <p>16. Direktiva (EU) 2018/1673 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o borbi protiv pranja novca kaznenopravnim sredstvima (SL L 284, 12. 11. 2018.),</p>		
--	---	--	--

	17. Direktiva (EU) 2019/713 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o borbi protiv prijevara i krivotvorenja u vezi s bezgotovinskim sredstvima plaćanja i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/413/PUP (SL L 123, 10. 5. 2019.).“.		
<p>Članak 25.</p> <p>Izvješće</p> <p>Komisija do 11. lipnja 2022. podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću, procjenjujući opseg u kojem su države članice donijele nužne mjere u cilju usklađivanja s ovom Direktivom, uključujući evaluaciju primjene članka 6., zajedno sa zakonodavnim prijedlozima ako je to potrebno.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredba utvrđuje obvezu Komisije za podnošenje izvješća
<p>Članak 26.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredba određuje vrijeme stupanja na snagu

<p>Članak 27.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba propisuje da je Direktiva upućena državama članicama</p>
--	--	----------------------------------	---

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>Ovom se Direktivom utvrđuju zajednička minimalna pravila koja se odnose na:</p> <p>(a) određene vidove pretpostavke nedužnosti u kaznenim postupcima;</p> <p>(b) pravo sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 126/19, 130/20, 80/22 (NN 80/22) članak/članci 1., 64.
<p>Članak 2.</p> <p>Područje primjene</p> <p>Ova se Direktiva primjenjuje na fizičke osobe koje su osumnjičeni ili optuženici u kaznenom postupku. Primjenjuje se u svim fazama kaznenog postupka, od trenutka kada je osoba osumnjičena ili optužena za počinjenje kaznenog djela ili navodnog kaznenog djela pa sve do trenutka kada odluke o konačnom utvrđivanju je li ta osoba počinila predmetno kazneno djelo postane konačna.</p> <p>POGLAVLJE 2.</p> <p>PRETPOSTAVKA NEDUŽNOSTI</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 126/19, 130/20, 80/22 (NN 80/22) članak/članci 3.

<p>Članak 3.</p> <p>Pretpostavka nedužnosti</p> <p>Države članice osiguravaju da se osumnjičenici ili optuženici smatraju nedužnima dok im se ne dokaže krivnja u skladu sa zakonom.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 126/19, 130/20, 80/22 (NN 80/22) članak/članci 3.
<p>Članak 4.</p> <p>Javna upućivanja na krivnju</p> <p>1. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi se osiguralo da se, dok god se osumnjičeniku ili optuženiku ne dokaže krivnja u skladu sa zakonom, u izjavama za javnost tijela javne vlasti i sudskim odlukama, osim onih o krivnji, za tu osobu ne navodi da je kriva. Time se ne dovode u pitanje radnje kaznenog progona kojima je cilj dokazati krivnju osumnjičenika ili optuženika ni privremene odluke postupovne prirode koje donose sudska ili druga nadležna</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o medijima NN 59/04, 84/11, 81/13, 114/22 (NN 114/22) članak/članci 16., 17.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o državnom odvjetništvu NN 67/18, 21/22 (NN 21/22) članak/članci 6., 58., 60.

<p>tijela i koje se temelje na sumnji ili inkriminirajućim dokazima.</p> <p>2. Države članice u skladu s ovom Direktivom te osobito s člankom 10. osiguravaju da su, u slučaju kršenja obveze određene u stavku 1. ovog članka da se za osumnjičenike ili optuženike ne navodi da su krivi, na raspolaganju odgovarajuće mjere.</p> <p>3. Obveza utvrđena u stavku 1. da se za osumnjičenike ili optuženike ne navodi da su krivi ne sprečava tijela javne vlasti da u javnosti šire informacije o kaznenom postupku ako je to izričito potrebno iz razloga povezanih s kaznenom istragom ili s javnim interesom.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Poslovnik o državnom odvjetništvu NN 128/19 (NN 128/19) članak/članci 23.
<p>Članak 5.</p> <p>Predstavljanje osumnjičenika ili osuđenika</p> <p>1. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi se osiguralo da se osumnjičenici ili optuženici na sudu</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 126/19, 130/20, 80/22 (NN 80/22) članak/članci 4., 7.

<p>i u javnosti upotrebom mjera tjelesnog ograničavanja slobode ne predstavljaju kao krivi.</p> <p>2. Stavkom 1. države članice ne sprečava se da primjenjuju mjere tjelesnog ograničavanja slobode, potrebne zbog posebnosti određenog slučaja, a koje se odnose na sigurnost ili sprečavanje bijega osumnjičenika ili optuženika ili na njihov kontakt s trećim osobama.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o sudovima za mladež NN 84/11, 143/12, 148/13, 56/15, 126/19 (NN 126/19) članak/članci 55.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o policijskim poslovima i ovlastima (NN 76/09, 92/14, 70/19) (NN 70/19) članak/članci 5., 14., 82., 83., 85.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Pravilnik o načinu postupanja policijskih službenika NN 20/22, 37/23, 114/23 (NN 114/23) članak/članci 3., 139. 145.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: PRAVILNIK O PRIJAMU I POSTUPANJU S UHIĆENIKOM I PRITVORENIKOM TE O EVIDENCIJI PRITVORENIKA U PRITVORSKOJ POLICIJSKOJ JEDINICI NN 76/09, 92/14, 70/19 (NN 70/19) članak/članci 2.,3., 26.

		Nije preuzeto	Preuzeto u: PRAVILNIK O KUĆNOM REDU U ZATVORIMA ZA IZVRŠAVANJE ISTRAŽNOG ZATVORA NN 8/2010 (NN 8/2010) članak/članci 30.
		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o izvršavanju kazne zatvora NN 14/21 (NN 14/21) članak/članci 145.
<p>Članak 6.</p> <p>Teret dokaza</p> <p>1. Države članice osiguravaju da je teret dokaza u postupku utvrđivanja krivnje osumnjičenika ili optuženika na tužitelju. Time se ne dovodi u pitanje obveza suca ili nadležnog suda da traži inkriminirajuće i oslobađajuće dokaze te pravo obrane da podnese dokaze u skladu s mjerodavnim nacionalnim pravom.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da svaka sumnja u krivnju ide u korist osumnjičenika ili optuženika, čak i kada</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 126/19, 130/20, 80/22 (NN 80/22) članak/članci 3.9.

<p>sud ocjenjuje mogućnost puštanja dotične osobe na slobodu.</p>			
<p>Članak 7.</p> <p>Pravo braniti se šutnjom i pravo osobe da samu sebe ne izloži kaznenom progonu</p> <p>1. Države članice osiguravaju da osumnjičenici i optuženici imaju pravo braniti se šutnjom u vezi s kaznenim djelom za čije su počinjenje osumnjičeni ili optuženi.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da osumnjičenici i optuženici imaju pravo same sebe ne izložiti kaznenom progonu.</p> <p>3. Ostvarivanje prava osobe da samu sebe ne izloži kaznenom progonu ne sprečava prikupljanje dokaza koji se zakonski mogu dobiti od osumnjičenika ili optuženika uporabom zakonitih mjera prisile i koji postoji neovisno o volji osumnjičenika ili optuženika.</p> <p>4. Države članice svojim pravosudnim tijelima mogu dopustiti da pri donošenju</p>	<p>Članak 2.</p> <p>U članku 7. stavku 2. točki 2. iza riječi: „iskazivati,“ dodaju se riječi: „da ima pravo sam sebe ne izložiti kaznenom progonu te da se korištenje tih prava ne smije upotrijebiti protiv njega te se ne smije smatrati dokazom da je počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret,“.</p> <p>Članak 6.</p> <p>U članku 64. stavku 1. točki 7. iza riječi: „šutnjom,“ dodaju se riječi: „sam sebe ne izložiti kaznenom progonu te se korištenje ovih prava ne smije upotrijebiti protiv njega te se ne smije smatrati dokazom da je počinio</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>presude koju će izreći u obzir uzmu suradnju osumnjičenika i optuženika.</p> <p>5. Ostvarivanje prava osumnjičenika i optuženika da se brane šutnjom i da sami sebe ne izlože kaznenom progonu ne smije se upotrijebiti protiv njih te se ne smije smatrati dokazom da su počinili predmetno kazneno djelo.</p> <p>6. Ovim se člankom države članice ne sprečava u donošenju odluke da se kod lakših kažnjivih djela vođenje postupka ili nekih njegovih faza odvija pisanim putem ili bez ispitivanja osumnjičenika ili optuženika od strane nadležnih tijela u vezi s predmetnim kaznenim djelom, pod uvjetom da je to u skladu s pravom na pošteno suđenje.</p> <p>POGLAVLJE 3.</p> <p>PRAVO SUDJELOVATI NA RASPRAVI</p>	<p>kazneno djelo koje mu se stavlja na teret,“.</p> <p>Članak 12.</p> <p>U članku 108.a stavku 1. točki 2. iza riječi: „iskazivati,“ dodaju se riječi: „pravu sam sebe ne izložiti kaznenom progonu te da se korištenje tih prava ne smije upotrijebiti protiv njega te se ne smije smatrati dokazom da je počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret,“.</p> <p>Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:</p> <p>„(3) Uhićenik koji se uhićuje radi izvršenja presude donesene prema članku 402. stavcima 3. i 4. ovoga Zakona, prilikom uhićenja, mora biti poučen o pravu na podnošenje zahtjeva za obnovu postupka.“.</p> <p>Članak 19.</p>		
--	---	--	--

U članku 208.a stavku 2. točki 3. iza riječi: „pitanja“ dodaju se riječi: „**i pravu sam sebe ne izložiti kaznenom progonu te da se korištenje tih prava ne smije upotrijebiti protiv njega te se ne smije smatrati dokazom da je počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret**“.

Članak 23.

U članku 239. stavku 1. točki 2. iza riječi: „pitanja,“ dodaju se riječi: „**da ima pravo sam sebe ne izložiti kaznenom progonu te da se korištenje tih prava ne smije upotrijebiti protiv njega te se ne smije smatrati dokazom da je počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret,**“.

<p>Članak 8.</p> <p>Pravo sudjelovati na raspravi</p> <p>1. Države članice osiguravaju da osumnjičenici i optuženici imaju pravo sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku koji se vodi protiv njih.</p> <p>2. Države članice mogu predvidjeti da se rasprava koja može završiti donošenjem odluke o krivnji ili nedužnosti osumnjičenika ili optuženika može voditi u njegovoj odsutnosti pod uvjetom da:</p> <p>(a) osumnjičenik ili optuženik pravovremeno je obaviješten o raspravi i o posljedicama neopravdanog nedolaska; ili</p> <p>(b) osumnjičenika ili optuženika koji je obaviješten o raspravi zastupa opunomoćeni branitelj kojeg je osumnjičenik ili optuženik sam imenovao ili ga je imenovala država.</p> <p>3. Odluka koja je donesena u skladu sa stavkom 2. može se izvršiti protiv dotičnog osumnjičenika ili optuženika.</p> <p>4. Kada države članice predvide mogućnost održavanja suđenja u odsutnosti osumnjičenika ili optuženika, ali nije moguće ispuniti uvjete iz stavka 2. ovog članka jer se osumnjičenik ili optuženik ne može locirati unatoč</p>	<p>Članak 12.</p> <p>U članku 108.a stavku 1. točki 2. iza riječi: „iskazivati,“ dodaju se riječi: „pravu sam sebe ne izložiti kaznenom progonu te da se korištenje tih prava ne smije upotrijebiti protiv njega te se ne smije smatrati dokazom da je počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret,“.</p> <p>Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:</p> <p>„(3) Uhićenik koji se uhićuje radi izvršenja presude donesene prema članku 402. stavcima 3. i 4. ovoga Zakona, prilikom uhićenja, mora biti poučen o pravu na podnošenje zahtjeva za obnovu postupka.“.</p> <p>Članak 16.</p> <p>U članku 175. stavku 5. iza druge rečenice dodaje se treća rečenica koja glasi:</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 126/19, 130/20, 80/22 (NN 80/22) članak/članci 7., 107.,08.,404., 497.</p>
--	---	----------------------------	---

<p>ulaganju razumnih napora, države članice mogu predvidjeti mogućnost donošenja i izvršenja odluke. U tom slučaju države članice osiguravaju da u trenutku kada se osumnjičenci ili optuženici obavješćuju o toj odluci, posebno prilikom uhićenja, također budu informirane o mogućnosti osporavanja odluke i pravu na obnovu postupka ili na drugo pravno sredstvo u skladu s člankom 9.</p> <p>5. Ovim se člankom ne dovode u pitanje nacionalna pravila kojima se predviđa da sudac ili nadležni sud osumnjičenika ili optuženika može privremeno udaljiti s rasprave kada je to u interesu osiguravanja ispravnog vođenja kaznenog postupka, pod uvjetom da se poštuju prava na obranu.</p> <p>6. Ovaj članak ne dovodi u pitanje nacionalna pravila kojima se predviđa da se postupak ili neke njegove faze provode u pisanom obliku, pod uvjetom da je to u skladu s pravom na pošteno suđenje.</p>	<p>„Prilikom objave na oglasnoj ploči suda osobni podaci o žrtvi kao i podaci na temelju kojih se može zaključiti o identitetu žrtve moraju biti anonimizirani.“.</p> <p>Iza stavka 7. dodaje se stavak 8. koji glasi:</p> <p>„(8) Uz pravomoćnu presudu kojom je osoba osuđena u odsutnosti (članak 402. stavci 3. i 4. ovoga Zakona) dostavlja se i pouka o pravu na podnošenje zahtjeva za obnovu postupka.“.</p>		
---	---	--	--

<p>Članak 9.</p> <p>Pravo na obnovu postupka</p> <p>Države članice osiguravaju da osumnjičenici ili optuženici koji nisu sudjelovali na raspravi u kaznenom postupku koji se vodio protiv njih i u slučaju da nisu bili ispunjeni uvjeti iz članka 8. stavka 2. imaju pravo na obnovu postupka ili drugo pravno sredstvo kojim se omogućuje novo utvrđivanje merituma predmeta, uključujući ispitivanje novih dokaza, što bi moglo dovesti do ukidanja izvorne odluke. U tom pogledu države članice jamče da dotični osumnjičenici i optuženici imaju pravo biti nazočni i sudjelovati na raspravi u skladu s postupcima predviđenima nacionalnim pravom te ostvariti svoja prava na obranu.</p> <p>POGLAVLJE 4.</p> <p>OPĆE I ZAVRŠNE ODREDBE</p>	<p>Članak 12.</p> <p>U članku 108.a stavku 1. točki 2. iza riječi: „iskazivati,“ dodaju se riječi: „pravu sam sebe ne izložiti kaznenom progonu te da se korištenje tih prava ne smije upotrijebiti protiv njega te se ne smije smatrati dokazom da je počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret,“.</p> <p>Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:</p> <p>„(3) Uhićenik koji se uhićuje radi izvršenja presude donesene prema članku 402. stavcima 3. i 4. ovoga Zakona, prilikom uhićenja, mora biti poučen o pravu na podnošenje zahtjeva za obnovu postupka.“.</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 126/19, 130/20, 80/22 (NN 80/22) članak/članci 497.</p>
--	---	----------------------------	--

<p>Članak 10.</p> <p>Pravna sredstva</p> <p>1. Države članice osiguravaju da osumnjičenici i optuženici, ako su njihova prava iz ove Direktive prekršena, imaju na raspolaganju učinkovito pravno sredstvo.</p> <p>2. Ne dovodeći u pitanje nacionalna pravila i sustave o prihvatljivosti dokaza, države članice tijekom kaznenog postupka osiguravaju da se, pri procjeni izjava koje su dali osumnjičenici ili optuženici ili dokaza prikupljenih uslijed kršenja prava da se brane šutnjom ili prava da sami sebe ne izlože kaznenom progonu, poštuju prava obrane i pravičnost postupka.</p>		Nije preuzeto	Preuzeto u: Zakon o kaznenom postupku NN 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 126/19, 130/20, 80/22 (NN 80/22) članak/članci 463., 467., 490., 491.
<p>Članak 11.</p> <p>Prikupljanje podataka</p> <p>Do 1. travnja 2020. i svake tri godine nakon toga države članice Komisiji dostavljaju raspoložive podatke iz kojih je vidljivo kako se provode prava utvrđena u ovoj Direktivi.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Odredba propisuje obvezu dostave podataka o provođenju prava utvrđena u ovoj Direktivi

<p>Članak 12.</p> <p>Izvješće</p> <p>Do 1. travnja 2021. Komisija Europskom parlamentu i Vijeću dostavlja izvješće o provedbi ove Direktive.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba propisuje obvezu Europske komisije za podnošenje izvješća</p>
<p>Članak 13.</p> <p>Klauzula o ograničavanju ili odstupanju</p> <p>Ništa u ovoj Direktivi ne može se tumačiti kao ograničavanje ili odstupanje od bilo kojih prava ili postupovnih jamstava predviđenih Poveljom, EKLJP-om ili drugim odgovarajućim odredbama međunarodnog prava ili pravom bilo koje države članice kojim je predviđena viša razina zaštite.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Odredba nije predmet preuzimanja, uređuje se odnos Direktive prema drugim instrumentima međunarodnog prava</p>
<p>Članak 14.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 1. travnja 2018. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu</p>	<p>Članak 1.a</p> <p>Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose:</p> <p>1) Direktiva 2010/64/EU Europskog parlamenta i Vijeća</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>	<p>od 20. listopada 2010. o pravu na tumačenje i prevođenje u kaznenim postupcima (SL L 280, 26. 10. 2010.),</p> <p>2) Direktiva 2011/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o prevenciji i borbi protiv trgovanja ljudima i zaštiti žrtava trgovanja ljudima (SL L 101, 15. 4. 2011.),</p> <p>3) Direktiva 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o borbi protiv seksualne zlouporabe i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije (SL L 335, 17. 12. 2011.),</p> <p>4) Direktiva 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informaciju u kaznenom postupku (SL L 142, 1. 6. 2012.),</p>		
---	--	--	--

5) Okvirna odluka Vijeća 2008/977/PUP od 27. studenoga 2008. o zaštiti osobnih podataka obrađenih u okviru policijske i pravosudne suradnje u kaznenim predmetima (SL L 350, 30. 12. 2008.),

6) Direktiva 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP (SL L 315, 14. 11. 2012.),

7) Direktiva 2013/48/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o pravu na pristup odvjetniku u kaznenom postupku i u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga te o pravu na obavješćivanje treće strane u slučaju oduzimanja slobode i na komunikaciju s trećim osobama

i konzularnim tijelima (SL L 294, 6. 11. 2013.),

8) Direktiva 2014/42/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o zamrzavanju i oduzimanju predmeta i imovinske koristi ostvarene kaznenim djelima u Europskoj uniji (SL L 127, 29. 4. 2014.),

9) Direktiva 2014/57/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o kaznenopravnim sankcijama za zlouporabu tržišta (SL L 173, 12. 6. 2014.),

10) Direktiva 2014/62/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o kaznenopravnoj zaštiti eura i drugih valuta od krivotvorenja, kojom se zamjenjuje Okvirna odluka Vijeća 2000/383/PUP (SL L 151, 21. 5. 2014.),

11) Direktiva 2016/343/EU
Europskog parlamenta i Vijeća
od 9. ožujka 2016. o jačanju
određenih vidova pretpostavke
nedužnosti i prava sudjelovati
na raspravi u kaznenom
postupku (SL L 65, 11. 3. 2016.),

12) Direktiva 2016/800/EU
Europskog parlamenta i Vijeća
od 11. svibnja 2016. o
postupovnim jamstvima za
djecu koja su osumnjičenici ili
optuženici u kaznenim
postupcima (SL L 132, 21. 5.
2016.),

13) Direktiva 2016/1919/EU
Europskog parlamenta i Vijeća
od 26. listopada 2016. o
pravnoj pomoći za
osumnjičenike i okrivljenike u
kaznenom postupku i za
tražene osobe u postupku na
temelju europskog uhidbenog
naloga (SL L 297, 4. 11. 2016.),

14) Direktiva (EU) 2017/541
Europskog parlamenta i Vijeća

od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP (SL L 88, 31. 3. 2017.),

15) Direktiva (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2017. o suzbijanju prijevara počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima (SL L 198, 28. 7. 2017.),

16) Direktiva (EU) 2018/1673 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o borbi protiv pranja novca kaznenopravnim sredstvima (SL L 284, 12. 11. 2018.),

17) Direktiva (EU) 2019/713 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. o borbi protiv prijevara i krivotvorenja u vezi s bezgotovinskim sredstvima plaćanja i zamjeni Okvirne odluke Vijeća

	2001/413/PUP (SL L 123, 10. 5. 2019.).		
<p>Članak 15.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet preuzimanja, uređuje se stupanje na snagu Direktive
<p>Članak 16.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>		Nije potrebno preuzimanje	Nije predmet preuzimanja